

T. 2338
TO
2340

T 2338

திருஞானசம்பந்தர்பிள்ளைத்தமிழ்,

திருவாவட்டுத்தறை ஆதீணம்

1953.

—

இருபதாவது குருமஹாசந்திதானம்

ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசியமுருக்ஞகள்

இரண்டாவது குருபூஜை வெளியீடு

சிவபரிபூரணம்
திருவிடைமருதார்

விக்ருதி — பங்குனி — திருவாகிரை.

தீவிரம்.

தீர்த்தபலம்.

திருஞாவசம்பந்தர் பிள்ளைத்துமிழ்.

நுழைவு

— ஸ்ரீ மாணவமணி தேரை சுவாமிகள்
1953.

கிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரவும் பகலும்தின் பாதத் தலர்னன் வழிமுடிதூம்
பரவும் பரிசே அருளுகண் டாப்இந்தப்*பாரகத்தே
விரவும் பரமத கோளரி யேசுட வெள்வளைகள்
தரளஞ் சொரியுங் கடல்புடை சூழ்ந்த தராப்மன்னனே.

—நம்பியாண்டார்ந்தி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்:

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகருத்திகள்
அருளிச்செய்த

திருநூனசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்து
இருபத்தொன்றுவதுகுருமஹாசங்நிதானம்
ஸ்ரீ-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஸுர்த்திகள்
கட்டளையிட்டருளியபடி

அவ்வாதீன வித்துவான்
த. ச. மீனுட்சிகந்தரம் பிள்ளையால்
பலைட்டுச்சுவடிகளைக்கொண்டுபரிசோதித்து
நூதனமாகனமுதியா குறிப்புரமுதலீயவற்றுடன்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உரிமை பதிவு.
நந்தன — பங்குனி — 1953.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“கயிலாய் பரம்பரையிற் சிவஞான போதனெறி
 காட்டும் வெண்ணை
 பயில்வாய்க்கை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்
 பாநு வாகிக் ॥ [ஞான
 குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருஙமச்சி
 வாய் தேவன்
 சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடுயி
 தழைக மாதோ.”

—ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தொராவ்து குருமஹா சந்திரனம்
ஸ்ரீ-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்.

திவமயம்

மு க வு ரை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“என்றும் அடியவர்உள்ளத்திருப்பனஇவ்வுலகோர்
நன்றுமலர்கொடுதூவித்துதிப்பனங்லசங்கத்
தொன்றும்புலவர்கள்யாப்புக்குரியனாண்கலியைப்
பொன்றுங்கவுணியன்சைவசிகாமணிபோன்னடியே”

— நம்பியாண்டார்நம்பி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தெய்வச் ‘செந்தண்டமிழ்’ மொழிக்குரியனவாகக்
கூறப்படும் பிரபந்தவகைகள் தொண்ணுற்றாறு என்பர்
பெரியோர். அவற்றள், பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்த
மும் ஒன்று. இது பிள்ளைப்பாட்டு எனவும் வழங்கும்.
இஃது ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ். பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்
என இரண்டு வகைப்படும். ‘இப் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம்
மூன்றும்மாதம் முதல் இருபத்தோராம் மாதம் வரை ஒற்றித்த
மாதமாகிய பத்து மாதங்களினும் கேட்சிக்கப்படும். அன்றி
யும், ஐந்தாம் ஆண்டினும் ஏழாம் ஆண்டினும் கேட்சினும்
இழுக்காது’ என்பர் வெண்பாப்பாட்டியலுடையார். இனி,

“பிள்ளைப் பாட்டே தெள்ளிதிற் கிளப்பின்
முன் று முதலா முவே மூளவும்

ஆண்ற திங்களி னறைகுவர் நிலையே.”

“ஓன்று முத லீயாண் டோதினும் வரையார்.”

என்பர் பன்னிருபாட்டியலுடையார். பாட்டுடைத்தலைவரைக்
குழந்தைபாகப் பாவித்துச் செவிலித்தாய் முதலியோர்

காப்பு முதலிய பத்துப்பருவங்களுக்கு ஏற்ற செயல்களை எடுத்துக் கூறிப் பாராட்டுவதாகப் புலவர் பெருமக்களால் புனைந்து பாடப்படுவது இப்பிரபந்தம் புலவர் பெருமக்கள் தாம் வழிபடு கடவுளையேனும், தமது ஞானசிரியரையேனும் தம்மைப்பாதுகாத்து உலகுக்குப் பயன்படக்கூடியத் தமோபாகாரிகளையேனும், அரசர்களையேனும் தமக்கு அவர் செய்த நன்றிக் கறி துறியாகப் பாராட்டிய பாடுவர். அக்கால நன்மக்களும், புலவர் பெருமக்களைப் பெரிதும் முட்டுப் பாடின்றிக்காத்து வருவதையே தாம்இன்றியமையாத கடைப் பிடியாகக் கொண்டெடாமுகி வாழ்ந்தனர். ‘புலவர் பெருமக்களைப் பாதுகாத்தலையும், அவர்களாற் பாராட்டப்படுதலையுமிம் தம் வாழ்நாளின் பயன்’ எனக்குறிக்கொண்டு அழிந்து படும் பொருட்செல்வத்தால் அழியாத புகழ்ச்செல்வத்தை நிலைநாட்டித் தாழும் அப்புகழ்ப்படாத்தால் போர்த்தப் பட்டு மேன்மையுற்றனர். அன்றும், இன்றும், என்றும் அழியாத பெருமையினையுடையார் அவர்கோ யன்றே? இதனை, “நகுதக்கனரே” என்னும் புறப்பாட்டில் “ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி, மாங்குடி மருதன் தலைவனுக், உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற், புலவர் பாடாது வரைகவென் னிலவரை” எனத் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தான் வஞ்சினங் கூறிச் செஞ்சொற்புலவரால் பாடப்படும் சிறப்பை நம் செங்கமிழுகத்து நன்மக்கள் நன்கு உணர்த்துபோற்ற வைத்தமை கண்க.

“ஈதல் இசைப்பட வாழ்தல் இதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு” என்பது திருக்குறள்.
இனி,

“ மக்கண்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றவர் சொற்கேட்ட வின்பம் செவிக்கு ”

என்றார் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார். தீண்டல் உடற்கிண்பமும், கேட்டல் செவிக்கு இன்பமும் விளொவித்தல் போல, இளம்பருவமக்கள் விளொபாட்டைக் காண்டலும் கண்ணுக்கிண்பமாம் என்பதும் இதனால் போதரும். இதனை, நமது ஆதீன குலதேய்வமாகப் போற்றப்பேற்றுவரும் தீராவிட மாபாடிய கர்த்தராகிய பீரி மாதவச் சிவஞானயோகிகள் தாம் அருளிச்சேய்த அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ் அவ்வயடக்கக் சேய்யுளில் வைத்து “இளம்பருவ விளொயாட்டை நோக்குழித் திருவுரு விடத்தாசை மிகுதி யண்டாம்” என்று அருளினார்கள். இப்பிள்ளைக்கவி வித்தாரகவிக்கெல்லாம் முன்னுற இயல்வது என்பர். இஃது ஆசிரிய விருத்தத்தால் பாடப் படுவது.

இனி, இப்பிரபந்தம் புறப்பொருள் வகையாகிய பாடாண்தினையில் “குழவி மருங்கினுங் கிளவதாகும்” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாற் கூறப்பட்ட காமப் பகுதியின்பாற்பட்டு மக்கட்குழவிக்குரியதாக வழங்கப் படும். ஆயிதழும், ஒரோவழித் தெப்வத்தோற்றமாகிய மக்கட்குழவியின் பருவத்தை ஆரோபித்தலால் அக்குழவி யோடு ஒற்றுமையுடைய கெய்வத்துக்கும் உரியதாக இது வழங்கப்படும் என்க.

இனி, பாட்டுடைத்தலைவராகிய ‘குழந்தையைப்பாது காத்தல் வேண்டும்’ எனத் தெய்வங்களை வேண்டி அமைப்பது இந்நாற் காப்புப்பருவத்தின் இப்பல்பு திருமர்ல் காத்தற் கடவுள் ஆகவேன் இப்பருவத்திலே முதற் செய்ய எராக அவருடைய காப்பு அமைக்கப்பெறும். இது தொன்று தொட்ட மரடு. குழந்தையிறந்த ஏழாம்நாள் காப்பிடுதல் என்ற வழக்கத்தையொட்டி இஃது இலக்கியவழக்கிலே

அமைந்தது போலும் பருவ விளக்கங்கள் அவ்வப்பருவங்களின் குறிப்புரையிலே விளக்கப்பட்டுள்ளன : ஆண்டுக்காண்க. இனி,

“சாற்றரிய காப்புச்செங் கீரதால் சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாரானை — போற்றரிய
அம்புவியே யாய்ந்த சிறுபறையே சிற்றிலே
பம்புசிறு தேரோடும் பத்து. ” என்பது,

இப்பிள்ளைக்கவியுறுப்புக்களின் அடைவாம். ‘காப்புத்தால் செங்கிரை’ என முறைமாறியும் இது வரும் என்பர்.

“காப்பொடு செங்கிரை தால்சப் பாணி
யாப்புறு முத்தம் வருகவென் றன்முதல்
அம்புவி சிற்றில் சிறுபறை சிறுதேர்
நம்பிய மற்றவை சுற்றத் தனவென
விளம்பினர் தெய்வ நலம்பெறு புலவர் ”

என்பது பன்னிருபாட்டியற் குத்திரம். இம் முறையில் வைத்தே ஆண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ் அமைப்பர். பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழாயின் இறுதி மூன்றாவதுப்புக்களையும் நீக்கி அம்மானை, நீராடல், ஊசல் ஆகிய மூன்றும் சேர்த்துப் பத்துப் பருவமாக்குவர். அம்மானைப் பருவத்தை நீக்கிக் கழங்காடலைக் கூறுவதும் உண்டு. இதனைச் சிவபோகநாயகி பிள்ளைத்தமிழிற் காண்க.

இத்திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழிலே காப்புப் பருவம் பண்டைமுறையில் அமைக்கப்பெறுமல் புதுவிதி யொன்றைக்கொண்டு இம்மகான் அருளிச்செய்திருக்கின்றனர். மகாகவிகள் எதனை அமைக்கின்றார்களோ அதுவே

விதிபாகக் கடைப்பிடிப்பர் பிற்காலத்து ஆண்டேர். ‘வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால் எனும் பெரு வழக்குக் கிமுக்கு முண்டோ’ என்பர் தாயுமானசுவாமிகள். இம் மாகவி இப்பின்னொத்தமிழிலே காப்பாக—1. பிரமீசர்—திருநிலைநாபகி, 2. திருநீறு, 3 நடராசர் (கான்மாறியாடிய கடவுள்), 4 சிற்சத்தி, 5. விநாபகக்கடவுள், 6. முருகக் கடவுள், 7. திருப்பொய்கை, 8 பன்னிருதிநுப்பெயர்ப் பழம்பதி, 9. திருப்பதிகம், 10. சட்டைநாதர், 11. மற்றைத் தெப்வங்கள் ஆகப்பதினெரு திருப்பாடல்களை அருளினர். மற்றைத்தெய்வங்களில்லைவத்துத் திருமால், பிரமன், திங்குப்பாலகர், அருக்கர், உருத்திரர், மருத்துவர், கன்னியர் ஆகிப இவர் சேவித்து உடன் வருவர் எனக்குறி ‘யருளினர் பண்டையேர் காப்புப்பருவம் கொண்டமுறை வருமாறு:—

“திருமா வரனே திசைமுகன் கரிமுகன்
போருவேன் முருகன் பருதி வடுகன்
எழுவகை மங்கையர் இந்திரர் சாத்தன்
நிதியவன் நீலி பதினெரு மூவர்
திருமகள் நாமகள் திகழ்மதி என்ப
மருவிய காப்பினுள் வருங்கட வுள்ளே”

என்பது பன்னிருபாட்டியல்.

இனி, அழகர் பிள்ளைத்தமிழ் ஆசிரியர் சாமி கவிகாளருத்திரர் காப்பும் அவைபடக்கமும் கூறிப் பின்பு பழிச்சினர்ப் பரவல் என்னும் தலைப்பில் முதலாழ்வார் மூவர், பெரியாழ்வார், நம் மாழ்வார், குலசேகராழ்வார், திருமங்கபாழ்வார், திரு மழிசையாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாழ்வார், சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார், மதுரகவியாழ்வார்,

எம்பெருமானர், வேதாந்த தேசிகர், மணவாளமாழுனிகள், ஞானசிரியர், அடியார்கள் எனப் பதினைந்து பாடல்கள் கூறிப்பின் காப்புப் பருவம் தொடங்குகிறார். காப்புப் பருவத்தில் 1. திருமால், 2. திருமகன், 3. பிரமதீவர், 4. சிவபெருமான், 5. தேவேந்திரன், 6. ஆதித்தன், 7. விநாயகக்கடவுள், 8. முருகவேள், 9. வைரவன், 10. சத்தமாதர், 11. முப்பத்துமூவர் ஆகப் பதினெட்டு செய்யுட்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இனி, அந்தக்கலி வீரராகவ முதலியார் தாமியற்றி யருளிப் சேஷுர் முருகன் பின்னைத்தமிழில் 1. திருமால், 2. வன்மீகநாதர், 3. முத்துவாளியம்மை, 4. கங்காதேவி, 5. சித்திவிநாயகர், 6. சரவணப் பொய்கை, 7. வேலாயுதம், 8. வைரவக்கடவுள், 9. கார்த்திகைத்தாயர், 10. பிரணவப் பொருள் எனக் காப்புப்பருவத்தைப் பத்துச்செய்யுட்களால் அமைத்திருக்கின்றார்.

இனி, இவ்வாதீனத்து மஹாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சி குந்தரம்பிள்ளையவர்கள் தாம் இபற்றிப்பருளிப் ஸ்ரீ சேக்கிழார் பின்னைத்தமிழிலே பாயிரத்தில் வைத்து விநாயகவணக்கமும் குரு வணக்கமும் அவையடக்கமும் கூறிக், காப்புப் பருவத் திலேயுள்ள பதினெட்டு பாடல்களில் ஏனைப்பிள்ளைத்தமிழ் களிற் கூறப்படுவது போலத் திருமால் முதலியவர்களைக் காப்பாகக் கூறுமல், திருத்தொண்டர்களையே காப்பாகக் கூறத் தொடங்கி, அவர்களைத் திருத்தொண்டத் தொகைச் செய்யுள் முறைப்படி “தில்லை வாழ்ந்தனர்” முதல் “மன்னியசீர் மறைநாவன்” இறுதிபாகவைத்துப் புதியதொரு அமைப்பைக் கற்பித்தனர். ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர் பின்னைத்தமிழில் விநாயக வணக்கம் கூறிக், காப்புப் பருவத் திலே 1. திருநந்ததேவர், 2 சனந்துமாரமுனிவர், 3. சத்திய

ஞானதரிசனிகள், 4. பரஞ்சோதிமுனிவர், 5. மெப்கண்டதேவர், 6. அருணந்திகிவம், 7. மறைஞானசம்பங்கர், 8. உமாபதிசிவம். ஆகிய அகச் சந்தானகுரவர் நால்வர்— புதச்சந்தான குரவர் நால்வர் இவர்களுடன் 9. அருணமச்சிவாபர், 10. சித்தர் சிவப்பிரகாசர், நமச்சிவாப ஏநாத்திகள் முதலியோர்களைக் காப்பாகக் கூறி வேறேர் புதிய அமைப்பையும் காட்டினார்.

இனி, பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் பெரும்பாலும் பருவம் ஒன்றுக்குப் பப்பத்து ஆகிரியவிருத்தங்களாக நூறு செய் யுட்களே சந்த வேறுபாட்டுடன் பாடப்படுவன ஆயினும், ஸ்ரீமாதவச் சிவஞானயோகிகள் அருளிச்சேய்த கலைசைச் செங்கழூர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழில் பருவம் ஒன்றுக்கு ஜிவைந்து பாடல்களே உள்ளன. சிவந்தேழுந்தபல்லவராயன் பிள்ளைத்தமிழில் ஒவ்வொரு பருவத்துக்கும் எவ்வேழு பாடல்கள் உள். பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ் மும்முன்று செய்யுட்களையேகொண்டு ஒவ்வொரு பருவமும் அமைந்திருக்கிறது.

இனி, சைவசமய குரவர்களுள் முதலாவது கைத் தெண்ணப்படும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் விஷய மாக உள்ள நூல்கள் பல. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகையில் வைக்கு அவர்களை “வம்பரு வரிவண்டு மணம்நாற மலரும் மதுமலர்நற் கொன் றையான் அடியலாற் பேணு, எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கு மடியேன்” எனப் போற்றியருளினார்கள். நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் இரண்டு திருப்பாட்டுக்களை அருளிச்செய்து, தனியே ஆஞ்சையபிள்ளையார் திருவந்தாதி, ஆஞ்சையபிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம், ஆஞ்சையபிள்ளையார் திரு மும்

மணிக்ஞோவை, ஆனுடையபிள்ளையார் திருவுலாமாலை, ஆனுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், ஆனுடையபிள்ளையார் திருத்தொகை என ஆறு பிரபந்தங்கள் சுவாமிகளுக்கென அருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீசேக்கிமூர் சுவாமிகள் திருத்தொண்டர் பெரிய புராணத்திலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணத்தை 1256-திருவிருத்தங்களால் அருளிச்செய்தனர். திருக்கயிலாய் பரம்பரைத் திருவாவடு துறையாத்தினத்து எட்டாவது குருமஹா சங்நிதானம் ஸ்ரீமாசிலா மணிதேசிக சுவாமிகள் இப் பிள்ளைத்தமிழை அருளினார்கள். துறைமங்கலம்—ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தாம் அருளிய நால்வர் நான்மணி மாலையில் வெண்பா யாப்பில் வைத்துப் பத்துச் செய்யுட்களால் அவர்களைப் போற்றியிருஞ்சுவராயினர். மகாவித்துவான்—பிள்ளையவர்கள் மாணவருள் ஒரு வராகிய ஸ்ரீவன்ரெண்டச் செட்டியாருடைய மாணவர்காரக்குடி — ஸ்ரீ சொக்கலிங்க ஐபா நால்வர் பிள்ளைத் தமிழ் நான்கு என்னும் தொகுப்பிலே திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் ஒன்றும் பாடியுள்ளார்கள். பிற்காலத்துப் புலவர்கள் ‘நால்வர் பிள்ளைத்தமிழ்’ என்னும் பெயரால் நால்வர் கூடிப் பருவம் ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு பாடலாகத் தனித்தனி பத்துப்பாடல்கள் இயற்றியிருக்கின்றனர். மற்றும், பாலகவி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவடிகட்குப் பல பிரபந்தங்கள் செய்திருக்கின்றனர். தக்க பாகப்பரணியில் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஒட்டக்கூத்தரும் (கோயிலைப்பாடிபது) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் செய்திகளை யமைத்துத் தாழிசையால் பாடியுள்ளார். ஸ்ரீ சேக்கிமூர் சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் புராணத்திலேவைத்துப் பத்துப் பருவங்களைப் பாராட்டி யருளியமையும் காணக (செ. 43—52).

இனி, இந்தாலாகிரியராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக மூர்த்திகள் சைவசமயப் பரமாஷாரியராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் பெய்வைப் பலபடியாக இப்பிரபங்தத்தில் வைத்துப் பாராட்டுகின்றார்கள். அவற்றுட் சில வருமாறு— கழுமலத்தார்பெருவாழ்வி, கவுணியன், சைவசிகாமணி, சம்பந்தப்பெருமான், தமிழ்க்களிறு, சிவராகவன், மதுர வாசகன், கலியடுசேவகன், கவுணியர்குலாதிபன், காழியன் ஞானன், நான்மறைத்தலைவன், சீகாழிநாடாளி, பரசமயகுல காலன், புகலியராண்டகை, அருகர்குலாந்தகன், திருநாவுக்கரசர் சித்தத்தின் துணை, அமணர்குலசத்தரு, கலிக்கோபன், அருகர்குலபயங்கரன், குமரனன்புறதுணைவன், அரன்மதலை, கயிலைமலைபன்மகன், இறைவன்மகன், செந்தமிழ்வீரகன், சண்மைப்பரதிபன், வெங்குருவடையகோன், காழிக்கரச, புகலிப்பெருமான், சண்மைப்பக்கரச, உடையானுடையகுல டகன், தமிழ்க்கரச, தவமுனி, தெளிதமிழுரைத்தபெருமான், கொங்கைநகரான், பசந்தமிழாளி, பிரமாபுரத்திபன், கொச்சை முனி என்பன அவை. இவ்வாகிரியர், இந்தாலில் பாட்டுடைத்தலைவர் செய்தருளிய அற்புதச் செயல்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் செய்தருளிய அற்புதச் செயல்களுள் இதில் எடுத்தாண்டவை வருமாறு:-

திருமூலைப்பாலுண்டருளியது. சிவனை இவன் எனச் சுட்டிக்காட்டியது. தானம் பெற்றது. கோல்பிழித்து ஊன் றுவாரின்றி ஓடத்தை வருகென்றது. ஆண்பளை பெண்பளை பாக்கியருளியது. மருகலீல வணிகனுபர் பெற்றெழுப்பதிகம் அருளியது. மூம்பாலை குடத்திலிருந்தெழு மயிலையில் பதி கம் அருளியது. பாண்டியன் உடல்வெப்புங் கூனும் தீர்த்து அவனுக்குச் சைவ வாழ்வருளியது. பவுத்தனைத் தலைவீழப்

பார்த்தருளியது. வையைப்புனில் ஏடுஎதிரேஷ் செப் தருளியது. கனவிலிட்ட ஏடு வேவா தெடுத்தருளியது. முத்துக்குடை, முத்துச்சிவிகை முதலியன பெற்றது. பழக்காசு, பொற்கிழி முதலியவை பெற்றது. வேதங்களாற் பூட்டப்பெற்ற திருக்கதவம் திறக்கவும் அடைக்கவும் பாடி யருளியது முதலியன. திருநீறும் பஞ்சாக்கரமும் நிலைநிறுத் திட்டும் கூறப்பட்டது.

வடநூற்பெருமாள், தமிழ்ப்பெருமாள், மறையின் பெருமாள் எனவிளித்து இவர்கள் வடமொழி, தமிழ்மொழி, வேதம் முதலியவைகளில் வைத்திருக்கும் கௌரவ சித் தத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். தென்றற்காற்றுலவுதலைச் சிறப்பிக்கிறார்கள். ‘தமிழ் வார்க்கும் புகலியத்தன்’ என வாயார மொழிகின்றார்கள். கண்ணப்பர் காளத்தியப்பெருக்குப் புணி செய்தமையைப் பேசுகின்றார்கள். சிவதலங்கள் பல வற்றைச் சப்பாணிப்பெருவத்தில் கூறியிருக்கின்றார்கள். இதில் ‘இடவை’ என்னும் தலம் குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தலம் திருவாசகத்திலும் வந்துள்ளது. கழனியிற் களமர்கள் பேரோலி யினையும் சிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

இனி, அமணரைக் கூறும்பொழுது அமண்மிருகம், வேதத்தைப்பழிக்கும் பொல்லாச்சமயப்பகு, சமணிருட்டு, சமணப்பரி, சமணிவுளி, சமணப்பசு எனக்குறிப்பிடு கின்றார்கள் இவ்வாசிரியர்.

சில பழையவரலாறுகள் :— இராவணன் கயிலை யெடுத்தது. இரணியன் உரங்கிழித்த நரசிங்கத்தைச் சிரம் போழ்ந்தது. மார்க்கண்டேபெருக்காகக் காலைனக்காய்ந்தது முதலியன. திருநாவுக்கரசசுவாமிகளுக்கு அமனர் இழைத்து தீங்குகளும் பேசப்பட்டிருப்பது காணக்.

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக மூர்த்திகளால் சைவசமயாசாரி யராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் விஷயமாகச் செப்பப்பட்டுள்ள இப்பிள்ளைத்தமிழின் நடை அவர்கள் விருந்து விட்டு விட்டதே விளங்குகிறது என்னலாம். சில இடங்களில் பொருள் நிச்சயிக்க முடியாமையால் பிரதியில் உள்ளபடியே பதிக்கப்பட்டுள்ளமை காணலாம். பொருள் விளங்காத இடங்களும் பல.

இனி, வடமொழிப் பிரயோகங்களில் சக்ரவாளம், சித்ரப்பிழி, வசரக்கை, இந்தராதி, சக்ராயுதன், சந்தராதித் தர் என இரண்டியலும் மெப்களை வழங்கியிருத்தல் காணக. இவர்கள் வாக்கில் அடைய, உழறி, அடைச, அழறு, மட்டித்து என்பன பயின்றுவந்துள்ளன. செய்தியைச் சேதி என்றும், தூபையைத் துப்பை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தாவடி என்ற சொல்லும் வந்துளது.

இனி, புதிப் புதிப் செயல்களும், பொருள்களும், நூல்களும், பிறவும் நாடோறும் தோன்றித் தோன்றி மக்களைத் தன் வயமாக்கித் திகழும் இக் காலத்தில் வழக்கமற்றுப்போயினவும், பாராட்டப்படாதனவுமான நூல்களைபோ உரைகளைபோ இவ்வாதீனம் வெளியிடுவதால் பாது பயன் எனச் சிலர் நினைத்தல் இயல்லே. சிலர் வெளிப் படையாகச் சொல்லவுங்களும். அதனை நினைத்து இங்கே அவர்கள் பொருட்டுச் சில எண்ணங்களை விநியமாக விண்ணப்பிக்கின்றேன்.

ஒரு தேசத்தின் உயர்வுக்கு அத்தேச மொழியில்லான இலக்கிய இலக்கண நூல்களும், சாந்தத்தை விளைவிக்கும் அநுபவ சாஸ்திரங்களுமே சான்றூய் அமைவன. இத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் உயர்வு இவ்வாதீனம் தோன்றிய

காலந்தொட்டுத்தமிழ் நன்மக்களுக்குக் தங்களீள இலக்ஷிப் —இலக்கண நூல்களும், சித்தாந்த ஈரவசாத்திரங்களும் உரைகளும், பிறவும் தமிழ்மக்களால் பெரிதும் பயிலப்பட்டுப் புலமையும் அதுபவமும் ஒருங்கீ பெற்று விளங்குவதே போதிய சான்றும். தமிழ்மொழிப் பயிற்சிக்கும் சித்தாந்த சைவ சமய உணர்ச்சிக்கும் இன்றியமைபாத சிறுகாப்பியன்கள் பெருங்காப்பியன்களைப் படித்தறிதலும் சிறந்த சாதனமாம். ஒரு பழைய நூலால் அதனை இபற்றிய ஆசிரியரின் பாஷாநூன் நிலையும் அதுபவ நூன் நிலையும் அவ்வத்துறையில் வல்ல பேரறிஞர்களால் அறிந்து பாராட்டப்படுவனவாம். ஏன்னோர் அந்நிலைகளையறிந்து பாராட்டுவதற்குரிபரல்லர். ஏனெனில், அப் பயிற்சி சிறிதும் அவர்க்கின்மையின் என்க. இதனை உலக நிலையில் வைத்துக்காண்போம். மக்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை யெல்லாம் ஒருஒரே வாணிகர் தொகுக்குதுக் கண்டகளில் வைத்துள்ளனர். மக்களும் சென்று சென்று ஆராய்ந்து பார்த்துத் தத்தமக்குப் பிடித்த ஒன்றையோ பல வற்றையோ வாங்கிசெல்கின்றனர். ஒன்றும் வாங்காமல் அவ்வழியே செல்வோரும் பஸ் உளர். அவருக்கு அப் பண்டங்கள் வேண்டாமையால் அவ்வாணிகரை வீண்செயல் ஆற்றுகின்றனர் என்று அவர் சொல்லக்காண்கிலாம். அது போல, ஒவ்வொரு மொழியிலும் வல்ல அறிஞர்களும் ஒவ்வொரு அநுபவத்திலே கைவந்த பெரியோர்களும் தம் முடைய நாடு, தம்முடைய மொழி முதலியனவற்றிலே தாம்கொண்ட அன்றைப் புலப்படுத்தித் தம்மாலான தொண்டைச் செய்து வளம்பெறச் செய்வது கண்கூடங்களே? நம் ஆதினத்திலேயுள்ள சிவநூணச் செல்வர்களாகிய மஹா சந்திதானங்களும், தம்பிரான்களும், புலவர் பெருமக்களும் ஆதினத்துக்கெனத் தேடி வைத்துள்ள கருஞ்சுங்களே கருவி

நால்களும் சாத்திரநால்களுமாம் அக்கருவுலங்களிலுள்ள நால்களாகிய நன்மணிகளையெல்லாம் தமிழகநன்மக்கள் பொருட்டு ஆயிரம் ஆயிரமாக மாயிரு ஞாலம் அறிந்து போற்றும் வகையில் வாரிவாரி வழங்குவது நமது பெறுப் பகும்புண்ணியமேபாம். இன்று இவ்வாதீனத்திலிருந்து வெளிவரும் நால்களின் மதிப்பையும், ஸ்ரீ-ஸ்ரீ மனா சந்தி தானம் அவர்கள் கல்விவளம் பெருக மக்களுக்கு அருள் செப்பும் திறக்கையும் பாராட்டாதவர் இல்லை என்னவாம், புதிய புதிய வழி துறைகளில் எல்லாம் சென்று சென்று தடு மாறும் மக்கட் கூட்டங்கள் நாளாவட்டத்திலே பழைய நெறியை நாடித் தேடி இன்று ஒடிவரக் காண்கின்றோம். அவ்வாறு ஒடிவரும் மக்கள் பொருட்டாகவேனும் முன்னேர் தேடிவைத்த நால்களைப் படின்பெறத் தரவேண்டுமன்றோ? இது கிடக்க.

இனி, ‘கமுக முகில் தட்டிவரு கோட்டாறு குழ்’ எனக் கப்பாணிப்பருவம் எட்டாம் பாடலில் அருளியிருக்கின்றார்கள். ‘கோட்டாறு’ என்பது இன்னதென விளங்க வில்லை. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் திருக்கொச்சைவயம் திருப்பதிகத்தில் ‘வபல்புகு நீடு கோட்டாறுகுழ்’, ‘கோட்டாறுவியா வபல்புகும்’, ‘வந்தேறு கோட்டாறுகுழ்’, ‘குதிகொள் கோட்டாறுகுழ் கொச்சை’, (1, 2, 3, 4) என அருளிச்செப்தமை ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. இவைகளால் கோட்டாறு என்பது ஒரு நதியின் பெயர் போலும் எனக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இவை என்னும் தலம் இடைமருதா? அல்லது இடைச்சரமா? அல்லது வேறுதலமா? என நிச்சயிக்கக் கூடவில்லை. இவை ஆராப்தற்குரியன.

இனி, விநாயகர் காப்புச் செய்யுளில் மலை வளைத்தாரது மைந்தராகிய எழுகோபுரத்தார் எனக்கூட்டிப் பொருள்

கொள்க. “கல்லால் நிழல்மலை வில்லார் அருளிய பொல்லார்” என்பதை நினைப்பிக்கின்றது இது. இத் தொடருக்கு மலை வீணாத்தாரது மைந்தர் ஆகிய அழகிய விநாயகக்கடவுரும், துணைவந்த விநாயகக்கடவுரும் எனப் பொருள் கொள்ளி னும் அமையும் இப் பொருளில் கோபுரத்தார் என்பது வாளாநிற்கும். இவ்விரு விநாயகமூர்த்திகளில் துணைவந்த விநாயகர் கிழக்கோபுர வாயிலின் தென்புறத்தில் கோமுத்தி தீர்த்தக் கரையில் கோயில்கொண்டுள்ளார். அழகிய விநாயகர் திருவாவடுதுறைக்கோயிலினுள் தட்சினமூர்த்தியின் பக்கத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார் என்க. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை நோக்க அவர்கள் அவதரித்த தலத்து விநாயகரைக் கூறின் ஆபத்துக்காத்த பிள்ளையார் அவராவார். நூலாசிரியர் துறைசையிலிருந்து நூலீச் செய்கின்றார்களாக வின் அம்மையாருக்குத் துணைவந்தவிநாயகர் அவர்தம் தம்பியின் துணையாகக் கொள்ளப்படும் நூனசம்பந்தர் விஷயமாகப்பாடப்படும் இப்பிள்ளைத்தமிழிற்கும் பெரிதுந் துணையாவார் எனக் குறிப்பித்தபடி. காழிப்பிள்ளையார் நூலுக்குக் காழிப்பிள்ளையாரே காப்பாதல் மரபாம். அன்றியும், துறைசையிற் கோபுரத்தாராகிய துணைவந்தார் இந்நூலுக்குத் துணையாதலும் மிகப்பொருத்தமாம். பொருந்துவன கொள்க.

யான் இவ்வாதீன கைங்கரிபத்தை மேற்கொண்டு ஆதி னக் கல்விக்களாஞ்சியமாகிய சரஸ்வதி மஹால்புத்தகசாலையில் உள்ள ஏட்டுச்சுவடிகளை யெல்லாம் பரிசோதித்தகாலத்தில் இப்பிள்ளைத்தமிழ் மூலம் மட்டும் உள்ள சுவடிகள் இரண்டு கிடைத்தன. அதைக் காகிதப்பிரதி பண்ணிக்கொண்டு என் தந்தையார் எழுதிவைத்திருந்த அப்பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரதி யொன்றுடன் ஒப்பு நோக்கித் திருத்தம் செய்து கொண்டேன். பின்பு ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மஹாசந்திரானம் அவர்கள்-

உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு தஞ்சை அரண்மனைப் புத்தக சாலையிற் சென்று அங்குள்ள ஷி ஏட்டுச்சுவடிகள் மூன்று பிரதிகளையும் வைத்துச் சில அன்பர்களுடனிருந்து ஒப்பு நோக்கிப் பிரதிபண்ணிக் கொண்டுவந்து ஆதீனப்பிரதியுடன் ஒப்புநோக்க, வேண்டிய திருத்தங்கள் பல கிடைத்தன. அவ்வளவில் இப்பிள்ளைத்தமிழ் இவ்வருவத்தைப்பெற்றது. பின்னும் ஏடுகள் தேடினேன். செந்தமிழ்த் தொகுதி-16ல் இலக்கணவிளக்கபரம்பரை - ஸ்ரீ சோமசுந்தரதேசிகர் 'திரு ஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழில் கிடைத்த சில பாடல்களை ஏட்டுச்சுவடியில் உள்ளபடியே வெளியிட இருந்தனர். அதுவும் இதனுடன் ஒப்புநோக்கிக் கொள்ளப் பட்டது. சீகாழி-வித்துவசிகாமணி, ஸ்ரீ முத்துத்தாண்ட வராபாலிள்ளையவர்களால் பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற ஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்ப் புத்தகம் ஒன்றும், தருமை-வித்துவான்—திரு. ஆறுமுகதேசிகர் அவர்கள் என்பாலன் பால்தந்த தம் கைக்காகிதப்பிரதி பொன்றும் வைத்து ஒப்பு நோக்கினேனுக. புத்தகம் மூலபாடம் மட்டும் அச்சிட்டுப் பூர்த்தியான பின் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலைத் தலைமையாசிரியரும், செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபரும் ஆகிய வித்துவான்—உ.வே. கி. இராமாநுச ஐயங்கார் சுவாமிகள் சில பல திருத்தங்கள் தந்து உதவிசெய்தார்கள். அவைகளும் குறிப் புரையிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. எல்லாவாற்றுநும் இப்புத் தகவுருவிலே வெளிவரச்செய்த திருவருளையும் குருவருளையும் அனவரதமும் சிந்தித்திருத்தலன்றிக் கடைப்பட்ட நாயினேன் செய்யக்கூடவ தொன்றின்றனறே!

இனி, 'இந்தப்பிள்ளைத்தமிழை ஆராப்பந்து அச்சிடுக' என அருளிய திருப்தாவது குருமஹாசங்கிதானம் ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகள் காலத்திலேயே மூலபாடம்

அச்சிட்டு (விக்ருகி—ஆவணி) 29-வது வெளியீடாக வரச் சித்தம் செய்தும் மற்றும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளையும் பார்த்துப் பூர்த்திபண்ணலாம் எனக் தாமதிக்கவே அப்போது வெளி வராமல், அதன்னின் ஏறக்குறைய முப்பத்தாறு நால்கள் வெளிவந்துவின் இன்று அக்குருமஹாசங்கிதான்த்தின் இரண்டாவது குருபூஜை வெளியீடாகக் குறிப்புரை முதலியவற்றுடன் இது வெளிவருவது குறிப்பிடத் தக்கதாம் என்க.

இனி, இப்பொழுது இவ்வாதீனத்திலே இருபத்தொன் ஐவது குருமஹாசங்கிதானமாக எழுந்தருளியிருந்து முன்னையினும் பன் மடங்கு உலகம் உவப்ப சிவ கேஷத்திர—குரு கேஷத்திர பரிபாலனங்களும், செந்தமிழ்ப் பரிபாலனம்— சித்தாந்தகைவ சமபபரிபாலனங்களும் செய்தருளிச் சீர்த்தி மிகப்படைத்துச் சிவஞானச் செங்கோல் செலுத்தும் பூர்ண-பூர்ண சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள் கட்டளையிட்டருளியடி தமிழுலகத்துக்கு விருந்தாக ஞானபோனகராகிய திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழமுதம் பாவரும் நுகர்ந்து தேக்கிட வழங்கப்படுகிறது.

இதன்கணுள்ள குற்றங்களைப் பொறுத்தருளப் பன் முறை வேண்டுகின்றேன்.

இச்சிறந்துவிள்ளைத்தமிழ் வெளிவருவதற்குப் பல்லாற்றுளும் துணைசெய்த அன்பர்க்கட்கு ‘பூர்ணஶாக்கர பரமாசாரிய சுவாமிகள் கருணை முன்னின்று காக்க’ எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்குளம்,

சித்தாந்த சைவமணி—
த. ச, மீட்டஸ்கந்தரம் பிள்ளை,
ஆட்டைவித்துவான்.

திருவாவடுதுறை }
19—3—53 }

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரியசவாமிகள்

கிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் வரலாறு.

திருஞான சம்பந்தர் பிள்ளைத் தமிழை அருளிச் செய்தவர்களாகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிக மூர்த்திகள் திருக்கயிலாய் பரம்பரைத் திருநந்திமரபு, ஸ்ரீ மெய் கண்ட சந்தான த்துத் திருவாவடுதுறை யாதீன த்துப் பிரதம பரமாசாரியராகிய ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிக மூர்த்தி கள் பிற்றேன்றலாய் எட்டாவது பட்டத்துக் குருமகா சங்கிதானமாக எழுந்தருளி யிருந்தவர்கள்.

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் சோழவள நாட்டிலே திருவெண்காடு என்னும் சிவ தலத்திலே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே அபிஷிக்தர் மரபிலே அவதரித்தவர்கள். இவருடைய தாய் தங்கையர் இரு வரும் சிவ நெறி தவறுதொழுகிய சீலர்கள். தாயார் பிறந்தகம் சமய குரவருள் முதல்வராகிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் திருவவதாரம் செய்தருளிய சீகாழிப் பதி என்பர். தங்கை வளர்ப்பும் யார் திருவெண்காட்டிலே தம் இல்வாழ்க்கையை நடத்தினர். ஆயினும், திருவாவடு துறையிலே கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ ஒப் பிலா முலையம்மை பங்கராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணியீச ரிடத்து சடுபாடுடையராக இருந்தார். திருவெண்காட்டிலே முக்குள் நீராடி முறைப்படி சுவேதவனே சுரரை வழிபாடாற்றி நல்ல புத்திரப் பேற்றை வேண்டினர். அடிக்கடி திருவாவடுதுறைக்குத் தம் மனைவி

யாருடன் வந்து கோமுத்தி தீர்த்தத்திலே வி திப்படி முழுகிப் பொன்னைத் துறையிலும் ஆடி முசுஞ்சலச் சக்கர வர்த்திக்குப் புத்திரப் பேற்றுளிய ஸ்ரீ தியாகராசப் பெரு மாணியும், ஸ்ரீ ஒப்பிலா முலையம்மையாரையும், ஸ்ரீ மாசி லாமணி யீசரையும் வழிபாடாற்றி வந்தனர். திருமூல தேவரையும், திருமாளிகைத் தேவரையும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர பரமாசாரியரையும் தரிசித்து வணங்கிக் குறையிரந்து வருபவராயினர். சீகா ஸிப் பதிக்குஞ் சென்று பிரம தீர்த்தத்திலே நீராடி அம்மையப்பரைத் தரிசித்து வழி பாடாற்றி ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை யொப்ப மகப் பேரென்றுண்டாக வரங்கிடந்தனர். முன்னைத் தவப்பேற்றுல் இம்மையிலே சிவபத்திக்செல்வம் நிறையப் பெற்ற அத் தாய் தந்தையர்டத்து கல்ல நாளுங் கோளும் சிறந்த நல்லோரையிலே இந்நாலாசிரியர் திருவருணுங் குருவருணும் வாய்ப்ப அவதரித்தனர். நன்மகவைப் பெற்ற அப்பெற்றேர் மாசிலாமணியீசர் திருவருளால் சிடைத்ததென மனங்கொண்டு அக்குழவிக்கு மாசிலா மணி எனப் பிள்ளைத் திருநாம மிட்டழைத்தனர்.

ஜங்தாம் வயதிலே பள்ளியில் வைத்து கல்லாசிரி யரைக் கொண்டு கல்வி கற்பித்தனர். “விளையும் பயிர் முளையிலே” என்ற பழமொழிக் கிணங்க விரைந்து கல்வி கற்பாராயினர். மாசிலாமணியாரின் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூற் பயிற்சியும், வடமொழிப் பயிற்சியும் வர வர மிக்கது. சமய நூற் பயிற்சியிலும் மனம் வலியுற நது. தேவார திருவாசக முதலிய அநுப்பாக்களில் கல்வி உள்ளம் அழுந்தியது. கவி செய்யும் ஆற்ற லும் மிகுதியாயது. ஞானசம்பந்தப் பிள்ளை யாருடைய திருப்பாட்டுக்களில் ஈடுபாடுடையராயினர். நம்பியாண்டார்நம்பிக எருளிச் செய்த ஆனுடைய பிள்ளையார் பிரபந்தங்களிலும்

ஸ்ரீ சேக்கிமார் சுவாமிகள் அருளிய பெரிய புராணத் திலும் கருத்துறையில் மிக்கது. பன்னிரு திருமுறைகளிலும் நெஞ்சு பதிந்தது. இத்தகைய மாசிலாமணிப் பிள்ளையைத் தந்தையார் திருவாவடுதுறைக்கு அழைத்து வந்து அம்மையப்பரைத் தாரிசித்து அப்பொழுது இவ்வாதீனத்திலே குருமகா சங்கிதானமாக எழுந்தருளியுள்ள ஞான தேசிகரிடத்து அடைக்கலமாக ஒப்புவித்தார். சின்னப்பட்டத் திலே அமர்ந்தருளியவர்கள் ஸ்ரீ முத்தம்பலவாணி தேசிகர் ஆவார். ஸ்ரீ மாசிலாமணியார் தமிழ் மொழி யில் வல்லுநரா யிருந்ததுடன் வடமொழியிலும் சிவாகமங்களிலும் நல்ல பயிற்சியுடையவராகச் சிறந்து விளங்கினார்.

ஞான தேசிகர் மாசிலாமணி யாருடைய கல்விப் பெருமையையும், வயதின் சிறுமையையும், துறவிலே இருக்கும் மீதுர்ந்த ஆசையையும் நன்கு நோக்கி இம் மாசிலாமணி இவ்வாதீனத்திலே தெய்வ வொளி வீசும் தூவு எனத் திருவுளங் கொண்டு இருவகைத் திட்சை தூவு யும் முறையே செய்து கல்லாடையுமநுளி மாசிலாமணி என்னும் அப்பெயரையே தீங்கா நாமமாகச் சூட்டி யருளினார். மாசிலாமணியாரும் ஆசாரியருடைய அனுக்கத்தொண்டராய்த் தொண்டாற்றி வழிபட்டு வர உலக நிலையிலே அவர் மனம் உலவாது ஒடுங்குவதாயிற்று. கெடுகேரம் அசைவற நிட்டை கூடியிருப்பர்.

“ தவமும் தவமுடையார்க்கே ஆம் ” அன்றே ! ஆளுடைய பிள்ளையாரின் அடிமலர்களில் அனவரதமும் அவர் சிந்தையிருந்து வந்தமையீன் அப்பிள்ளையாருக்குரியதாக ஒரு பிரபந்தம் செய்ய என்னினார். “ இளம் பிள்ளைத்துமிழ் பருவ விளையாட்டை நோக்குழித் திருவருவிடத்து ஆசை மிகுதி யுண்டாம் ” என்ற படி முன்றும் பிராயத்திலே அம்மையாரருளிய சிவஞானங் குழைத்த பாலமுதை

யுண்டு தேக்கிச் சிவஞானத் தமிழ் மணம் வீசும் பாலரு வாயர் விஷயமாகவுள்ள இப்பின்னைத் தமிழூப் பெரு மகிழ்வுடன் எம்மனோருக் கருளினர். சின்னப்பட்டத்தி வெழுந்தருளியுள்ள காலத்திலே இந்நாலை இவர்கள் அருளிச் செய்திருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

இனி, சின்னப் பட்டத்தி வெழுந்தருளியுள்ள முத்தம்பலவாண தேசிகருடன் மற்றைத் தம்பிரான் சுவாமிகளும்; அடியார் கூட்டங்களும் பின்வர ஞான தேசிகராகிய பிற் குமாரசாமி தேசிகர் சிவதல தரிசனம் செய்து கொண்டு பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்து திருக் கின்னப்பட்டம் குற்றுலத்திலேயுள்ள தமது திருமடத்தி வெழுந்தருளி யிருந்தனர். அப்பொழுது பேற்றுமை சின்னப் பட்டத்திலுள்ள முத்தம்பல வாண தேசிகர் ஒரு மாசி மாதத்துச் சித்திரை காளிலே சிவபரிபூரண முற்றூர். பத்து நாட்குருபுசையும் முடிந்த பின்பு ஞானதேசிகர் அங்கிருந்து யாவரும் புடைசூழ்ந்து வர, சுசீந்திரத்துக்கு எழுந்தருளி யிருந்தனர். அக்காலத்திலே ஒரு நன்னாளிலே நமது மாசிலாமணியாருக்கு ஆசாரியாபிடேகஞ் செய்து சின்னப் பட்டத்திலமர்த்திச் சுசீந்திரத்திலேயே அவரை இருந்து வரப் பணி த்துத் தாம் திருவாவடுதுறைக்கு எழுந்தருளினர் ஞான தேசிக சுவாமிகள்.

இஃதிவ்வாருக, சின்னப் பட்டத்திலெழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் சுசீந்திரத்திலிருந்து தம்மையடுத்த பக்குவர்கட்கு அனுக்கிரகம் செய்து கொண்டும், சிவஞான நூல்களை உபதேசித்துக்கொண்டும் சிவானந்த சிட்டையில் இடையருது இருந்து வந்தார். ஒருநாள் சாமிராதர் என்னும் பெயருடைய இளம்பிராயப் பக்குவ முதியார் ஒருவர் நமது தேசிகரிடத்து வந்து தரிசித்து சின்றூர். அவர் திருநெல்வேலிப் பதியினர்,

சாமிநாதர் பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்தினர். அவருடைய பத்தி வைராக்ஞியம் முதலிய அடுத்தமை வற்றைக் கண்ட தேசிகர் அவருக்கு இரு வகைத் தீட்சையுஞ் செய்து சைவ சங்ஸியாசமும் தந்தருளினர். ஞானநூல்களையும் உபடே தசித்து வந்தார். தேசிகர்பால் ஞான நூல்களை ஜெயங் திரிபற உணர்ந்த சாமிநாதர் தவத்தூயராயினார்; தவவொளி வீசத் தொடங்கியது. சாமிநாதருக்குத் தீட்சா குரு முஞ் மாசிலாமணி தேசிகரே.

முஞ் மாசிலாமணி தேசிகருக்கு அருட்பணிவிடை செய்து கொண்டு சாமிநாதர் அனுக்கத் தெரண்டராய்ச் சுசீந்திரத்திலேயே இருந்து வந்தார். அக்காலத்திலே திருநெல்வேலியிலே மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரம்பரைச் சைவ மயிலேறும் வேளாளர். ஆதீனத்துச் சீடருள் சிறந்தவர். தாண்டவ மூர்த்திப் பிள்ளையின் தவப் பெருமாள் புதல்வர். கல்வி அறிவு ஒழுக்க முதலிய வற்றூல் விழுப்ப மிக்கவர். செல்வம், அதீகாரம் முதலிய எல்லாவற்றினும் மேம்பட்டவர். குருவிங்க சங்கம பத்தியில் நிகரற்றவர். ஆதீனகாரியங்களில் மிகக் கருத்துநீரில் வேலி போல விருந்து பாதுகாப்பவர். அடிக்கடி சுசீந்திரத்துக்கு வந்து நமது ஆசிரியரை வழிபாடு செய்து அளவளாவி யிருந்து செல்பவர். கல்லாட நூலுக்கு உரையிட்டவர்.

நல்லிலக்கண மெல்லாம் ஒருங்கே சிறந்தமைந்து குருபணிவிடையில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்து வரும் சாமிநாதத் தம்பிரானுடைய இளம்பிராயத்தையும் முதறிவையுங் கண் டு மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை பெரிதும் வியந்தார். இவருக்கன்றே ‘நாம் கற்ற கல்வி முழுவதையும் உள்ளக்கற்பிக்க வேண்டும்’ என்னும்

உறுதி கொண்டார். ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகரிடத்து விடை பெற்றுச் சாமினாதரையும் உடனமைத்துக் கொண்டு நெல்லையம்பதிக்குச் சென்றார். தொல்காப்பியங்களையும் தொல்காப்பியத்தையும் நன்கு கற்பித்தார். தமிழ் மொழி யறிவுடன் வடமொழி யறிவும் மேம்பட்டு விளங்க எண்ணினார். திருநெல்வேலிக்கு அண்மையில் உள்ள செப்பறையிலே கனக சபாபதி சிவாசாரியார் என்பவர் அக்காலத்து மிகப் பிரசித்தரான வடமொழி வல்லுநராய் இருத்தலை யறிந்து அவரைக் கொண்டு வடமொழி வியாகரண முதலீய நூல்களைக் கற்பிப்பித்தார்.

சாமிநாதர் பன்னிரண்டாண்டுகள் சாமினாதர் மயிலேறும் புலமை பெருமாள் பின்னோயாகிய தமது இயற்றமிழா சிரியரை விட்டு நீங்காது உடனுறைந்து கற்று, உளங் கொளப் பயின்றனர். பின்பு தாம் சாமினாதரை அழைத்துக்கொண்டு ஞான தேசிகரிடத்துச் சென்று தரிசித்து இவர் கல்வித் திறமையைப் பரிசீலனை செய்து காட்டி மகிழ்வித்தார். இத்தகைய மகாணை ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு தரிசிக்க வேண்டும் என்ற வேணுவாவையும் விண்ணப்பித்தனர். ஞானசாரியரும் “அவ்வாறே செய்வோம்” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

பின்பு கல்விப் பெருஞ் செல்வராகவுள்ள சாமிநாதத் தம்பிரானுக்கு ஸ்ரீவாண தீக்கூ செய்து சிவஞான போத முதலீய சித்தாந்த நூல்களை யுபதேசித்தருளினர். அவற்றைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து அதன் பயனுகவுள்ள ஞானநூற் பயிற்சியும் இலக்கணக் கொட்டு இயற்றவும் இலக்கணக்கொட்டு அகலாது அனுக்கத் தொண்டராயமர்ந்தார். தாம் கற்ற இலக்கண இலக்கிய நூல்களிலே இலையறை காய் போல்

மறைந்து கிடந்த இலக்கண விதிகளை யெல்லாம் திரட்டி “இலக்கணக் கொத்து” எனப் பெயரிட்டு உரையும் வகுத்தனர். பின்பு, ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் சாமினாதத் தம்பிரானுடன் திருவாவடுதுறையை யடைந்து தமது ஞானசாரியராகிய ஸ்ரீ பிற் குமாரசாமி தேசிகரைத் தரிசித்து அங்கிருந்தார்.

ஸ்ரீ ஞான குரவராகிய பிற் குமாரசாமி தேசிகர் சிவகோஷத்திர யாத்திரை செய்யத் திருவுளங்கொண்டார்.

எட்டாம் பட்டத்தில் சோழநாட்டுத் தலங்களைத் தரிசனம் செய்து பாண்டிய நாட்டையடைந்து பல தலங்களையுங் தரிசித்துச் சுசீங் வழுந்தருவால்

திரத்தையடைந்து தமது திருமடத் திலெழுந்தருளி அங்கே வசித்துவந்தார். அக்காலத் திலே ஒர் ஆவணி மாதத்து உத்தரப்பட்டாதி நாளிலே ஞான தேசிகர் சிவபரிபூரண முற்றனர். பின்பு ஞான தேசிகர் ஆகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் பீடாதிபத்தியம் பெற்றுத் திருவாவடுதுறையை வெழுந்தருளி யிருந்தார்.

ஞான தேசிகராகிய ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் தம் அடியவர்களுட்சிறந்த சிவக்கொழுந்து தம்பிரானுக்கு ஆசாரியாபிடேகம் செய்து ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து தேசிகர் என்னும் பெயருடன் சின்னப் பட்டத்தி லமர்த்தினார். மழுரகிரிக் கோவை இயற்றிய சாந்துப் புலவரின் மூன்றும் பாட்டனார் சர்க்கரைப் புலவர் என்பவர் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்து தேசிகருடைய மாணவரே.

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் திருவாவடுதுறையைலே மாகேசர பூசையைச் சிறப்புற நடத்தி மடாலயத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தார். அக்காலத்திலே ஒரு நாள் பேயும் உறங்கும் நள்ளிரவிலே தஞ்சை மன்னர் பஞ்சம வேடம் பூண்டு சென்று, அம்மடாலயத்தின்

புறத்தே தூரத்தே நின்று ‘சாமி ! அடியேனைப் பசி வருத்துகின்றதே’ என்று பேரொலி ஷிட்டழைத்தார். அப்பொழுது ஒடுக்கத்திலே சிவத் தியான் பரராக அறி துயிலமர்ந்திருந்த நமது தேசிகர் ஓலமிட்டழைக்கும் குரலை யுணர்ந்து, மடைப்பள்ளியிற்புகுந்து, ஒரு பாத்திரத்திலே

அரசர் சோதனையும்   அன்னமுங் கறி யும் நிறைய
ஆசாரியர் இரக்கமும்   எடுத்து வந்து அன்புடன்
 கொடுத்துப் ‘பசிதீருக’ என உபசார மொழி கூறிச் சென்றார். மறுநாட்காலையில் தவசிப்பிள்ளைகளை அழைத்து ‘மடைப் பள்ளி திறந்து கிடந்தமையால் நாய் புகுந்து விட்டது. அதனால், மடைப் பள்ளி முற்றும் சுத்தி செய்து புண்ணியாக வாசனம் செய்வித்த பின்பு பூசைக்குப் பாகம் பண்ணுக’ எனக் கட்டளையிட்டார். பின்பு தஞ்சையரசர் தருமபுர ஆதின மடாலயத்துக்குச் சென்று அவ்வாறே பசியெனக் கூறி ஓலமிட்டார். அப்போது பண்டாரக் கட்டிலே சிவத்தியானத்துடன் அறிதுயிலமர்ந்திருந்த குருமூர்த்திகள் ஆசார சிலராய் இருந்தமையால் மடாலயத்திலே “நீசருக்குப் பிச்சை யிடமாட்டார்கள்” என்று அன்புடன் சொல்லிப் போக்கினர். இங்ஙனம் இரவிலே நடந்த செய்திகளை அரசர் தஞ்சையில் அரசிருக்கை மண்டபத்திலே இருந்து அணைவரும் அறியச் செய்தனர் என்ப.

பின்பு ஒரு புண்ணிய காலத்திலே ஸ்ரீ மாசிலா மணி தேசிகர் சிவதல தரிசனம் செய்துகொண்டு காவேரி சங்கம ஸ்நானத்துக்கு எழுந்தருளினார். அப்போது தஞ்சையரசரும் ஸ்ராடி வந்து திருவெண்காட்டிலே பரிசனங்களுடன் தங்கியிருந்தார். ஞானதேசிகரும் ஸ்ராடித் திருத் தொண்டர்களும், தம்பிரான்களும் உடன் வரச் சென்று தமது திருமடத்திலே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

பிராமணபோசனமும்

உவர்நீர்க்கேணியும்

தஞ்சை அரசர் ஒரு மண்டலம் வரை பிராமண போசனம் யிகச் சிறப்புடன் செய்வி த்தனர். பிராமணபோசனத்தின்மகத்துவத்தை வெளிப்படுத்த அரசர் எண்ணி உச்சிட்டத்தை அங்குள்ள ஓர் உவர்நீர்க் கேணியிலே போட்டு வரச் செய்து முடிவிலே தூர்வை யெடுக்கச் செய்தார். பின்பும் அக்கேணி யில் உவர்நீரும் புழுக்கஞும் நீங்காமல் இருப்பதையறிந்து பெரிதும் கவன்றிருந்தார்.

இதனை யுணர்ந்த ஞானதேசிகர் அரசர் முகமாக ஒரு மண்டலம் வரை மாகேசுரபூசை நடத்துவித்தார். அம்மாகேசுரர் உச்சிட்டங்களைத் தமது

உவர்நீர்க்கேணியும்

மடாலயத்திலே யுள்ள உவர் நீர்க்கேணி யொன்றில் போடச் செய்தார். இறுதியிலே அரசரையும், பிராமணேத்தமர்களையும், பொது மக்களையும் உடன் வைத்துக்கொண்டு அவ்வுவர் நீர்க்கேணியைத் தூர்வை யெடுப்பித்தார். அப்போது உவர் நீர் முற்றும் நீங்கிக் கங்கைநீர் போலத் தூயதாய் விளங்கி ஊற்றுப் பெருகியது.

அரசர் அக்கிணைற்றுக்குப் பரிகலக்கிணறு என்னும் பெயர் இன்று முதல் என்றும் வழங்கிவருக எனக்கட்டளை யிட்டனர். மாகேசுரபூசைக்கு ஆகும்படி முற்றாட்டு நிலமும் அளித்தனர். அவை இப்போதும் இவ்வாதீனத்துக்குரியனவாக உள்ளன. இக் குரு மூர்த்திகள் அடிக்கடி திருவெண்காட்டில் உள்ள தமது

பரிகலக்கிணறும்

முற்றாட்டுநிலமும்

கிரு மடத்துக்கு எழுந்தருளிச் சிவானந்த நிட்டையிலிருப்பது வழக்கம். மூர்த்திகளை தேசிக மூர்த்திகள் தமக்குப் பின்பு ஒன்பதாவது பட்டத்

கிலே பூர் இராமவிங்க தேசிகரை இருக்கச் செய்து தாம் திருவெண்காட்டிற்குச் சென்று செடுளாள் அசைவற ஸ்ட்டையிலிருக்கும் காலத்து நரிகள் அவர் திருமேனியைக் கடித்து ஊறு செய்து உண்ணும்போதும் அவர்கள் உணர்ந் திலர். அப்பொழுது அவ்வழியே சென்ற மக்கள் அது தெரிந்து நரிகளை விரட்டி நமது ஆசிரியரை ஸ்ட்டை கலைத்து எழுப்பினர் என்ப. அதனால் ‘நரிப்பண்டார சங்கிதிகள்’ என அவர்களை மக்கள் அழைப்பாராயினார்.

ஸ்ரீ மாசிலாமணி தேசிகர் பட்டத்திலெழுந்த தருளியுள்ள காலம் கி. பி. 1625—1658 என்ப. அவர்கள் 33 ஆண்டுகள் பிடத்தி லெழுந்தருளி யிருந்து ஞானேபதேசம் செய்துவந்தார்கள். பின்பு, ஞானதேசிகர் திருவெண்காட்டிலே சிவசமாதி கூடி யிருந்து ஒரு சித்திரை மாதத்து உரோகிணி நாளில் சிவ பரிபூரண மெய்தினர்.

ஆதிவெளி பீடுகள்

ஆதினவித்வான் த. ச. மீனாட்சிகந்தரம்பிளையால்
பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டவை.

---

22. பூப்பிளையட்டலை முதலியன
23. சதமணிக்கோவை பொழிப்புரை
24. திருவள்ளுவரும் பெரியபுராணமும்
25. சமயம்
26. திருச்சிற்றம்பலதேசியோகலம்பகம்
27. அத்துவித்வாக்கியத்தெளிவுரை
28. சிவஞானபோதச்சுத்திரம் உரை
29. திருஞான சம்பந்தர்பிளைத்தமிழ்
30. சிவஞானசித்தியார் ஆராய்ச்சி (வேறுபதிப்பு)
31. திருப்பள்ளியெழுச்சி (வேறுபதிப்பு)
32. முத்திபஞ்சாங்கரமாலை முதலியன
33. மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் பிரபந்தங்கள்
34. 35. துண்டுப்பிரசுந்கள்
36. திருவாவடுதுறையாதினவரலரு
37. பாரதாஸ்பரியசங்கிரகம்ஹரையுடன்
38. உலகுடைநாயனுர்கழிநெடில்
39. கலைசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி (மாதல)
40. அம்பலவாண தேசியர்தினைவுமலி
41. சந்தானுசாரியபுராணசங்கிரகம்
42. சந்தானகுரவர்நான்மணிமாலை
43. விளாயகரகவல்உரை
44. திருவங்கியார்உரை (மெய்கண்)
45. திருக்களிற்றுப்படியார்உரை (மெய்கண்ட)
46. கயிலைபாதிகாளத்திபாதியந்தாதியுரை

47. நமச்சிவாயழுர்த்தி ஆற்றுப்படை (வேறுபதிப்பு)
48. கைவப்பேர்ரசு
49. திருவஞ்சூசக்ளாம் தேவாரம் உரை
50. திருமங்கிர சிந்தனை (நவாக்கரி)
51. வடதிருமூல்லீலவாயிலந்தாதியுரை (மாதவ)
52. போலிவினுமறுப்பு
53. சோமேஶர் முதுமெழிலெண்பா மூலம்
54. சிவஞான போதம் பழையவுரை (மெய்கண்ட)
55. திருக்கோகரணம் தேவாரம்உரை
56. திருஞானசாகரம்
57. இருபாஇருபது உரை (மெய்கண்ட)
58. துகளருபோதம் பொழிப்புரை
59. கந்தபுராணத்துவம்
60. சகலர்லாவல்லிமாலை உரை
61. திருவெம்பாவை பதவுரைபொழிப்புரை கள்
62. திருப்பருப்பதம் தேவாரம்உரை
63. திருவெம்பாவைக்கருத்துமுதலியன
64. சிவபூசைத்திரட்டு
65. சிவப்பிரகாசம் உரை (மெய்கண்ட)
66. திருஞானசம்பந்தர்பிள்ளைத்தமிழ் ஆராய்ச்சி
67. தில்லைக்கலம்பகம், திருவாமாத்தூர் க்கலம்பகம், ஏகாம்பரனாதருலர் முதலியன
68. அழுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ் (மாதவ)

$$47 + 21 = 68.$$

இப்பிள்ளைத்தமிழ் வேண்டுவோர் தனித்தனி எட்டனுத் தபால் தலைச்சீட்டு ஆதீன லைபரரியனுக்கு அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்க. ஒரு புத்தகத்துக்குமேல் ஒருவர் பெற இயலாது.

—
விவரம்
திருச்சிற்றம்பல்லி

திருஞம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ்.

வினாயகர் வணக்கம்

நேரிசை வெண்பா

துறக்கவொண் ணைவைர் குழலிற் குழ்வார்
துறக்கவொண்ணே வீடு துறப்பேன்—மறக்கதிர்வேல்
மாபுரத்தார் வேவ மலைவளைத்தார் மைந்தரெழு
கோபுரத்தார் நூபுரத்தாள் கொண்டு.

குற்புரை :

மறம்—வீரம். மாபுரத்தார்—பெருமைதங்கிய மும்
மதில்களிலிருந்தார், அவர் திரிபுரத்தார். மலை—மேரு
மலை. “வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல், உளைந்தன
முப்புரம் உந்திபற, ஒருங்குடன் வெந்தவா ருந்திபற”
என்பது திருவாசகம். “வல்லசுரர் புரங்கள் மூன்றும்
வரைசிலையா வாசகிமாநானுக் கோத்துத், துளைத்தாளைச்
சடுசரத்தாற் றுவளாநீரூ” திருநாவுக்கரசர்; திருத்தாண்
டகம். மலைவளைத்தார் — சிவபெருமான். மைந்தர் —
முத்த பிள்ளையார். இவர் ஆபத்துக் காத்த பிள்ளையார்.
நூபுரத் தாள் — தண்டையளைந்ததிருவடி. நூபுரம்—
சிலம்பு. துறக்க ஒண்ணை ஜவர் — நீக்க முடியாத ஜம்
புலன்கள். குழலில்—குழ்ச்சியில், சுழலில் எனலுமாம்.
குழ்வார்—அகப்பட்டுக்கொள்வார். துறக்க ஒண்ணை வீடு
—என்றும் நீக்க முடியாத உடம்பு. ஜம்புலச்சேட்டை
தவிரத்தார்க்கன்றிப் பிறப் பிறப்புக்கள் நீங்க மாட்டா
என்றவாறு.

நால்

---

1. காப்புப் பருவம்.

பிரமீசர், திருநிலைநாயகி

1. கார்மேவும் பொழில்குமுங் கதீர்மாட வீதிக்
கமுமலத்தார் பெருவாழ்வைக் கவுணியணைக் கமலத்
தார்மேவுங் திருப்புயத்துச் சைவசிகா மணியைச்
சம்பந்தப் பெருமாணைத் தமிழ்க்களிற்றைப் புரக்க
பார்மேவு மறைவாழத் திருப்பொய்கைக் கரையிற்
பவளவாய் திறந்தமுத பசங்குதலை கேட்டுச்
சீர்மேவுங் திருத்தோணி யழகோடு மிருந்தார்
சென்றுமழு விடையுடனே சின்றதிரு சிலையே.

[பிரதிபேதம்] பவழவாய். சென்றுமழு விடை.

திருநீறு

(வேறு)

2. இரவி துவக்கிவிடு குரது ரகத்திரணை
மேற்குப் பாய்ச்சு

மிரவின் மடத்திலிடு கனல்வ முதிக்கிடவு
மேட்டிற் நிட்டி

யெரியி விடக்கடவ தெனவ வர்ட்டவுரை
தீக்குத் தோற்க

வினிய தமிழ்ப்பனுவல் பனிம லரோத்தெழுவும்
நாட்டைச் சூழ்த்த

பரவை புகப்பெருஞ் நதியினில்வெற்றுடல்
மேற்புற் போர்ப்பார்

பழிமொழி பொய்க்கவெதிர் வழிமொழி மெய்த்
நீர்க்குட் பூத்த [திடவும்

பதும் மலர்புதுமை யணை திருக்குவனை
சாத்திப் போற்றல்

பழுகுப வுத்தனெஞ் சிரமுஞ் ளத்தொடவும்
நாற்றிக் கேற்க

விரவு புகழ்ப்பழன மயிலையி லச்சமோடு
பூத்துப் பூத்து

வீடுமர வெச்சில்பொதி குடம்வ டிவைத்தரவு
மாற்பொற் றேற்ற

வியன்ம துரைக்குளமண் மிருகமடை யப்புகுதும்
வேட்டைக் காட்டை

விரகில் வளைத்துரிய செலவி லழித்திடவு
மேற்றிற் ரேந்றும்

அரணை விரற்கமல மலரை யெடுத்தினிது
காட்டிக் காட்டி

யழுத தமிழ்க்குழவி சிறுபிறை நெற்றியினில்
வாய்க்கச் சேர்க்க

வடவி துவக்கிவரு பிறவி தவிர்க்குமென
வேற்றிச் சாற்று

மடியவர் தத்தமடி யமரர் துதிக்கவரு
ணீற்றுக் காப்பே.

காண்மாறியாடிய கடவுள்

(வேறு)

3. அலையார் புனல்சூழ் கூடவிலன்
றஞகத் திரளைக் கழுவேற்றுங்
கலையார் செஞ்சொற் றமிழ்ப்பெருமான்
காழிப் பெருமான் தனைக்காக்க
தொலையா நீதித் திருநிற்றுச்
சொக்கப் பெருமான் நம்பெருமான்
மலையான் மகளார் தனிப்பெருமான்
மன்று ளாடும் பெருமானே.

(ஷ-ம்) தமிழ்ப்பெருமான், காழிப்பெருமான்,
சொக்கப்பெருமான், நம்பெருமான், மலையான் மகளார்
தமிழ்ப்பெருமான், மன்றுளாடும் பெருமானே என்பன.

சிற்சத்தி

(வேறு)

4. இருஞருவ மானுததி யமுதாக்கி
வான்தேவர்க் கூட்டவும்
எமுதரிய நான்மறைக ளயன்வாக்கி
லாயங்தோதிக் காட்டவும்
இரவியெழு பார்பொதியு மிருணீக்கு
வான்தேற்றவிட் டோட்டவும்
இசைபுணையு மாமுணீவர் தவவாய்ப்பு
நிங்காமற் பர்க்கவும்

மருவுமத யானைபல திசைகாத்தல்
பாங்காகக் காக்கவும்

வடகனக மால்வரையின் முறைகோத்தல்
வான்பாரைப் பார்க்கவும்

மறுகிலிடு வார்களிடு பலியேற்கு
மாண்டாருக் கோட்டினில் *

வருதெனவிரு நாழிகொடு குடிவாழ்க்கை
வாழ்ந்தானைப் போற்றுதும்

அளியசிவ ராகவனை யொழுகாற்றி
ஆர்ந்தோட்ட தாற்கரை

யணையவரு மாமணியை முகிலார்த்த
கோன்கூனைப் போக்கிய

வதிமதுர வாசகனை வழிகாக்கு
மாண்டாலத் தாற்பழ

மருள்புரியு மாதவனை யழல்வேட்கை
முன்றுய்முட் டாதுதொழில்

கருதுசதுர் வேதியனை யருணீற்றை
யாங்காணக் காட்டிய

கமலகர நாயகனை யலைவாய்க்குள்
வீழ்ந்தோடக் கார்கலி

கடுகியடு சேவகனை வயல்குழ்ந்த
புங்காழித் தோற்றிய

கவுணியர் குலாதிபனை யமண்வேட்டை
போந்தானைக் காக்கவே.

வீநாயகக் கடவுள்

(வேறு)

5. இட்டபட ரெரியினவர் முட்டச்சொல் வேவமலை
யெற்றிவரு நதியிலீடு சொத்தைச்சொல் வேலைபுத
வெக்கரிடு தரளம்விளை கொற்கைக் குலாதிபதி
யெய்ப்பவிடு தழல்குளிர முற்பட்ட கூனிமிர

விட்டவிடை யுடனுலவு கட்டப் பதாதியமண்
மிச்சியகை யொழுகுகாழ வுச்சிக் கடாவியருள்
மெத்தவர வொலிவளர முத்துற்ற நீழல்வரு
வித்தரன் நிசைதிசையி லத்திக்கு மாறநுள்க
வட்டகுல கிரிமறையி னுற்பத்தி யானசெவி
யற்பமிசை யினுயினாக வொப்பித்த வாபரண
மர்க்கர்வெயில் விடுசடிகை வர்க்கத்த வாய்மிளிர
வக்கடல்க ளடையவொரு கைக்குப் பொருசுவற
முட்டவெளி மறையவதின் மட்டித்த தோன்வளர
மொட்டைப்பட வமரர்தலை குட்டிக்கொ ளாமுனிவர்
முத்திதரு பெருவயிறு மெத்தப் பராவரிய
முக்கணியு மழுதுசெயு முக்கட்ச டாமலையே.

[பி-ம்] கொற்றக் குலாதிபதி. திசையி லத்திக்கு
மாறநுள். மறையி னுற்பத்தியான. மக்கர் வெயில்விடு.

முருகக் கடவுள்

(வேறு)

6. கடலையிரட் டியிரட்டி நானும்விழி
கடியபுனல் கக்கமுத்தி தேடும்வகை
கருதிமயி ரைப்பறித்து வாய்சகதி
கமழுவண வைப்பெருக்கி மாசுடைய

உடலைவளர் புற்றிருடுத்த பாய்ப்பாதியு
மூலவுகழு தைப்புரக்க மாவமண
ரொழுகுகழு விற்பதைக்க வாதுசெயு
முரியதுணை யைப்புரக்க ஸீடுதிறல்

விடவரவி னுச்சிவைத்த பார்வயிறு
மிகவெரியி லுற்றதிக்கி லானைபல
விடுசெவிடு பட்டலக்க னுகமலை
மிசையுருவு பெற்றதொத்து நாடரிய

நாடலினாடு கொக்கரித்த சூரனுட
லுறுகுறையி ணைப்புசித்த பேய்கவர
வணிமயிலு கைத்துவெந்றி வேல்கடவி
யமரர்சிறை வெட்டிவிட்ட சேவகனே.

[பிழி] பார்ப்பொதியி னுலவு கழுதை. மயிழு
தைத்த, மயிலுகைத்த.

திருப்போய்கை

(வேறு)

7. இழிந்த தேவரை யாமேலாக்
தேவரென் மேத்திய தடுமாற்ற
மழிந்து போம்வகை யையைனக்
காட்டினின் றழுதவன் றஜைக்காக்க

மொழிந்த நாண்மலர்ச் சிறடிப்
பேதையார் முகிண்முலைத் திருஞானம்
பொழிந்த பாண்மணை தன்மண
மாக்கிய பொய்கையங் கரைதானே.

[ஓ-ம்] தடுமாற்ற மழிந்து போம்படி.

பன்னிரு திருப்பேயர்ப் பழம்பதி

(வேறு)

8. வருமமணை யழித்தானைக் கூனையொழித் தானை
வலீயவிடக் தீர்த்தானைத் தலைவிழப்பார்த் தானை
மதுரையினில் வென்றுளை யழுகுறங்கு ரூளை
மறைவிளங்க வந்தானைத் திருசெறிதங் தானைத்
திருமுலையுண் டமுதானைக் கண்டுதொழு தானைத்
திருசீரு புனைந்தானைக் கவியைஙவிந் தானைத்
தேவர்தொழற் காரியானைப் பரவவுரி யானைத்
திருஞான சம்பந்தப் பெருமானைப் புரக்க
பிரமபுரம் வேணுபுரம் பெரும்புகவி சரும்பார்
பிரசமலர்ப் பொழில்புடைகுழ் வெங்குருமெய்த்
[தோணி]
பிறங்குபுனற் பூங்தராய் நிறங்கொள்சிர புரங்கீ
பேசரிய புகழ்புறவங் தேசுயர்தென் சண்பை
பரமக்கு தருங்காழி கொச்சைக்கழு மலமாம்
பலவமரர் நிலைகுலையப் பிரளையங்கோத் தெடுத்த
பரவவயினி ஒலகழுந்த வழுந்தாது மிதந்த
பன்னிரண்டு திருப்பெயரும் படைத்தபழும்பதியே

திருப்பதிகம்

(வெறு)

9. செய்யமலர்த் திசைமுகனுங் திகிரிதரித் தோனுங்
 தேடரிய திருவுருவைத் திருவிரல்முன் னிறுத்தி
 வையனிவ னெனக்காட்டி யழுதமுத முண்டா
 னுணைம தென்றபெரு மாணையினி தளிக்க
 வையைநதிக் கெதிர்நடப்பக் கனல்குளிரக் கிடப்ப
 மாழுனிவர்தொழுதரற்றநாண்மறையின்சிரத்தைப்
 பையரவின் விடந்தீர்ப்பப் பணைபழுப்பப் பார்ப்ப
 பானாறுங் திருப்பதிகம் பதினாறு யிரமே.

சட்டைநாதர்

(வெறு),

10. முலையானவை யானைகண் முகமானவை தாமரை
 மொழியானவை தேனிகல் விழியானவை ஓவலவை
 விலையாள்வன காமலை யெனமாத ருலாவரு
 மிகுகாழியுண் ஞானையை யருள்கூர்த்தரு மேல்வரு
 மலையான்மக ராலய மகல்வான்முக டேறிட
 வசையாதொரு தோணியி லடையாரெயில் காதிய
 சிலையான்மலை யான்மக ஞடனேயழு கோடமர்
 திருவாரோளி நீடிய திருஞாயிறு காணியே.

மற்றைத் தேய்வங்கள்

(வெறு)

11. தருமத்தின் வழிபீழத்தார் புரமெரித்துச்சிலர்க்குக்
தரத்துறையும் பதங்கொடுத்தோ னரத்துறையி
[னளித்த.

திருமுத்தின் சிவிகையிசை யசையவரு மணியைச்
சேவித்தங் குடன்வருவார் செங்கமலத் தயன்மால்
பருமத்தக் களியானைத் திசையெண்ம ரருக்கர்
பன்னிருவ ருகுத்திரர்கள் பதினேருவர் மறைநூற்
கருமத்து மருத்துவராங் கோரிருவ ரெழுவர்
கன்னியர்க ளனவுரைக்குங் கனகதலர திபரே.

(பி-ம்) தாதுறையும் பதங்கொடுத்தோ.

காப்புப் பகுவ முற்றிற்று.

2. செங்கிரைப் பருவம்.

1. கோலொன்று கொண்டகில வலயம் புரக்கவரு
கோமாறன் மேவியதமிழ்க்
கூடலிற் சமண்மூகர் திருமடத் திட்டவர்க்
கொற்றவற் பற்ற மொழியா

மாலோன்று மங்கையர்க் கரசியர் படுதுயரின்
வலீகண்டு சென்றுதவிரா
வஞ்சப் பெருங்கூனும் வெப்புங் தவிர்த்தருனு
மதுரவா சகமதகுபாய்

காலோன்று மாநதி பரந்துவரு கழனியிற்
களையெனக் குவளைகளைவார்
கண்டுவெரு வித்தங்கள் கைநெரித் தருகுமினை
கண்ணலங் காடுமறையச்

சேலோன்றி வினையாடு சீகாழி நாடாளி
செங்கிரை யாடி யருளே
செழுநான் மறைத்தலைவ திருஞான சம்பந்த
செங்கிரை யாடியருளே,

(பி-ன்) சென்றுதவிர. சேலோன்று. கைநெறித்
தருகு.

2. ஒருமலைச் சாபம்-வளை யத்திரி புரஞ்செற்ற
வும்பர்நா யகனருளினு
லோரா யிரங்கதிர்க் ஞடையசு ஸியரடைய
வுடனிருங் தனையவொளிகுழ்
பருமணிக் காலினென்டு பலகோடி வேண்டிங்கள்
பாரித்த தனையதரளப்
பந்தரிற் பட்டஷ் சரத்தன்று சூலவவரு
பரசமய குலகாலனே

தருமலர்த் தாதுவிற் தாமரைக் காடுமெழு
தாணீல் முங்குமுதமுங்.

தந்தமண நாறுமுலை தந்தவுமை யாளொடு
தடம்புனந் கரையிலுதவுங்

திருமுலைப் பானுறு சீகாழி நாடாளி
செங்கிரை யாடியருளே
செழுநான் மறைத்தலை திருஞான சம்பந்த
செங்கிரை யாடியருளே.

(பி-ன்) நாயகரருளினு. பட்டியச்சரத்தின்மிசை.
குலகாலீஸ்.

3. கையினு னுடொறுங் களமர்து களையெனக்
களையொனு தென்றும்வயலிற்
காலீனால் மடையழறு கருமேதி யினம்வரிற்
கவரேரானு தென்றுமனுகா

வெய்யகா னகமனுகி மேயுமா னினம்வந்து
மேயோனு தென்றுமலைவாய்
விளைதினை காக்கும்வகை வெட்டுவார்
[படைகொண்டு

வெட்டொனு தென்றும்விரகால்
கையுலா வியவிதழ்க் குவளையுங் குலவுகொடி
வள்ளையுங் தளவுமழுகார்
வண்குமிழு மிருளாகல மாணிக்க வொளிவீச
மாடமா ஸிக்கேதாறுமோர்

செய்யதா மரையின்மலர் சோழி நாடாளி
செங்கிரை யாடியருளே

செழுநான் மறைத்தலைவ திருஞான சம்பந்த
செங்கிரை யாடியருளே.

(பி-ள்) மாணிக்கவொளிவீசு.

4. அகரவட் டக்கலச முலையரிவை யோருபக்க
மரசாள விட்டுமுடிமே
லம்பரத் திடையுலவு கங்கைப் பெரும்பரப்
பலையேறிய விட்டுமிசையே

பகருமெட் தெத்திசையு மூலவுபுர மெரிபடப்
பகழிவிட் டயனுச்சியிற்
பச்சைத் தலைக்குளிடு பிச்சைக்கு நச்சிவரு
பரமருள் பெறுபுதல்வமா

மகரவட் டப்பரவை யெழுமுகட் டுக்கியிய
மஞ்சவிரி யுங்குலைவிடா
வாழைப் பெருங்காடு தாழைப் பெருங்காடு
மண்டிவளர் சக்ரவாளச்

சிகரவட் டத்தைநிழ லிடுபுகலி வருகுருசில்
செங்கிரை யாடியருளே

செழுநான் மறைத்தலைவ திருஞான சம்பந்த
செங்கிரை யாடியருளே.

(பி-ள்) அகருவட்டக்கலச் பரமனருள்பெறு:
வருகுரிசில்.

ந. கஞ்சா சனத்தரிவை பிரியாத தாமரைக்
கண்ணனுங் கண்ணனுதரக்
கமலா சனத்தில்வரு திசைமுகக் கடவுளுங்
கானும னின்றுகதறப்

பிஞ்சாய வெண்மதி முடிக்குஞ் சடாடவிப்
பெருமாணை யொருமாமலைப்
பேதயொடு கண்டருளி வேதங்கீ யிடவுரிய
பிரமபுரி வருபரமபோ

ரஞ்சாத கதிரிரவி யிரதங் துவக்கிவிடு
மாடல்வெம் புரவியிருபா
லசையவிடு வெண்சா மரைப்பெருங் கற்றையு—
னலர்க்கிர்க் கற்றையசையச்

செஞ்சாவி யுடுமுகடு தொடுபுகவி வருகுருசில்
செங்கிரை யாடியருளே
செழுநாள் மறைத்தலைவ திருஞான சம்பந்த
செங்கிரை யாடியருளே.

(பி-ன்) கஞ்சா தனத்தரிவைபிரியாத. தாமரைக்கண்
னுடைக்கண்ணனுதரக்கமலாசனத்துவரு. சடாடவிப்
பெருமாளை. பேரஞ்சாதகதிரிரவி. மாடலம்புரவி.
கற்றையுடனலைக்கிர்க்கற்றை. செஞ்சாவியொடுமுகடு.

6. வரைசிலை யாம்படி வளையவு கந்தா
 னார்த்தா னுஞ்சால
 வயிற்து காங்கிய தழல்செல ஒன்றிய
 மண்டா னுண்டாக
 அரைபல தாங்கிய னிசிசர் தாங்குடி
 யொன்றுய் வந்தேற
 வுரிமையர் வேண்டிய கதிபெற வீங்தவன்
 மைந்தா வண்டேதும்

விரைகமழ் பூம்பலை யினையிடு தூண்டில்வெ.
 குண்டே செஞ்சேல்கள்
 மிசைசெல வாங்கனி விரவிய மாங்கனி
 வீண்டு றஞ்சாறு

திரைபொற வோங்கிய புகலீய ராண்டங்க
 செங்கோ செங்கிரை
 செருவினி லன்றெழு மருகார் குலாங்கக
 செங்கோ செங்கிரை.

(பி-ள்) விரைசெயவாங்களினி ரவியமாங்கனி. செரு
 வினிலென்றெழுமருகர்.

7. அயலுரை தாங்கிய சிறுவனே டன்றறை
 யுந்து ணங்கீற
 யவனுடல் தரன்றுடை யதனிடை போழ்ந்தனை
 யுங்கோ ஞஞ்சாது

வயவவி தாங்சொலு மளவினி லாங்கவன்
 வெங்கோ பந்தீர
 வயிரெரி தோன்றிட மிசைகொடு போழ்ந்தவன்
 மைந்தா கொண்டாடு

மியலொலி பாண்கிளை மிடையொலி வாங்கிய
 வெங்கோ உங்கோடு
 மெழுமொலி தேன்றரு மினவொளி மூன்றழ
 வங்கே குன்றுத

செயலொளி யோங்கிய புகவிய ராண்டகை
 செங்கோ செங்கிரை
 செருவினி வன்றெழு மருகர் குலாந்தக
 செங்கோ செங்கிரை.

(பி-ன்) யவனுடன்றுன் றுடையதனிடைபோழ்ந்தனை
 யுங்கோனஞ்சாது. விசைகொடுபோந்தவன். கொண்டாடுமியவொலிபாண்கிளையெனவொலி. மெழுமொலி
 தோன்றிடமினவொலிமூன்றழ. செயவெளியோங்கிய.

8. வசையற வோங்கிய வொருத்திரு வோங்கலீன்
வந்தே தன்றேளின்
வலிமீம் யெலாஞ்செய முனிவினில் வீழ்ந்து
நரம்பா வென்பாலும்

இசைபல தோன்றிய குரன்முதல் வாங்கிய
விலங்கே சன்பாட
இனிவரு தீங்கென வெறிபடை யீங்தவன்
மைந்தா மெங்காவின்

இசையுடன் மேய்ந்தினா வெருமைகள் மாங்கனி
தின்றே ஸின்றுள
நலனுட ஸீன்றதன் மகநினை வாம்பெரு
நண்பால் வெண்பால்கள்

திசைகளா லாஞ்சொரி புகவிய ராண்டகை
செங்கோ செங்கிரை
செருவினி லன்றெழு மருகர் குலாந்தக
செங்கோ செங்கிரை.

(பி-ம்) வாங்கியி லங்கே சன்பாட. மைந்தா வெங்
காவின். மேய்ந்தினா வெருமைகள். ஸின்றே தின்றுளா.
பெருகன்பால் வெண்பால்கள்.

9. விரிக்கு ரோன்சுழ லிமகிரி யீன்றவன்
வெங்கோ பந்தீர
விதிதலை போம்படி முனிதலை வேண்டி
வீருந்தாய் வந்தாரும்

வரிவளை யேந்திய மிழையவர் வேந்தனு
 சின்றூர் கண்டாரும்
 மடிபினை மாம்படி பொருதபி; ரான்றிரு
 மைந்தா பண்பாடி

அரியின மூன்றெட்டழு குழலிது காண்பவர்
 நெஞ்சோ இங்கூட
 அவிழ்தர வாங்கொரு சிறுகிடை நோம்படி
 பந்தோ டன்பாய

தெரிவையர் தாம்பயில் புகவிய ராண்டகை
 செங்கோ செங்கிரை
 செருவினி லன்றெழு மருகர் குலாந்தக
 செங்கோ செங்கிரை.

(பி-ம்) அரியின மூன்றெழழு குழலெலதிர் காண்பவர்.

10. வருபகை யேங்கிட வொருபகல் வாங்கிய
 சங்கா ஞம்பாணி
 வடகிளி சூழ்ந்தலை கடைகயி ஒம்பணி
 வன்கா ஸங்கால

அருள்புகல் காண்கிலம் வழியடி யோம்பார
 மென்றே வந்தார்கள்
 அழுதுண வாங்கெதிர் விடனுகர் வான்றிரு
 மைந்தா வண்போதில்

இருசிலை தேங்கம மோருசிலை தாங்கொடு
நின்றூர் வென்றேறும்
இருகணை பூங்கணை யிலையிலை வாங்கி
யெதிர்க்கார் கெஞ்சோடுஞ்

செருமவர் பூண்டெழு புகலிய ராண்டகை
செங்கோ செங்கிரை
செருவினி லன்றெழு மருகர் குலாந்தக
செங்கோ செங்கிரை.

(பி-ம்) மெங்கா பண்போதில்.

இரண்டாவது சேங்கிரைப் பருவ முற்றிற்று.

---

3. தாஸப் பருவம்.

இனிதாகக் கமலப்பு மேய்மேதித் திரண்மீ
திளவாளைத் திரள்சீரூ வேரூவன் கரைகுழும்
களிவாழைப் புதல்சாடா வோடாழுர் புகுதுங்
கதிர்மாடம் பயில்காழிக் கதிபாவான் மதிதோய்
பனிவாசப் பொழில்குழத் திகழ்கூடற் சமணப்
பசுவெண்ணு யிரம்வந்துட் படுதோழத் திடையே
தனிஞானப் புலியொப்பாய் தாலோதா வேலோ
சம்பந்தப் பெருமானே தாலோதா வேலோ. 1

(பி-ம்) வேரூவன் கரைகுழும்.

விண்டாவத் திவலைத்தெண் டிரைவீசங் கடல்வாய்
 விடுகற்றாண் மிதவைக்கே விடுபுற்பா யுடையார்
 திண்டாடக் கரையேறத் தமிழுத்தங் தருஞாந்
 திருநாவுக் கரையன்றன் சித்தத்தின் துணையே
 வண்டானத் தெழுவிநால்லிப் பண்பாடிச் சிறைதோய்
 மணாநாறப் புனலுடே மலரும்புண் டரிகத்
 தண்டாமத் திருமார்பா தாலோதா வேலோ
 சம்பந்தப் பெருமானே தாலோதா வேலோ. १
 (பி-ம்) கரையேறுங் தமிழை.

உருவைப்புற் படமிட்டுப் பொதியக்கற் றமளை
 யுலவக்கற் றுரியிற்புக் குணுமொட்டைச் சமனைக்
 கருவைக்கொத் திணைகட்டுத் தலமுட்டப் பயில்பற்
 கழுவிற்றைத் தெமையானுங் காழிக்கற் பகமே
 திருவுக்கும் படியொக்கத் திகழ்சித்ரப் பிடியைத்
 திசையெட்டும்புகழப்பொற் குடம்விட்டுத் திரியத்
 தருவிக்கத் தமிழ்பெற்றூய் தாலோதா வேலோ
 சம்பந்தப் பெருமானே தாலோதா வேலோ. २

(பி-ம்) திருவுக்குப்படியொக்க.

சில பிரதிகளில் ‘வாராமே யறிவைப் போகென
 விட்டு’ என்னும் நான்காவது பாடல் மூன்றாவதுவும்,
 ‘உருவைப் புற்படமிட்டு’ என்னும் மூன்றாவது பாடல்
 நான்காவதாகவும் காணப்படுகின்றன.

வாராமே யறிவைப்போ கெனவிட்டுப் புவியோர்
 வஞ்சப்புன் சமயத்தே மதிகெட்டுத் திரியப்
 பாராமே யதுவன்றித் திகிரிக்கோன் மாயப்
 பணிசெய்யப் பழகாமே பழுதாகா மறைநூல்
 சோராமே யடிகுடுங் தொண்டர்க்கோர் துயரஞ்
 சூழாமே தமிழ்மாறன் றுயர்ப்பட்டுச் சமீனாச்
 சாராமே முலையுண்டாய் தாலோதா லேலோ
 சம்பங்தப் பெருமானே தாலோதா லேலோ. 4

அமிழ்தாரஞ் படிதேவர்க் கலைநீரைக் கடைநா
 னரிகாணப் பெருவேகத் தட்டஞகப் பகுவா
 யுமிழ்கோபங் தருகோலத் தாலாலங் தனையன்
 றுண்டானைப் பிரியாவாழ் ஏடையாள்மா மகனே
 குமிழாரங் கரைவாரிக் கொணர்வையைப் புனவிற்
 குணபாகத் திடுமேடக் குடபாகத் தெதிரத்
 தமிழ்பாடுஞ் திருவாயா தாலோதா லேலோ
 சம்பங்தப் பெருமானே தாலோதா லேலோ. 5.
 (பி-ம்) வைகைப் புனவிற்.

(வேறு)

சதசிதழ் முகட்டிலெழு சதுமறை தரிப்பதொரு
 தலைவனைனு மெய்ப்புனித தாலேலோ
 தரமினி பவுத்தனெனு தலைமகி தலத்தினிடை
 தகரவிழி வைத்தமுனி தாலேலோ

வதிமதுர முத்தமிழி னடைவுதெரி யத்தெரிய
 வழுதழுது நிற்குமிறை தாலேலோ
 வடல்படு திசைச்செவியி னமணர்குல சத்ருவென
 வறையும்விரு துக்கதிப தாலேலோ

மதகினடி குத்துவன வளைகுலைய மொத்துவன
 வழையடவி தத்துவன வாளோடாள்
 மறியவெதிர் வெட்டுவன வலைகிழிய முட்டுவன
 மலர்நிழலை யொட்டுவன வோரோாசெல்

கதமிகுக ஸிற்றினின மெனகிறை தடத்துவலவு
 கழுமல நகர்க்கதிப தாலேலோ
 கருதரிய முத்தழவி னெறிமுறை வளர்க்கவரு
 கவுணியர் குலக்குரிசில் தாலேலோ. 6

(பி-ம்) சதுமறை பரிப்பதொரு. தள வி மு
 வைத்த முனி. வலைகுலையமொத்துவன.

படைவணிக னச்சிவிடு பணியெயிறு குக்கவிழு
 படுதொலையி னைத்தெரிவை பாராமுன்
 பதுமவிழி யுக்கபுனல் பரவையி னலைக்கவவள்
 படுதூபர்தி ருக்கண்மலர் கானுமல்

விடைபெறவே உத்தகொடி மருக லுறை யுத்தமரை
விரகோடு திருப்பதிக னேர்களூ
விடமதுக் டித்தவழி யிழியவரு ஸிப்புவியின்
யிருபுகழ் பரப்புமுனி தாலேலோ

மடைதொறு முகிழ்த்தமதி யெனமணி குவித்தரவின்
வரிவனை யயாலிப்பவத னேர்பாலே
வளர்பல வெடுத்தகனி சிழியவதி இக்கபுனல்
மதகினி லொலிப்பவத னேர்பாலே

கடைசியர் மலர்க்கைவனை கலினான வொலிப்பங்கறை
கழுமலை ககர்க்கதிப தாலேலோ
கருதரிய முத்தழலி னெறிமுறை வளர்க்கவரு
கவுணியர் குலக்குரிசில் தாலேலோ. 7

(பி-ம்) மதியெனமணியுகக் கருவி ன் வரிவனை.
யினமணியுகக் கருவி ன்.

அருகுமுது விட்டவர்க ளடையநுக ரக்களியை
யடிதொறு சிரப்புவன தேமாவா
னகயிருள மொய்த்தபொழின் மரமதுவை யுத்த
யழகினேடு கட்டுவன தேனீமேய் [திளச
குருகுவெரு வக்கமல மடுவீனையி னத்துவரு
குலனுட னுழக்குவன நீர்நாவாய்
கொடியவுர கர்க்கரசர் குழி இவழி புதுக்குவன
கொழுவனி கலப்பையத னேர்பாலே

பெருகுவய விற்புகுது மதகிணைய முத்தினிது
 பிரியுமணை கட்டுவன சேதாவாழ்
 பெருமைதரு நற்பழன மழகுற வகந்தகமு
 குயருமென விற்பதொரு பேராலே

கருதியதி ரைப்பரவை யுலகினைவ ளர்க்கவரு
 கழுமல கர்க்கதிப தாலேலோ
 கருதரிய முத்தழவி னெறிமுறை வளர்க்கவரு
 கவணியர் குலக்குரிசில் தாலேலோ. 8

(பி-ம்) கொடிவர கத்தரசர். குழிவழி புதுக்குவன.
 யுலகினை விளக்கவரு.

மதுரகவி தைக்கடலின் வருபெரும ரக்கலநல்
 வழிவிடுவ னப்புடைய மீகாமா
 மறிகடல டைத் தவனு மறையவனு மதிப்பரிய
 மணியினை தித்தருள்வி யாபாரா
 வத்ரிகவி புறச்சமய முதுகளைய றுத்துரிய
 வறுசமய வித்துவினை வேளாளா
 வதிமதுர சத்தவலை மதுரையில முக்குடைய
 வமண்மிரு கறுத்துவரு கானுளா
 முதிரும்வட வைக்கனவின் முறுகுதறு கட்பணியின்
 முதுகுகழி யப்பலவின் வேர்வாய்வீழ்
 முதுபழமே டத்தவழி யுரகபண பத்திசிர
 முழுமணியே றித்தவெயில் வாமாழுர்

கதிரவனி வெட்டுமடி யொளிபெருக வெற்றிபுளை
கழுமல நகர்க்கதிப தாலேலோ
கருதரிய முத்தழவி னெறிமுறை வளர்க்கவரு
கவணியர் குலக்குரிசில் தாலேலோ. 9

(பி-ம்) வருபொருண் மரக்கல நல். மதுரையி
லொமுக்குமிடை. மதுரையி லமுக்குமிடை.

இனமொடுப றித்ததலை யருகரிக முத்திகழு
மெரியினிடை யிட்டவுரை தோலாமே
யிருக்கரை யொதுக்கியொரு குலகிரிய உக்குநதி
யிடையிடு தமிழ்ப்பனுவல் போகாமே

சினமிக வடர்த்தபடை வழுதியுட ஓட்கும்வகை
திரியவிடு வெப்பிலவன் வேவாமே
சிவனிடமி ருக்குமுமை திருமுலீசு ரக்கவளர்
திருவருள் படைத்தமுனி தாலேலோ

முனைமுளை யறுத்துழவ ரிடவிடவே உக்குமரி
முறைமுறை குவித்தபல சூடார்போர்
முகில்படு முகட்டினிடை முழுகவிர தத்தினுடன்
முதன்மைதரு பச்சைவய மாவாலே

கனகவரை சுற்றிவரு கதிரிரவி யுட்கவளர்
கழுமல நகர்க்கதிப தாலேலோ

கருதரிய முத்தழவி னெறிமுறை வளர்க்கவரு
கவணியர் குலக்குரிசில் தாலேலோ. 10

(பி-ம்) நதியன்டடயிடை தஸிழ்ப்பனுவல். முனமுனை யறுத்துழவரிடவிடவெடுக்கும்வரி.

முன்றுவது தாலப் பருவ முற்றிற்று.

4. சப்பாணிப் பருவம்.

பொங்குதே னோழுகவிடு சண்பகா டவிதழுவ
போய்கைகுழ் புகவிநகரிற்
புனிதவா ணகையுதவு குழுதவா யழுதவிதழ்
பொழியனூ னத்தமிழினுல்

வங்கமார் கடல்பொதியு மெண்டிசா முகசிகர
மந்தமால் வரைதழுவழு
மகளைவாழ் வித்துரிய மறையைவாழ் வித்தெனை
வாழ்வித்த மாநாயகன் [யும்

கங்கைநா யகனிமய மங்கைநா யகனிலகு
கயிலைநா யகனடுபடைக்
காளிநா யகன்வலிய கூளிநா யகனிருவர்
கருதுநா யகன்மறுவிலோர்

தங்கனு யகன்மதலீ சண்டைபா யகனினி து
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தலவலய முழுதுமர வொலிவளர வழுதமுனி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

1

(பி-ம்) வாழ்வித் தெமையும் வாழ்வித்த நாயகன்
 மிசைக். மறைவலோர் தங்கனுயகன்.

தங்கமத சிற்களமர் துன்றுகுடி விற்புரிசை
 குழுமக மீற்படுகையிற் -
 சுழிதரு குரம்பின்மலர் பொழிதரு வரம்பிலளி
 குழுதரு கரும்பின்முதலீப்
 பொங்குமுறை யிற்புதிய ஞெண்டினை யிற்குவளை
 புல்லுமல ரோடையினரும்
 பூகக் கிடங்கிலரி தாளிற் பரம்பிலிடு
 போரிற் களங்களில்விடா

மங்கல மலர்ப்பணையில் வண்டெழு துளக்கரையின்
 மஞ்சளிடு பத்திரிகளினீள்
 வாழையட ரிற்பெரிய தாழையடி யிற்கனிகொள்
 மரவினிழ விற்பொருசடற்

சங்குசொரி முத்திலகு சண்டைபங்க ருக்கடிப
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தலவலய முழுதுமர வொலிவளர வழுதமுனி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

2

(பி-ம்) ஞெண்டின்வளையிற்குவளை. மதகிற்கிளைஞர்.

அருவிமுக் கடமுடைய தலகைசுற் றியபடைய
 தறுபதத் திருவுடையதோர்
 அரவிடர்ப் படவருவ தடர்பொருப் பொடுபொருவ
 தறவிருட் டியவுருவதாம்

ஒருகரக் கோலிகடிய துவகடுக் கியவடிய
 துடுவேழக் கியழுடியதார்
 உயிருருக் கியவிழிய துரிசெய்தப் பலியுழு
 மொருவர்மெய்ப் புதல்வவொளிகுழ்

மருமலர்க் கழுகடவி கதலிகைச் செறியடவி
 வகுளமொய்த் தடரடவிதேன்
 மலிசளைப் பலவடவி யகருவிட் டெழுமடவி
 மதுமலர்க் குரவடவிடீன்

தருநெருக் கியவடவி தழுவகோச் சையர்தலைவ
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 தலவலய முழுதுமர வொலிவளர வழுதழுளி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

3

(பி-ம்) உரிசெயப் பலியுழு மொருவர்.

நோமதற் குப்பெருக நொந்தார்க ளாயொன்றை
 நோவாணம் செய்யங்கிணவார்
 நோயுடம் பாணபுற் பாயுடன் பாழாக
 நுண்மயிர் பறிக்கைதலிரா

மாமரைப் பேயமணர் கழுமேற் கொளப்புத்தன்
வன்சிர முருட்டியருள்சேர்
மன்னுதிரு முத்தணி மணிப்பந்தர் மிசைங்கின் ற
மறையிலங் களிருமறைதோய்

காமலர்த் தேனுண்டு மதுகரம் பெடையுடன்
காமரம் பாடவருகே
கலபமயில் நடயாட முருகுகமழ் செங்கெலங்
கவரிபல வீசவன்னங்

தாமரைச் சிங்காத னத்தேறு புகலிமுனி
சப்பாணி கொட்டியருளே
தலவலய முழுதுமர வொலிவளர வழுதமுளி
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(பி-ம்) பெரிய கொந்தார்களாய். நோவாமல்
செய்ய.

கோலைபயி ஒம் வச்ரக்கை யிந்த்ராதி தேவர்தங்
தலைமாலை யிட்டுமகரக்
குரைகட ஓடுத்தபடி பின்றிவரு பண்றிவெண்
கோடது புளைந்துமுடிமேல்

ஷிலைமதரு கங்கா நதிப்பெருங் திரையுட
னெருக்கினை முடித்தழுஞ்சும்வாய்
நீடிய பன்னுமகுட மாசணம் விளைத்ததோரு
நிறைநா ஜானீந்துமதுரக்

கலீமகனு மலர்மகனு மண்மகனு மடிப்ரவு
 கனகமலை யரையன்மகளைக்
 கமலமக ஞாடன்மால் புகுந்தேவல் பலசெயக்
 கைப்பிடித் தருஞமுரிமைத்

தலீமகளை யோருதிருத் தாதையென வுடையமுனி
 சப்பாணி கொட்டியருளே

தலவலய முழுதுமர வொலிவளர வழுதமுனி
 சப்பாணி கொட்டியருளே.

5

(பி-ம்) வச்சிரத் திங்க்ராதி தேவர். பன்றிவெங்
 கோடது முடித்துழலும்வாய். கமலமகஞாடன்மால்
 புகுந்தேவல் செய்யவக்.

(வேறு)

உலவுசெஞ் சுடரிரவி ரதம்வெம் புரிகிரியி
 லொந்றிய கயற்கோன்விடா
 துடல்வளைங் ததுஙிமிர வடவிலங் கலிஞமுவை
 யுற்றெறமுது பொற்றேளினுன்

இலகுஙன் புயர்புதல்வி யுலகின்மங் கையரரசி
 யொக்கலையின் மெய்க்கூடல்வாய்
 இகலையன் றமண்மூடுகு சகலபண் டிதமிசையை
 யெட்டிய தலைப்பூகமா

மலரின்வாங் துலகுதரு பிரமன்முன் பரவிவர
 விட்டபல கெட்டேணியோ
 மலைபிடிடுங் கியபொழுது சிவன்விசும் புகட்கியை
 நட்டவயி ரக்கால்களோ

குலவுமிங் கிவைகளொன சிலவுசன் பையர்தலைவ
 கொட்டியருள் சப்பாணியே
 குறிகெடும் பரசமய விருங்கெடுங் கதிருதய
 கொட்டியருள் சப்பாணியே.

6

(பி-ம்) விலங்கவிலுமூவை. மங்கையரரசி யேர்க்
 கலையின். மிசையை யெட்டியத்தீ பருகமால், மலரின்
 வந்துலவுதரு பிரமன்முன் பரவ வரவிட்ட. சிவன்விசும்
 புகட்கைய.

கடியவெம் பிறவிதரு கடல்விமுங் தலறுமவர்
 பற்றவரு நற்றேணியே
 கலியமிழ்ந் திடவிலகு கருணையம் புனலது
 பரப்பிய கார்காலமே

அடிபணிந் தெழுமவர்த மிடிகெடும் படியரு
 ளாப்பதொரு கொட்டாரமே
 அறம்விரும் பிமயமயி வரலூடன் படவினிது
 பெற்றதொரு கைக்காணியே

நெடியவன் சமணிவுளி நிறைபிணம் படவுழற்
 'நிற்பதொரு புத்தாணியே
 விலையுடன் நெரியுமிய விசையெனும் பயிர்விளைய
 வித்துவரு பொற்பூமியே
 கொடியகுண் டர்கள்செவிடு படமகிழ்ந் திருக்கமலர்
 கொட்டியருள் சப்பாணியே
 குறிகெடும் பரசமய விருள்கெடுங் கதிருதய
 கொட்டியருள் சப்பாணியே. 7

(பி-ம்) பரப்பிய சரத்காலமே. நிறைபிணம்பட.
 பயிர்விளையவித்துவிளை.

கீழிருமங் கோடுமுடிக ளோடியவெங் கரிகரடி
 நிற்குங்கீலை கெட்டோடவே .
 நெடியசங் தகில்பறிய மணிமுகங் திருக்கரையி
 னெற்றிபல செற்றேடிமுள்
 தமரமெங் கனுமுலவு ஸிவுபைங் கழகமுகில்
 தட்டிவரு கோட்டாறுகுழ்
 தழுவுசண் பையர் தலைவ வெழுதுசெங் தமிழ்விரக
 கொட்டியருள் சப்பாணியே
 அமரரஞ் சவிபரவு சரணபங் கயமுனிவ
 ரம்புத கவிக்கோபா
 ரலடச்சகுண் டிகையருகர் குலபயங் கரவசரர்
 படிப்படக்கொய் கோபழுள்

குமரன் புறதுணைவ வரவெனும் பணிவலவ

கொட்டியருள் சப்பாணியே

குறிகெடும் பரசமய விருள்கெடுங் கதிருதய

கொட்டியருள் சப்பாணியே.

8

(பி-ம்) செற்றோடிமீள். தமரமெங் கணுமுலவ.
பொடிப்படக்கொய் கோபமுள்.

அறுபதங் திகழ்குமுத விதழ்திறங் தமுதமுது

துய்த்தது முலைப்பாளைவான்

அமரநுஞ் சதுமறையு முனிவருங் தொழவினிது

பெற்றது திருத்தாளம்வாய்

முறுகுசெங் தழவினிடை தளிர்சிறம் பெறவெழுதி

விட்டது தமிழ்க்கோவைவான்

முறுவலென் புகள்பொதிவ தொருகுடங் கொடுவர

வழைத்தது மலர்ப்பாவைகார்

செறிவிசும் புழுதபொழின் மிழலையம் பதியர

னனித்தது படிக்காக்குழ்

திருவினங் கியமருகல் மருவுசெஞ் சடையரோடு

கற்றது விடத்தீர்வையாங்

குறுகிசீன் பெரும்மொல வெனாலும் பரவுமுனி
 கொட்டியருள் சப்பாணியே
 குறிகெடும் பரசமய விருள்கெடுங் கதிருதய
 கொட்டியருள் சப்பாணியே.

6

(பி-ம்) சிலம்பரவுமுனி.

கழுமலங் திருவதிகை திருவலம் புரமருகல்
 கற்குடி திருக்கோவலூர்
 களர்புறம் பியமயிலை சிவபுரங் கடைமுடி
 கருக்குடி திருக்கோட்டா
 மிழலைவண் உறைபருதி நியமவண் குடிசழியல்
 வக்கரை களப்பூர்ணங்கு
 விளமர்கொங் கணமிடவை திருவலஞ் சழிதிரு
 வரத்துறை திருச்சேய்ஞாலூர்
 பழனமம் பலமதுரை வளைகுளங் கொடுமுடி
 யருட்டுறை திருப்பூவனூர்
 பறியல்தண் டலைகயிலை வலிவலஞ் சிறுகுடி
 பருப்பத மறைக்காடுசேர்
 குழகர்தங் கழல்பரவ வரியசெந் தமிழ்விரக
 கொட்டியருள் சப்பாணியே
 குறிகெடும் பரசமய விருள்கெடுங் கதிருதய
 கொட்டியருள் சப்பாணியே.

10

(பி-ம்) திருவஸம்புரி மருகல். விளமர்கொங்கண மிடைத்தரு வலஞ்சுழி. கோகுளங் கொடுமுடி.

நான்காவது சப்பாணிப் பருவ முற்றிற்று.

---

5. முத்தப் பருவம்.

அலையுண் டமரர் விடம்பற்றி
யாடுஞ் சுடிகைப் பணுமகுடத்
தடல்வா எரவாங் தனிகோபித்
தழலா யிரம்வா யங்காப்ப

கீலையுண் டனவே முலகடுக்கி
நிற்குங் கனகக் கிரிதிருப்பி
நீலப் பரவை கடைந்தாள்
நெடுவா ஏவரும் நெய்யுண்①

மலையுண் ①வரிக் கடலூண்①
மண்ணுண் டவனு மண்ணுண்①
மாளா வண்ணம் விடமுண்ட
மணவா என்றன் மனையாட்டி.

முலையுண் டமுத கணிவாயான்

முத்தங் தருக முத்தமே

முத்தின் பந்த ருடையபிரான்

முத்தங் தருக முத்தமே.

1

(பி-ம்) வடம்பற்றி; வலம்பற்றி. தனிக் கோயித் திலையுண் டவ்வே மூலகடக்கி. ஏ ந டு வா ச வ னு ம். மணவாட்டி.

வழியுங் கரையிற் கழைமுத்து

மணியுங் கொழித்துச் சூழித்துவரும்

மானீ ரசின் வடகரைவாய்

மண்ணு டாள விண்ணுட்டின்

இழியுங் கோயில் மகிழ்ந்திருங்த

மிழலைப் பெருமான் றிருவருளால்

இலகும் படிக்கா சினிதுபெறு

மிசையா கரளே மிசைத்தாவிப்

பொழியுங் தரங்கக் கடலாடைப்

புவியோ ரடங்கப் பரசமயப்

பொய்க்கே விழுந்து பொறிகலங்கிப்

போகா வண்ணங் தயிழ்மாலை

மொழியும் பவளக் கனிவாயான்
 முத்தங் தருக முத்தமே
 முத்தின் பந்த ருடையபிரான்
 முத்தங் தருக முத்தமே.

2

(பி-ம்) புவியோரடங்காப் பரசமயப். நெறிகலங்கி.
 மிகைத்தாலிப் பொழியும்.

எருக்கே புளவே கடிக்கொன்றை
 யினாரே யரவே யினம்பிறையே
 யிலையே முடிக்குஞ் சடாமகுடப்
 பெருமா னுலகுக் கினிதளித்த

தருக்கே தெய்வத் தமிழ்க்கொழுங்கே
 தனிநான் மறையின் கிழங்கேபுன்
 சமணப் பரிமேய் கரையுழக்குஞ்
 தனிவா ரணமே திருஞானப்

பெருக்கே யடியார் பெற்றபெரும்
 பேறே ணாறுங் குழுதமே
 பேணுங் தொண்டைச் செங்கனியே
 பீடார் சோதிப் பவளமே

முருக்கே யனைய கணிவாயான்
 முத்தங் தருக முத்தமே
 முத்தின் பந்த ருடையபிரான்
 முத்தங் தருக முத்தமே.

3

(மி-மி) புன் சமயப் பரிமேய்.

கொத்துப் படுநாண் மலர்க்கூடை
 குஞ்சி யாக மஞ்சனநீர்
 கொள்ளுங் கலசம் வாயாக
 மெல்லு மிறைச்சி யழுதாகச்
 சித்தத் தெழுங்த பேரன்பாற்
 சிலைக்கை வேடன் பணீசெய்யுங்
 திருக்கா எத்தி யிறைவர்பாற்
 செம்பொற்ற சின்னம் பெற்றேனே
 மத்தக் களிற்றுப் பணைமுத்தும்
 வளைவாய் முத்துங் கழைமுத்தும்
 மன்னுஞ் செங்கெற்ற ரூண்முத்துங்
 கன்னல் முத்தும் சிகரோவ்வா
 முத்துப் பவளக் கணிவாயான்
 முத்தங் தருக முத்தமே
 முத்தின் பந்த ருடையபிரான்
 முத்தங் தருக முத்தமே.

4

நடிக்கும் பெருமான் பணியாலே
நாயிக் கமலத் தொருமுனிவன்
நாட்டுங் கிரியிற் கயவொதுக்கி
நாமப் புளிவைத் தொருசெண்டால்

அடிக்கும் பெருமான் பிரியாத
வந்தப் புரத்துக் கழகளித்த
அங்கைக் கமல மங்கையருக்
கரசி யுடனே யரசோட்

இடிக்கும் பெருமாள் மதயானை
வழுதிக் குரிய மந்திரநூ
வெண்ணுங் தலைமைக் குலச்சிறையார்
வெந்துநா வெண்ணுங் மெண்ணமெல்லாம்

முடிக்கும் பெருமாள் சம்பந்தப்
பெருமான் முத்தங் தருகவே
முத்தின் பந்த ருடையபிரான்
முத்தங் தருக முத்தமே.

5

(பி-ம்) கயவொதுங்க. ‘பெருமான்’.

(வேறு)

பினமுடைச்செஞ் சடலைநட்டம்
பயில்விருப்பம் பெருகவோர்
பிறைமுடிக்கும் பரமர்பக்கம்
பெரிதுவக்குங் தலைமைசேர்

மணமிருக்குங் குழலிசெப்பின்
 றிருமுலைக்கண் பெருகுபால்
 மருவியித்தெண் டிரைவளைக்கும்
 புவிவளர்க்குங் குழலிபே

ருணவுதத்தங் தவமெனக்கொண்
 டுயிருருக்குண் டிகையினோர்
 உடலுகைத்தங் கெதிர்வரக்கண்
 டவருவட்டும் பரிசுசேர்

சணவரைக்குண் டரையுழக்குங்
 தலைவழுத்தங் தருகவே
 தமிழ்வளர்க்கும் புகலியத்தன்
 றருகமுத்தங் தருகவே.

6

(பி-ம்) உடலுகைத்தங் கெதிர்வரைக்கண்.
 உடல்புதைத்தங் கெதிர். குண்டிகையினோனுடல்.
 குண்டெனஸினைக்குங் தலைவ. சமணவர்.

புளகமெய்த்தொண் டினர்பிறக்கும்
 பிறவியச்சங் தளரவோர்
 புனல்விழக்கண் டலைபறிக்கும்
 பொறியில்சற்றங் தளரவே

அளவறுக்கும் பெருங்திச்சென்
 நகலவெப்புங் தளரவே
 அரணைவிட்டங் கரிமயக்குண்
 டழிவழக்குங் தளரமேல்

 விளையாற்குங் தவயில்பொய்ப்புன்
 சமயமுற்றுங் தளரமூள்
 விளைபடைக்குங் கலியிடுக்கன்
 பெருகுவெப்புங் தளரஆர்

 தளர்நடைக்கிண் கிளையரச்செங்
 குழவிமுத்தங் தருகவே
 தமிழ்வளர்க்கும் புகவியத்தன்
 ரருகமுத்தங் தருகவே.

7

(பி-ம்) பிறவியச்சங் தளர்வரு. தளரமுன்விளை.

உவமைமுற்றும் பவளமோய்க்குங்
 திருவுருக்கொண் டவனும்வே
 ருருவுபச்சென் றவனிடப்பங்
 குரிமையிற்கொண் டவனுங்

 டவலொடப்பங் திருவயிற்றங்
 கடைசிவக்குங் களிறுமேல்
 அமர்தத்தஞ் சிறைவிடுத்தங்
 கசுரரைக்கொன் றவனுமார்

துவலைமொத்தஞ் சடையருக்கன்
 புடையமெய்ததொண் டினருங்கள்
 சருதிமுற்றுங் திருவிசைப்பன்·
 டிருச்செவிக்கொண் டருகவோர்

தவமில்புத்தன் றலையுருட்டுங்
 தலைவழுத்தங் தருகவே
 தமிழ்வளர்க்கும் புகலையத்தன்
 றருகமுத்தங் தருகவே.

8

(பி-ம்) பவள மொக்குந்திருவரு.

வீணயுடைப்புன் சமணிருட்டின்
 றிரள்குலைக்கும் பருதியே
 விசயமுற்கொண் டெமுபவுத்தன்
 றலைதுணிக்குங் கருவியே
 மனதிடைப்பைங் கமலவட்டங்
 தணிலிருக்கும் பிரசமே
 மணிநகைச்செங் துவரிதழ்க்கொண்
 டணிகொண்முத்தங் தருகவே
 எனதிடுக்கண் கலோயங்றகும்
 படியெனக்கன் புடையதாய்
 ஏணையடர்க்கும் பகையினுக்கும்
 படையெனக்கன் புடையமா

தனமெனக்குண் டெனாஷனக்குங்
தலைவழுத்தங் தருகவே
தமிழ்வளர்க்கும் புகவியத்தன்
றருகமுத்தங் தருகவே.

9

(பி-ம்) எனையடர்க்கும் பகையறுக்கும்
படியெனக்கன்.

குறிப்பு:—இம் முத்தப் பருவத்தில் 9-திருப்பாடல்களே
ஏடுகளில் உள். 10-ஆந்திருப்பாடல் இறந்து
போயினதோ அன்றிப் பாடப் படவில்லையோ
என்னும் ஜூயம் நிகழ்கின்றது. இனி, வாராணப்
பருவத்திலே பதினெட்டு திருப்பாடல்கள் இருக்கின்றன.
சிறு பறைப் பருவத்திலே உள்ள திருப்பாடல்கள் ஒன்பதே யாம். ஆராய்தற்குரியன.

இந்தாவது முத்தப் பருவ முற்றிற்று.

6. வாராணப் பருவம்.

தென்றிக் கிலங்கு மலைத்தமிழின்
செவ்விச் செங்கேள் முகந்தகன்ற
தெய்வப் பொன்னித் திருந்தியிற்
செழுந் ராடிச் செங்கழுநீர்

ஒன்றிச் செந்தா மறையல்த்தி
 யுயருங் கழுகி னறும்பாளை
 யழக்கிப் பகவின் போதெல்லா
 மங்கே யுலாவி யுயர்மகர

வென்றிக் கொடிவேள் தனக்கெடுத்த
 திங்கட் கவிகைக் கதிர்வீச
 வீசிக் குமுதப் பெரும்போதின்
 வேரின் மணந்த பகங்கெதன்றல்

மன்றிற் புகுந்து விளையாடும்
 புகலிப் பெருமாள் வருகவே
 வடநாற் பெருமாள் தமிழ்ப்பெருமாள்
 மறையின் பெருமாள் வருகவே.

1

(பி-ம்) பகவின் பொழுதை யெல்லாம். கொடிவேள் கைக்கடுத்த. புகலிப்பெருமான், வடநாற் பெருமான், தமிழ்ப் பெருமான், மறையின் பெருமான். ‘வருகைப் பருவம்’ என ஓர் பிரதியில் இருந்தது.

சிகரா சலப்பொற் சிலையாளி
 யிருக்குங் தெய்வத் தொணியாற்
 றிசையிற் றிசையின் முறைமுறை
 வெளிக்குஞ் சங்கின் சேனையாற்

புகரார் பகழிப் பூமாரன்
 ருவசத் தெடுத்த சுறவத்தாற்
 பூனர் மணியு சித்திலமும்
 வெயிலூ ஸிலவும் பொழிதலாற்

 ருகிரார் கணிவா யின்னமுதுங்
 துங்கக் கடல்வேல் விழிந்சுஞ்
 சொல்லார் கமல மதிவதன
 நல்லர் ரூடனே தோன்றுதலான்

 மகரா லயம்போன் மிகவிளங்கும்
 புகலிப் பெருமாள் வருகவே
 வடநாற் பெருமாள் தமிழ்ப்பெருமாள்
 மறையின் பெருமாள் வருகவே.

2

(பி-ம்) யிருந்த தெய்வத் தோணி. பூனை மணியும்.
 துங்கக் கடைவேல்.

சடங்கின் படியே யயன்புரியச்
 சக்ரா யுதன்கை நீர்வார்ப்பச்
 சந்த்ரா தித்தா விளக்கெடுப்ப
 விந்த்ரா திபர்கள் தனிபோற்றப்

 படங்கொண் டகன்ற சிதம்பதடப்
 பச்சைப் பிடியைக் கவியாணம்
 பண்ணும் பெருமாள் திருச்செவிக்குப்
 பாடும் பெருமாள் வருகவே

விடங்கொண் டகன்ற கடைசிவங்து

வேலீப் பழித்துச் சேலடர்த்து

வெல்லும் புருவச் சிலைவளைத்து

விடுகா தளவுங் தாவடிபோய்

மடங்குங் கண்ணூர் நடம்பயி லும்

புகவிப் பெருமாள் வருகவே

வடநாற் பெருமாள் தமிழ்ப்பெருமாள்

மறையின் பெருமாள் வருகவே.

3

(பி-ம்) பண்ணும் பெருமான்.

பாளைக் கழுகின் மிடரேடியத்

தாவிக் கதவிக் குலைசிதறிப்

பாய்ந்து மறித்தும் புனல்புகுந்தும்

பங்கே ருகத்தின் பரியபசங்

தாளைத் துகைத்து மலருழக்கித்

தாதுட் படியுஞ் சுரும்பெழுப்பித்

தரளஞ் சொரியுஞ் சலஞ்சலத்தைத்

தள்ளிக் கரையிற் சதகோடி

ஆளைக் கறுவிச் சேவினத்தை

யடர்த்துத் திசையின் பதின்காதம்

அகன்ற மடுவி னிடைமடங்காத்

தானே ஷக்கொண் டஞ்சாது

வாளைக் களிறு விளையாடும்
புகலிப் பெருமாள் வருகவே
வடநூற் பெருமாள் தமிழ்ப்பெருமாள்
மறையின் பெருமாள் வருகவே.

4

(பி-ம்) பாய்ந்து மறித்துப் புனல்புகுந்து.

படிக்குக் தெய்வத் தமிழ்மதுரைப்
பதியிற் கனலைப் புனல்செய்யும்
பச்சைப் பதிக முடையவர்பாற்
பச்சை மாலை நக்சரவு

முடிக்கும் பெருமாள் அரத்துரையின்
முத்துக் குடையா வடுதுறையின்
முடியாச் செம்பொற் கிழிபெற்ற
முனிவர் பணிவா ரணமோங்க

அடிக்கும் புரவி யிரவிசூழன்
றண்டம் பொருதக் கதிர்மாடத்
தரம்பை யனையார் கைக்கமலத்
தஞ்சொற் கிளீகள் திருப்பதிகம்

வடிக்குங் கனக மறுகுசுழ்
புகலிப் பெருமாள் வருகவே
வடநூற் பெருமாள் தமிழ்ப்பெருமாள்
மறையின் பெருமாள் வருகவே.

5

(பி-ம்) பணிவா ரணமொதுங்க. சூழன் றண்டம்
பொருத கதிர்மாடத்.

பரம்பை யடிப்பார் கயல்பிடிப்பார்
 பாகு சமைப்பார் வட்டமைப்பார்
 பரத்தி வகுப்பார் களங்தொகுப்பார்
 பாடி நடுவார் விதையிடுவார்

குரம்பை யுடைப்பார் மடையடைப்பார்
 குளி கொடுப்பார் போர்ப்படுப்பார்
 குமுதங் கொய்வார் கரைசெய்வார்
 குவளை கணிவார் சேற்ளைவார்

கரும்பு கழிப்பார் பழங்கிழிப்பார்
 கதிர்கு டெடுப்பார் கண்தொடுப்பார்
 கலப்பை ஸ்ரைப்பார் திரைதிரைப்பார்
 கால்வாய் மறிப்பார் தாள்பறிப்பார்

வரம்பு குறிப்பா ரொலியடங்காப்
 புகலிப் பெருமாள் வருகவே
 வடநூற் பெருமாள் தமிழ்ப்பெருமாள்
 மறையின் பெருமாள் வருகவே.

6

(பிழி) போரெடுப்பார்.

(வெறு)

முருகு கதிரில்விரி முளரி தருதெரியல்
 முழுகு கனகபுயன் வருகவே
 முதலி மறைமுதலி கமல மகன்முதலி
 முனிவர் தவமுதலி வருகவே

அருகு மலரயனு மரியு மிடவுமையை
யளையு மரன்மதலை வருகவே
அலைய வருபுனலி லனலி ஒரையழியு
மமணர் வயிறுகரி வருகவே

சிறுகு மிடையசைய வளக மசையவாளி
சிதறு தரளவட மசையவார்
திகழு முலையசைய வுயிர்க ளசையவிழி
செருகு மகரகுழை யசையமா

மறுகு தொறுமகளி ரசைய வசையவரு
புகலி வருகுரிசில் வருகவே
மலையின் மகளமுத கலச முலையருவி
பருகு தயிழ்வீரகன் வருகவே.

7

(பி-ம்) முருகு கசிர்வீரவு. வரகமசையவாளி
சிதறு தரளவடமசையவே. செறியு முடலீனிடை
யுயிர்களசைய.

சுடலை யிடமுமிகு சுருதி மறையுமெழு
துழனி தருமலகை யின்முனீர்
சூழலு முடியுமுடி செருகு பிறையுங்கிற
தொனியை யுதவுதம ருகமும்வார்

கடவின் விடமும்விட முடைய மிடறுகடை
கடிய தொருதவள விடையுமா
கரியி அரியும்வரி யரவு மினிதுடைய
கயிலை மலையன்மகன் வருகவே

7

உடலை யடுபகழி மதன னினிதுபெற
 வயிரை யவன்மனை பெறவிடா
 வொளியை யிலகுமுது மூளை வணிதைபெற
 ஏலகை விழியினைகள் பெறவரோ

மடலை யினைஞர்பெற மகளி ரழகுபெறு
 புகலி வருகுரிசில் வருகவே
 மலையின் மகளமுத கலச மூலையருவி
 பருகு தமிழ்விரகன் வருகவே. 8

(பி-ம்) சொருகுபிறையு. தமருகமுமார். கடலில்
 விடமும். பெற வொரேர் மடலை.

இளைய வறுசமய முருட ரூரசிறுக
 விறைவ ரூரபெருக வருகவே
 இகலி யுலகுபொரு கலியின் வலிதளர
 வீயலொ் டிசைவளர வருகவே

அளையு மடியவரை யமரர் கிளைவளைய
 வரச னுடல்நிமிர வருகவே
 அழகு துவருடடய பிடகன் முடிகுறைய
 வரிய மறைங்கிறைய வருகவே

விளையவினை ஞுமிறு புதிய விசையின்வழி
 விரகி ஞாடுமுரல முரலவான்
 வெளியு. மிருளவிரு னகல நிழலுலவி
 விளைசெய் விழியிளைஞ ருயிரெலாம்

வளைய மகளிர்சிலை மதனை யரசிலீடு
புகலி வருகுரிசில் வருகவே
மலையின் மகளமுத கலச முலையருவி
பருகு தமிழ்விரகன் வருகவே.

8

(பி-ம்) முரடரூரை.

அகலு முதுபரவை பொதிய மூலகுதனி
லரிய பெருமைவர வருகவே
அரிய தரளவொளி பெருகு திருங்கிலி
லமரு மழுகுவர வருகவே

மிகவு மமணர்பொரு மலையி னவரவர்கள்
விளியும் விரகுவர வருகவே
வெறிகொள் குவளையிதழ் நயன வணிதையுடன்
விடையி விறைவன்மகன் வருகவே

இகலு யிருப்புவம் வளைய வளக்முட
னிதய கமலமுகை புதையவா
யிதழி நிறமுடைய விளைய மூலைகவர
மிடையு மிடைதுவள வெழுதொனை

மகளிர் மகிழ்ந்தோடு கலவி யமளிபுகு
புகலி வருகுரிசில் வருகவே
மலையின் மகளமுத கலச முலையருவி
பருகு தமிழ்விரகன் வருகவே.

10

(பி-ம்) விளையும் விரகு. விளைய ருள மகி மு
விடையு மிடைதுவள.

கலியின் வலிபொருத சினது புகழ்தலிர
 வொருவர் புகழெனது செவிபுகா
 கருத வரியவிரு சரண மலர்தலிர
 விதய மொருங்கீனவு கருதிடா

ஒலிகொள் புகலிவலம் வருவ தொழியவினி
 யொருவ ரிடவகையி னிடைசெலா
 வனது திருங்கைய யறிய மெனதுவிழி
 யொருவ ருருவறிய விமையெடா

பனிகொள் சமண்முடுகு நினது பெயர்தலிர
 வொருவர் பெயரெனது மொழிபடா
 படியி ஹுனைவளையு மெனது தலையமரர்
 பலரு மிகவரினும் வளைவுரு

வலிய வெமைவினாவி யடிமை கொளவமையும்
 வருக மண்றமுதலி வருகவே
 மலையின் மகளமுத கலச முலையருவி
 பருகு தமிழ்விரகன் வருகவே.

11

(பி-ம்) ஒலிகள்புகலி. சமண்முழுகு. படியி ஹுனை
 வளையு மெனது தலையமரர் பலரு மெதிர்வரினும்.

ஆருவது வாராணப் பருவ முற்றிற்று.

---

7. அம்புஸிப் பருவம்.

கரிய பீவியு மருகார்தங் தலைகளும்
பாய்களுஞ் சுறுநாறுக்
காதும் வெப்பினாற் பட்டகண் கலக்கமுங்
கண்டருட் கண்சாத்தி

வரிகொள் வார்கழல் நின்குலத் தரசன்மேல்
மன்னுகூ னுடன்தீர்த்து
வாழ்வு தந்தவ னென்பது முணர்ந்திலை
மதியிலா யதுநிறகப்

பரிய போர்வையாற் சீவரங் தாங்கிய
பவுத்தனைத் தலைவீழுப்
பார்த்த கோபமின் றுன்னையும் பார்க்கிலோர்
பார்வையிற் பணியுண்டோ

அரிய நாயக னுடனினி தாடுதற்
கம்புவி வருவாயே
அழுது வாழ்வுதங் தருளின னழுத்தனன்
அம்புவி வருவாயே.

வாவு தண்புனல் வளவயல் தழுவிய
 மருகல்மா நகர்தண்ணில்
 வணீக ஸைப்பணி யெயிறுகொண் டுயிருண்
 மாண்டநாள் வணிகேசன்

தேவி புண்படு செஞ்சுடன் படுதுயர்
 திருமலர்க் கண்சாத்தித்
 திரிய வாருயிர் கொடுத்தவ னிவன்றிரு
 வடியினை வீடாமே

கூவு தெண்டிரை கடைந்தநாள் நின்மொழிக்
 கோளினுற் றமதாகங்
 குறைந்த நாகங்க ஸிரண்டும்வந் துன் னுடல்
 கூடவன் றமிழ்ந்தாலும்

ஆவி யுன்னதா மாகமு முன்னதாம்
 அம்புலி வருவாயே
 அழுது வாழ்வுதந் தருளின னழுத்தனன்
 அம்புலி வருவாயே.

2

(பி-ம்) வந்துயிர் கூடனின் டுமிழ்ந்தாலும்.

உரைசெய் கோல்பிடித் தூன்றுவா ரின்றியே
 ஓடத்தை வருகென்றுன்
 உயர்ந்த வரண்பனை பெண்பனை யாகவு
 மொருவிசைக் கண்பார்த்தான்

திரைசெய் வார்புனல் வைகையி னெதிர்செலத்
தன்றிரு வேடிட்டான்
செய்யபாலகன் செய்யுமிச் சேதிகள்
யாவர்க்குங் தெரியாது

விரைசெய் தாமரைக் கண்களால் நின்கறை
மேனியைப் பார்த்தானின்
மேல்வ ரும்பழி கிடக்கநீ துய்யையாய்
விளங்கலாம் விண்ணேருக்
கரச ஞுகென விடுக்கினும் விடுக்குமின்
றம்புலி வருவாயே

அமுது வாழ்வுதங் தருளின னழைத்தனன்
அம்புலி வருவாயே.

3

(பி-ம்) பிடித் தூன்றுவா ரன்றியே. கண்களா
இுன்கறை.

தழைத்த சோலைகுழ் மயிலையம் பழியிலில்
சண்பகப் புதுக்கொம்பில்
சாரும் வல்விடங் தீண்டலு முயிர்விடுங்
தத்தைத்தன் றிருவென்பு

குழைத்த சந்தகில் வளவிய குங்குமக்
கொங்கைக் ஞடன்செம்பொற்
குடத்தில் வந்தெழுச் செந்தமிழ்த் திருவிசைக்
கொத்தவ னிவனுன் னை

இழைத்த வன்பணப் பாம்பின்வாய்ப் பட்டு
 யாருயிரி மூந்தாலும்
 இனிய செஞ்சொலா லுன்னையு யிங்கனே
 யாவரு மெதிர்கொள்ள

அழைக்க வல்லவ னுடனினி தாடுதற்
 கம்புலி வருவாயே
 அழுது வாழ்வதா் தருளின னழைத்தனன்
 அம்புலி வருவாயே.

4

தென லம்புதன் கொன்றைதுன் றியசடைத்
 தேவர்கள் மணவாளன்
 செம்பொன் மேனியைப் பகிர்ந்துகொண்
 திருமுலைப் பெருகும்பால் [திருந்தவள்

ஞான முண்டுதென் டிரைப்புவிப் பரப்பினில்
 நடத்திய வறுபத்து
 நாலு வண்கலை நிரப்பிய முனியிவன்
 நரந்தைநான் மலர்நாறுங்

கான வங்குழற் காடுதோய் மதர்விழிக்
 கவுரியர் பிரிவின்கட
 கண்ட கண்டிட மெங்குங்கின் நேங்கிடக்
 கழிவிலாப் பெருமான்முன்

ஆன சின்கலை குறைவற நிரப்புலாம்

அம்புலி வருவாயே

அழுது வாழ்வுதங் தருளின னழுத்தனன்

அம்புலி வருவாயே.

5

(பி-ம்) காதுதோய் மதர்விழிக்கவரியர் பரிவின்கட்.
சின்றேங்கிட.

கந்த ஞரையுந் தமையனு ரையும்பெறு

பேதையும் பெம்மானுங்

கழிவி லாதபே ரின்பமே யினிதுறக்

கடையுகப் பெருவெள்ளம்

வந்து கோலுநா ஞலகெலாங் தனித் தனி

மயங்கவு மயங்காது

மன்னு தோணியாய் மிதந்தலு ரிவன்பதி

மாலுநான் முகனும்பேர்

இந்தி ராதியுஞ் சுரர்களு முனிவரு

மூலகுளோ ரெல்லாரும்

எங்கு ஊர்கொலோ வென்னவப் பிரளய

யின்னமும் புவிகோக்கும்

அந்த நாளிலுங் தோணியைப் பற்றலாம்

அம்புலி வருவாயே

அழுது வாழ்வுதங் தருளின னழுத்தனன்

அம்புலி வருவாயே.

6

(பி-ம்) முனிவருஞ் சுரர்களும்.

(கேள்வி)

பிரச முந்திய மலரின் வந்தெழு
 பிரமர் தம்பத மருளவோ
 பெருகு தெண்டிறை நடுவு கண்டுயில்
 அரிபெ ரும்பத மருளவோ
 அரசெ னும்புகழ் ஸ்திலெப றும்படி
 யமரர் தம்பத மருளவோ
 அகல்வி சம்பிளி விருளொ துங்கிய
 பகல வன்பத மருளவோ
 விரைத தும்பிய பழன வெங்குரு
 வுடைய செந்தமிழ் விரகன்மேல்
 விதிய டங்கலு மழிய வந்தெனை
 வினவி யென்கிளைக் கிவரெலாம்
 வரிசை தங்கிட வட்டமை கொண்டவன்
 வளமை தங்கிய புகலியான்
 வருக வம்புவி வருக வென்றனன்
 வருக வம்புவி வருகவே.

(பி-ம்) பகலவன் பணி யருளவோ. யென்கிளை கிளையெலாம்.

அடல்ப உஞ்சத விதழ்வி ரிஞ்சனை
 வருக வென்றில னழுகொணு
 அமர்செய் கஞ்சனை வினைசெய் வஞ்சனை
 வருக வென்றில னலைகடா

முடைய வெங்களி முடைய வன்றனை
வருக வென்றில் னிருளொலா
முதிர வந்தெழு கதிர வன்றனை
வருக வென்றில் னாடுவெலாம்

இடைவி டும்படி கெடுகு சண்பக
வடவி துன்றிய முகையெலாம்
இதழ்வி ரிஞ்ததி லொழுகு தண்புன
லலையெ றிஞ்தெழு கழனிவாய்

மஷை டும்படி பெருகு சண்பைய
ரதிபன் வெங்குரு வுடையகோன்
வருக வம்புலி வருக வென்றனன்
வருக வம்புலி வருகவே.

8

அளவில் தொண்டினர் பெருமை கண்டும
தடிமை யென்றடி பணியலாம்
அரிய வன்றிரு விசைமு கந்திரு
செவினி றைந்தறி வறியலாம்

இளைய மங்கையர் வதன சந்திர
ருநவெ னும்படி திரியலாம்
இரவெ முந்தது பகலொ துங்கிய
தெனவ ருங்குறை தவிரலாம்

ஓளிம முங்கிட முனியி உம்பழி
 யிலதெ னும்படி புகுதலாம்
 உலகி ஒன்குல வரசெ னும்படி
 யுடல்வ ளைந்தது சிமிரலாம்

வளைசொ ரிந்தன தரள மெங்கனும்
 வளமை தங்கிய புகலியான்
 வருக வம்புளி வருக வென்றனன்
 வருக வம்புலி வருகவே.

9

(பி-ம்) பெருமை கண்டுதம்மடிமை. தெனவெ
 முங்குறை. முனியிடும்படியிலதெனும்படி.

கயிறு கொண்டரி யயகனே டிந்திரர்
 கணம டங்கலு மகரமேய்
 கடல்க டைந்தமு துணவிரும்பிய
 சலதி யின்கனேர் பகையினுல்

எயிறு கொண்டுன துடல்வி முங்குவ
 ஜனவ ரும்படி வரவுநீ
 டியபெ ரும்பணி யுடன்வ ரும்படி
 பரிப வஞ்செய லருமையோ

வெயிற ரும்பக விரவு தந்தலீல
 மயிர்பி டுங்குதல் தொழிலதாய்
 விழும மண்கிளை கரிச றும்படி.
 விரக றிந்துல குடையதாய்

வயிறு வந்தெனை யடிமை கொண்டவன்
வளமை தங்கிய புகலியான்
வருக வம்புலி வருக வென்றனன்
வருக வம்புலி வருகவே.

10

(பி-ம்) விமுங்குவ தெனவரும்படி.

ஏழாவது அம்புலிப் பருவ முற்றிற்று.

8. சிற்றிற் பருவம்.

சுழியா வெரிக்குஞ் திரையுகைத்த
சூல்வெண் சங்கு நீலமலர்க்

கழியால் வந்து வயல்புகுதுங்
காழிக் கரசே மூலைசுரங்த

மொழியான் முடியாப் பழம்பொருளை
முன்னே காட்டி யுலகமெல்லாம்

அழியா வகைவந் தாட்கொண்டாய்
அடியேஞ் சிற்றில் அழியோலே.

1

(பி-ம்) மூலைசுமங்த மொழியான். அடியோம்.

சழிக்கும் பெருஞ்சா றலையெறிய
நூரூ யிரம்பேர் குழ்கரும்பு

சழிக்கும் பழனக் கழனிகுழி
காழிக் கரசே வேதத்தைப்

பழிக்கும் பொல்லாப் பரசமயப்
பகட்டைப் பால்வாய்ப் பசங்தமிழால்

அழிக்கும் புகவிப் பெருமானே
அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே.

2

(பி-ம்) சாற்றலை யெறிய.

பிடித்தார் பிடித்த கதியேங்கின்
றிட்ட பிண்டங் தின்றவமே

தடித்தார் மெலியத் தயிழ்பாடுஞ்
சண்பைக் கரசே தனியேற்றின்

கொடித்தா னுடைய பெருமான்பங்
குடையா னுடைய குலமகனே

அடித்தா மரையின் முத்துறைப்ப
அடியேஞ் சிற்றி லழியேலே.

3

சாதித் தெமது பாவமெல்லாங்
தள்ளித் தள்ளா டாவகையே

பேசித் தடியா ரடிமைசெய்ய
வழியாட் கொண்ட பெருமானே

சோதித் தயன்மால் தேடரிய
தோன்றுப் பொருளைத் தோன்றுவித்த

ஆதித் தியனே தமிழ்க்கரசே
அடியேஞ் சிற்றி வழியேலே.

4

(பி-ம்) ரடிமைசெய். தேடியாள் தோன்றுப்
பொருளை.

வழுதி வெதுப்பு மவன்கூனு
மாற்றி மண்மே வொருநானும்

பழுதி லாத திருநீறும்
பஞ்சாக் கரமு நிலைநிறுத்தி
எழுதோ ணுத நான்மறைக்கும்
அடியேங் கட்கு மெல்லார்க்கும்

அழுது வாழ்வு தந்தோனே
அடியேஞ் சிற்றில் அழியேலே.

5

(பி-ம்) கூனு மவன்வெதுப்பு. அடியேங் கனுக்கு.

(வேறு)

வருக்கிர் விட்ட வெழுபரி வழியை
விலக்கி யெழுபொழுள்ள

முருகெழு கொச்சை வளங்கர் முதல்வ

தலத்தி ஞாடுபொரு

மொருகவி வெற்றி யிதுவல வூகி

ணிடுக்க ணிதுவல

அருக ரிருக்கை யிதுவல யடியவர்

சிற்றி ஸழியேவே.

6

பழிகள் பெருக்கி மயிர்பறி பழுகு

முருட்டு வமணரை

வழிவழி கட்டி யுயர்கழு மரத்தி

விருத்தி யழல்புக

விழிகள் சிவக்கும் வழுதிதன் விதியை

விலக்கி யுடல்வளை

வழிய சிமிர்த்த தவமுனி யடியவர்

சிற்றி ஸழியேலே

7

(ஏ-ம்) வளைவழியை சிமிர்த்த.

எழுபவி பெற்ற திசைமுக ணிலகு

சிரத்தி னரணிசை

மொழியு மிருக்கி ஓயர்தவ முனிவர்

மனத்து முளரியில்

வழுதி சியிர்த்த முதுகினில் மகளிர்
கயற்க ணிணையினில்

அழகை வைத்த வடியணை யடியவர்
சிற்றி ஸழியேலே.

8

(பி-ம) மறுக்கி ஒயர்தவ.

மறுவில் தமிழ்க்கோர் விளைபுலம்
மலருல குக்கு மனவலி

முறுகு கலிக்கு முதுபகை
முதன்மை மறைக்கோர் தனிமுதல்

துறுமம் ணர்க்கோர் வயிரெரி
சுருதி யிசைக்கோர் புகலிடம்

அறுமுக வற்கோ ருறுதுணை
யடியவர் சிற்றி ஸழியேலே.

9

(பி-ம) தமிழ்க்கு.

வழுதி பிழைக்க வருளிய
மதுமல ரொத்த விணையடி

புழுதி படைத்த தெனவுமை
பொடியினு மிச்சை யமனுடல்

கழுது வெறுக்க வயிரொடு
கழுவி விருத்தி யுலகினை

யழுது வளர்த்த தவமுனி
யடியவர் சிற்றி வழியேலே.

10

(ஓ-ம்) பொடியினு. கழுகு.

எட்டாவது சிற்றிற் பருவ முற்றிற்று.

9. சிறுபறைப் பருவம்.

கருதரிய முத்தி தருகாரே
கலைகணிறை வுற்ற மறைவேரே
பொருகல் துணித்த புகர்வானே
புவனமகள் பெற்ற பெரும்பேரே
அரியவிசை கட்டு மடுபாகே
அதிமதுர மிக்க தெளிதேனே
திருமூலீல் சுரக்க வருபாலே
சிறுபறை முழக்கி யருளாயே.

(ஓ-ம்) பெறுபேரே.

அளியின முழக்க வொருபாலே
வணிவளை முழக்க வொருபாலே
கிளியின முழக்க வொருபாலே
கிடையொலி முழக்கும் வளநாடா

துளிர்புன வகத்தி னிடையேவாழ்
குழத் மலராத்த விதழாலே

தெளிதமி முரைத்த பெருமானே
சிறுபறை முழக்கி அருளாயே. 2

(பி-ம்) அளியிசை முழக்க. கிளியிசை. பெருமானே.

அருகரோடு புக்தர் குலகாலா
அழல்வலி தவிர்த்த தமிழ்வீரா

முருகுகமழ் கொச்சை வளாநாடா
முடுகுதிறல் மிக்க கலிகோபா

பருவரையை யொத்த திரடோளா
பரணையறி வித்த விரலாளா

திருவிசை யளித்த கனிவாயா
சிறுபறை முழக்கி யருளாயே. 3

இனவுமணர் பொய்ச்சொல் பெருகாமே
யெழுகவி தலத்தை நலியாமே

மனுவழி பிழைக்க நடவாமே
வழுதியுடல் வெப்பி ஒருகாமே

முனிவர்கள் தவத்தை யொழியாமே
முதன்மறை வழக்கு மறியாமே

தினகரனை யொத்த வொளியானே
சிறுபறை முழக்கி யருளாயே. 4

(பி-ம்) மனுகெறி.

உலரமு மளக்க ருவராமே
யுயர்கதவி விட்ட கணியாருப்

நவரத மளிக்கும் வயலாலே
நலமருவு கொச்சை நகரானே

அவகதியி ஹற்று மெலியாமே
யடியவர் பிழூக்க வருளாயே

சிவகதி யளித்த பெருமானே
சிறுபறை முழக்கி யருளாயே. 5

(பி-ம்) மனக்கருவராமே. நவரசமளித்த.
அருளாலே சிவகதி யளித்த.

(வேறு)

எழுதுவன கொடிகளோடு கொடியுமிடை நெடுமறுகி
லெழில்கொள் ளகத்திரு ஸின்வாய்

முழுமதிய மிருபொழுது மூலவளினா ஞர்கள்வதன
மூளியலர் கொச்சை நகராய்

வழுதிதெரி தருதமிழும் வளருமிய லிசைநடமும்
வடமொழியு மிக்க பொருள்சேர்

செழுமறையு மழுவர வழுததிரு ஸிலையமக
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 6

(பி-ம்) மறுகிலெதிர்கொள். மதியுமிருபொழுது.

புவனமுழு துடையதிரி புரையமலை வீமலைமுலை
பொழியமு தருத்து புதல்வா

தவனகுல பதிமகட ஸிதயமகிழ் வறமதுரை
தனிலம ண றுத்த சிறுவா

அவனிமுத லுலகமுழு தடைவினரு ஸியவயனு
மரியுமறி தற்க ரியதோர்

சிவணையிவ னெனவீரவி னுதிகொடரு ஸியமுனிவ
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

(பி-ம்) யமுதருந்து. அவனிமுழுதுலகமுழுதுவருளிய.
நுதிகொடளவிடுமுனிவ.

முறகுதழ லிடைகுளிர மலைமகடன் முலைகுலவு
மொழியெழுதியிட் டஞ்சினேர்

கறுகியெதிர் செலவமணர் வயிறுளெரி செலவினிமை
கொளவீய ஹரைத்த முனிவா

அறுகுங்கறை மலரிதழி யலையினதி நகுதலையொ
டரவுவெள் னெருக்கி னுடனே

சிறுகுபிறை பொதிசடில முடியிறைவர் தருபுதல்வ
சிறுபறை முழக்கி யருளே.

வருநெறியீ லமணர்கழு வீனில்மடிய வழுதியுடல்
வளைவினை ஸியிர்த்து லகுளோர்

கருநெறியை யகலவரு னதிமதுர கவிதைத்தரு
கவுணியர் குலக்கு ரிசிலே

ஒருநெறியை யருள்பரனு முமையுமிகை யவர்களையு
முன்துபதி கொச்சை யுடன்வாழ்
திருநெறியு மதியவரு மறையுமுய மிகவினிது
சிறுபறை முழக்கி யருளே. 9

ஓன்பஃதாவது சிறுபறைப் பருவ முற்றிற்று.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்.

கோடு படைத்த வகிற்பல காடு
முறித்து முகிற்படவம்
குத்தி மணித்தலை தக்தி மணித்திரள்
கொள்ள முகந்துபணிச்

சேடர் முடிப்பிடர் வைத்த தலங்குழி
யக்குதி கொண்டுவனச்
சேவ ஹுகைத்தவ னென்ன ஸிலத்தை
யகழ்ந்து ஸிகழ்ந்துவிடாப்

பாடு பனிப்படை பாய மதக்கடல்
பாய வனக்கொடியோர்
பள்ளி யெடுத்தெறி முள்ளியி னிக்கரை
யக்கரை யிற்செலவென்

ரேடு மழுத்த பசந்தயி மாளி
யுருட்டுக சிறுதேரே
உலகுடை யானுத வந்தனி யானை
யுருட்டுக சிறுதேரே.

1

(பி-ம்) கொள்ளை முகந்து பணிச் சேடர். குழியக் குழிகொண்டு. பாடுமணிப்பெடை பாயுமதக்கடல்பாய வனக்கொடியோர்.

தக்க வரைப்பணி கொண்ட வரைக்கழல்
தந்தவ ரைக்க தீர்வாள்
தானவ னுக்கருள் செய்த வரைப்புர
மான தழற்புகவே

நக்க வரைத்தனி நட்டு வரைக்கன
கக்கிரி பெற்றவள்பால்
நல்ல வரைச்சிலை வில்லவ ரைக்கரு
நாரண னுக்கரிதா

மிக்க வரைக்கம லத்தவ ரைத்தலை
கொண்டவ ரைப்படிகுழ்
வேலை விடத்தினை யுண்டவ ரைக்கதீர்
பாலையு நெய்தலுமே

யொக்க வரைத்த பசந்தயி மாளி
யுருட்டுக சிறுதேரே
உலகுடை யானுத வுக்தனி யானை
யுருட்டுக சிறுதேரே.

2

(பி-ம்) திகழ் பாலையு நெய்தலுமா யொக்க.

திண்மை படைத்த கயற்கொடி மாறன்
 வெதுப்பொடு சூனிமிரச்
 செய்த மருங்கு செழுந்தமிழ் வல்லி
 தழைக்க விருத்தியதோ

வெண்மை படைத்த வெலும்புட ளாக
 சிறுத்திய வேதகனுர்
 வேத முடித்த பழம்பொரு ஞண்மை
 விளைத்தெழு வித்தகலா

(1) வண்மை புதுக்கிய கற்பக மன்பர்கள்
 வைத்த சரக்கறைரகுழ்
 வல்லம் ணர்க்கு வழிப்பகை யீசன்
 மனத்து மகிழ்ச்சிவிடா

துண்மை விளைத்த சிவக்களி கோப
 னுருட்டுக சிறுதேரே
 உலகுடை யாஞ்சு வந்தனி யானை
 யுருட்டுக சிறுதேரே.

3

(பி-ம்) விருத்தியவோ. வேதகனுல். வேதமுடிந்த.
 சிறுக்கவிகோப.

ஆதி யுகந்தனி லன்னமு மேனமு
 மன்று தலக்கரிதா
 யங்கு னினைப்புற விங்கு னொமக்கருள்
 செய்தவ னவ்வுருவிற்

பாதி யுகந்தவள் சீதள வித்தில
 மாலை முலைக்கலசப்
 பாலினை வெங்குரு மாங்கர் னின்று
 பரிந்தமு துண்டமுதாய்
 வேதமு மங்கமு மாதி புராணமு
 மெய்த்தமிழ் நூல்களினுல்
 வேலை பொழிந்தன சோலைக ளெங்கும்
 விளங்க விளங்கவிரித்
 தோதுத லன்றி யுணர்ந்தருள் பந்த
 னுருட்டுக சிறுதேரே
 உலகுடை யானுத வுந்தனி யானை
 யுருட்டுக சிறுதேரே.

4

(பி-ம்) முதற்கரிதா மங்க ணிமைப்பற. நமக்கருள்.
 துண்டமுதால். வேலை புரந்தனை : பொருங்தி ன.
 பத்தனுருட்டுக.

பொருளி லகத்தொடு வருமொரு புத்தன்
 முடித்தலை யுருளாங்கிலம்
 பொங்கு கருங்கலி நரகர் பிலக்குழி
 புக்குரு ளத்திருநீ
 றருளது பெற்றது வார்பிணியாகவு
 மப்படி யுருளாங்கிலத்
 தானுரு விற்பனை பெண்ணுரு வாயத
 னிற்பழ முருளமழாக்

குருளை பயப்பட வெங்களல் போவழல்
 பொங்கு கொழுங்தெழுசெங்
 குருதி படை-த்துல கஞ்ச விருட்டெழு
 கோல முடைக்கொடியோன்

உருள வுருட்டிய சேவகன் மைந்த
 னுருட்டுக சிறுதேரே
 உலகுடை யானுத வந்தனி யானை
 யுருட்டுக சிறுதேரே.

5

(பி-ம்) நாகர் விலக்குழிபுக்கருள். பெற்றணிவார் பிணியானது, வாகி யதிற்பழ. குஞ்சி படைத்துல கஞ்ச மிரட்டிய.

(வேறு)

பருவே ரகிற்குறடு தருசேற தப்பிமிகு
 பனிநீர் குழக்கு மிளைஞர்
 பழியே துடக்குமிளா முலைகாண ஸ்ர்கிலிவை
 படிரே முடிக்கை தவிரா

உருவே படைத்துலகு ஞாறகா முகர்க்குடலி
 னுயிர்பேணி சிற்க ஸ்தீனவே
 தொளியீரனப்புளையு மணிநூ புரத்தொகுதி
 யோளியா ராத்த விதழார்

மருவே கழிக்குவளை மலரே யெனப்பகழி
 வடியே யெனப் பகருமா
 வடுவே யெனக்கொடிய கடுவே யெனத்திரியும்
 விழியால் வளைத்து மடவார்

செருவே துவக்கிவரு பிரமா புரத்திப

சிறுதே ருகுட்டி யருளே

திருவான வட்டிசிறை திருஞான மெய்க்குழவி

சிறுதே ருகுட்டி யருளே.

6

(பி-ம்) குழக்கி யினொன்று. படைத்துலகி ஒரை.

தொழியிரென. தொழியாதரத்த விதமா மருவே தழ்
இக்குவளை. தனப்பகழி.

கருமா முகிற்படல முழு வகிற்பணைக்

ளொடியா விடிக்கு ரல்கள்போற்

கதரு மதக்களிறு சிதரு மலைத்தலைகள்

கடவா விசைப்ப ரவைகுழ்

மருமா மடற்கமுகை வளையா மலர்க்கமல

மடுலுடு புக்கு மகிழா

வருகா விரித்திவலை வயல்தாவு கொச்சைதிகழ்

வளநாட மிக்க வொளிகூர்

பருமா மருப்பிளக் நுரைவாய் குதட்டிவரி

வளைநி ரளக்கர் புடைகுழ்

படிமா சனத்தளவு சிலைபேர வெட்டரிய

படர்சோதி நச்சி நெடுநாள்

திருமா வளப்பரிய பெருமா னளித்தமுனி

சிறுதே ருகுட்டி யருளே

திருவான வட்டிசிறை திருஞான மெய்க்குழவி

சிறுதே ருகுட்டி யருளே.

7

(பி-ம்) மருவார் மடற்கமுகை.

வரையான் மகட்கரச நடமாடு பொற்பொதுவின்
 மணியார நச்ச ரவோடே
 மதயானை யர்ச்சனைசெய் பதிமீது பெற்றதொரு
 வளரா மவற்க மறைநூல்
 அறையா யெனப்பரவு சிவன்மேவு கச்சியினில்
 அறியா விளக்கி வையெலாம்
 அடைவே படைத்ததமிழ் விரகா முருட்டுமுடை
 யமனு சுறுத்த களிரே
 உறையா விருட்டுருவ விடமான திட்டுமழு
 ஹறுகீறு வைத்து மெதிரே
 யுயரானை விட்டுமிவை பலியாமல் மிக்கசிலை
 யுறுதுணை டொக்க விடுநாள்
 திரையார் கடற்கரையி வினிதேறு மப்பர்துணை
 சிறுதே ருஞ்டி யருளே
 திருவான வட்டினிறை திருஞான மெய்க்குழவி
 சிறுதே ருஞ்டி யருளே. 8

இவனே வெதுப்பகல விடுவா னெனச்சமண
 ரிகழ்வே யுரைக்க வழுதா
 யெழுகா விரித்துறைவன் மகளார்த மொக்கலையி
 னினிதா வெடுக்க வரசாம்

அவனே மதிக்கவவன் முதுகு னிமிர்த்துமவ
 னருநோய் தவிர்த்து மடியோம்
 அடியே துதிக்கும்வகை யருணீ ரெமக்குதவு
 மழகா வடைத்த செறுதாள்
 தவனே திறக்கைபணி யெனவே மறைத்தலைவர்
 தமைநா வினாக்க ரசஞர்
 தமிழ்பா டிடக்கதவு தனியே முதற்பரவு
 சதுநா லடைத்த படியே
 சிவனே யடைத்தருள்செ யெனவோது கொச்சைமுனி
 சிறுதே ருநுட்டியருளே
 திருவான வட்டிச்சூற திருஞான சம்பந்த
 சிறுதே ருநுட்டி யருளே.

9

அலையார் புனற்கருகு பிறையாய் முடித்தபிறை
 யருகே யெருக்க டவியாய்
 அடரா வெருக்கினிடை யரவா யிருக்குமர
 வருகே கடுக்கை மலராய்
 இலையார் கடுக்கைமல ரருகே நகைத்தபல
 தலையாய் விரித்த சடையாய்
 இமவான் மடக்கொடிதன் மணவாள ஜெப்பரவு.
 மிசையா தமிழ்க்க ரசநிர்

ஷிலையாய் ஷிலைக்கருகு மலராய் மலர்க்கருகு
 ஞீழிறுய் ஞீழிற்ற ருகுமா
 ஞிமலரய் ஞிமற்கருகு வளையாய் வளைக்கருகு
 மணியாய் மணிக்க ருகுவென்

ஷிலையாய் விளக்கமிகு பிரமா புரத்திப
 சிறுதே ருகுட்டி யருளே
 திருவான வட்டிசிறை திருஞான மெய்க்குழவி
 சிறுதே ருகுட்டியருளே.

10

பத்தாவது சிறுதேர்ப் பருவ முற்றிற்று.

திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

၁၇

ကျော်ပုဂ္ဂန် မြတ်လီယန

—
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞ்சுவைச்சும்பந்தர்பிள்ளைத்துமிழு குறிப்புரை முதலியன.

காப்புப்பருவம்.

1. பிரமீசர்—இவர் பிரமதேவரால் பூசிக்கப் பெற்ற சிவபெருமான். கார்—மேகம். பொழில்—சோலை. கதீர்—கிரணம். கழுமலம்—சீகாழி. பெருவாழ்வை—பெரிய வாழ்வாகவுள்ளவரை. கவுணியன்—கவுணியகோத்திரத் திலே தோன்றியவர். கமலத்தார்—தாமரைப் பூமாலை: இஃது அந்தனர்க்குரியது. களிறு—யானை. டசுங்குதலீ—இளமையான எழுத்து வடிவம் பெருத சொல். மழவிடை—இளமையான இடபம். திருங்கிலை—திருங்கிலாயகி என்னும் திருப்பெயருடையமாதேவியார். திருத்தோணியிலிருந்து சென்று காட்சியளித்து நின்ற நிலை அது. திருங்கிலை பெருவாழ்வை, கவுணியனை, சைவசிகாமணியை, சம்பந்தப் பெருமானை, தமிழ்க்களிற்றைப்புரக்க எனக்கூட்டுக. பெருவாழ்வாவது வைத்திக சைவ வாழ்க்கை பெற்று வாழ்வது.

2. இரவி—குரியன். குரம்—குதிரையீன் காறு குளம்பு. தூரகத்திரளை—குதிரைகளின் தொகுதியை. அவை ஏழ்பரி. வழுதி—பாண்டியன். திட்டி—எழுதி. அவர்—சமணர். எரி—நெருப்பு. தமிழ்ப் பனுவல்—தேவாரத்திருப்பதிகம். பரவை—கடல். அவர் இட்டவுரை—அத்தினாத்தி என்பது. “தளிரிள வளரோளி

.....நன்னாறர் நாமமே,.....மிலிர் இள வளர் எரி யிடி விவை பழுதிலை மெய்ம்மையே” என்னும் திருநன்னாற்றுப் பதிகம். புற்போர்ப்பார்—சமணர். பழிமொழி—சமணர் சொல்லியவுரை. மயிலை-மயிலாப்பூர்: அஃதுஹமாதேவியார் மயில் வடிவமாகப் பூசித்த தலம். ஏறு—சிங்கம். தமிழ்க் குழவி—திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார். நீற்றுக் காப்பு—திருநீருகியகாப்பு. மடத்திலீடு கனல் வழுதிக்கு இடவும், அவரிட்டவுரை தோற்க மலரொத்து எழவும், பொய்க்க மெய்த்திடவும், சிரமுநுளத் தொடவும், குடம் வடிவைத் தரவும், வேட்டைக் காட்டை அழித்திடவும் அரணைக் காட்டிக் காட்டி அழுத தமிழ்க்குழவி நெற்றியினில் திரு நீற்றுக் காப்பு வாய்க்கச் சேர்க்க எனக் கூட்டுக.

வேறு பல காப்புக்கள் உளவாக அவற்றைக் கூருது திருநீற்றுக்காப்பையே கூறினார். இதனின்மிக்க காப்பு வேறென்றுமின்மையான் என்க. வேதநெறி தழைத் தோங்க, மிகுசைவத்துறை விளங்க, பூதபரம்பரை பொலிய உலகத்தைப் பாதுகாக்கவரும் இப்பிள்ளையாருக்கு இறைவருடைய காப்பாகிய திருநீற்றுக் காப்பையே சேர்த் தனர். இதனை,

“ஆறுலவு செய்யசடை ஜயரா ஸாலே
பேறுலகி னுக்கென வரும்பெரி யவர்க்கு
வேறுபல காப்புமிகை என்றவை விரும்பார்
நீறுதிரு நெற்றியில் நீறுத்திந்றை வித்தார்”

என்னும் ஸ்ரீசேக்கிமார்ச்வாமிகள் திருவாக்கானுமுணர்க. திருநீற்றுக்கு ‘இரகை’ என்னும்பெயருண்மையுங்காண்க. மங்கிரமாவது நீறு, வேதத்திலுள்ளது நீறு என்பன வாதிய திருநீற்றுப்பத்திகவுண்மைகள் சிந்திக்கத் தக்கன, ஆளுடையபிள்ளையார் வாக்கு அவை ஆகவின்.

3. அலீஸ் ஆர் புனல் — அலீகள் பொருந்திய வைகையாற்று நீர். கூடல்—நான்மாடக்கூடல். தொலையா நீதிச் சொக்கப்பெருமாள். என்றது என்றும் நீங்காத நீதியுடன் கூடியசோமசுந்தரபாண்டியரை. இறைவர் மதுரையையாண்டமை குறிப்பித்தபடி. சொக்கு — பேரழகு.

4. இருள் உருவம் மால்—கரிய திருமேனியையுடைய திருமால். உததி—கடல். அயன்—பிரமதேவர். இசை—கீர்த்தி: இராகமும் ஆம். பல திசை—எட்டுத் திக்கு. கனகமால் வரை — பெரிய மேருமலை. மறுகு — தெரு. ஆண்டாருக்கு — சிவபிரானுக்கு. ஒட்டினில் — பிரமன் தலையோட்டில். ஊட்டவும், காட்டவும், ஓட்டவும், பார்க்கவும், காக்கவும், பார்க்கவும், குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்தாளை எனக்கூட்டுக. சிவராகவனை—சிவபக்தி மிக்கவனை. ராகம் — விருப்பம். ஒடத்தாற் கரையனைந்தது திருக்கொள்ளம்பூதாரில். ஆண்தாலம் — ஆண்பனை. கமலகரம் — தாமரைக்கை.

5. படர் எரியின் அவர் இட்டு முட்டச் சொல் என்க. வேலை — கடல். எக்கர்—மணற்குன்று. தரளம்—முத்து. கொற்கைக் குலாதிபதி — பாண்டியன்: ‘கொற்கையான் மாறன் குலசேகரன் வழுதி’ தனிப்பா. எய்ப்ப—இளைக்க. பதாதி — சேனை. வித்தகன் — சதுரப்பாட்டையுடைய வன். அத்தி — யானை. மட்டித்த — குழைந்த.

6. கடலினும் நான்கு மடங்கு கண்ணீர் வார என்க. மயிர் பறித்தலால் உண்டாகும் துன்பம் சகியாமல் கண்ணீர் பெருக. மாசுடைய உடல் — கழுவாத உடம்பு. மண்ணுமேனி என்பர் மணிமேகலையார். உலவு கழுது— திரிகின்ற பேய்க்கூட்டங்கள். கழுதைப் புரத்தலாவது தசையைப் பேய் உண்டு வாழும்படி செய்தல். மா அமணர் — கரிய மேனியையுடைய சமணர்கள். துணையை—

துணைவனை. நீடு திறல் — மிக்க வள்ளமை. அரவு — ஆதி சேடன். அலக்கண் — துன்பம். மலை மிசை உருவு பெற்றது ஒத்து — மலை மிகப் பெரிய வடிவங்கொண்டாற்போல. உகைத்து — செலுத்தி. சேவகன் துணையைப் புரக்க. துணை — துணைவன், சகோதரன்.

7. இழிந்த தேவர் — செத்துப் பிறக்கின்ற தெய் வங்கள்: அவர் பிரமவிட்டுணுக்கள். தேவர்கட்கு இழிவு செத்துப் பிறத்தல் முதலியன. இதனை,

“நாறு கோடி பிரமர்க ஜெங்கினூர்
நாறு கோடி நாராயண ரங்ஙனே
ஏறு கங்கைமண லெண்ணி விந்திரர்
கறி ஸாதனன் சச ஞாருவனே”

என்னும் அப்பர் தேவாரத்தாலறிக.

ஐயன் — தலைவன்; உயிர்த் தலைவன்: பசுபதியாகிய சிவபிரான். தரும விடையின்மேல் அருளோடுகூடித் தோன்றிய கடவுளைக் காட்டி. “அம்மையைப்ப ரேயுலகுக் கம்மையைப்ப ரென்றற்கேளன்பது திருக்களிற்றுப்படியார். நாண் மலர் — அன்றலர்ந்த பூ. பேதையார் — திரு விலைநாயகி. பொய்கை—பிரமதீர்த்தம்: இது அம்மையார் திருக்கோயில் முன்புள்ளது. பிரமதீர்த்தச்சிறப்பு பெரியபு: திருஞான: 58 — காண்க.

8. திருநெறி; திரு-சிவத்தன்மை. ‘திருநெறிய தமிழ்’ எனப் பிள்ளையார் அருளியமையுங்காண்க. கலியைஙலித ஸாவது உலகத்துத் துன்பத்தைப் போக்குதல்: வறுமையையும், பிறவித் துன்பத்தையும் கெடுத்தல். தேவர் தொழுற்கு அரியான் — சிவபெருமான். பிரசம் — தேன். பரவை-கடல். பன்னிரு திருப்பெயர்ப்பழும்பதி-சீகாழி: தேவாரங்காண்க.

9. திசைமுகன்—பிரமதேவர். திகிரி-சக்கரப்படை ‘ஆணை நமதே’ என்ற கட்டளைத் திருப்பாட்டு. பால் நாறும் — பெரியநாயகையம்மையார் பொன்வள்ளத்திற் கரந்தவித்த திருமூலைப் பாலாகிய ஞானப்பாலின்மணம் மாருமல் தோன்றும். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்கள் பதினூயிரம் என்ப. இது போது கிடைப்பன முன் நூற்றெண்பத்துநான்கு திருப்பதிகங்களேயாம்.

10. மகராலயம் — கடல். அடையார் — பகைவர். எயில்—மும்மதில். காதிய—அழித்த. தோணிச் சிகரத் திலேதெற்குநோக்கிய திருமுகத்துடன் இருப்பவர்சட்டைநாதர். இவர் வைரவக்கடவுள். ஆபத்துத்தாரணர் என்ற திருப்பெயரும் இவருக்குண்டு. இரணியன் உரங்கிழித்த நரசிங்கமூர்த்தியைக்கிழித்து அதன்தோலை மேற்போர்வையாகக்கொண்டு விளங்குபவர் இம்மூர்த்தி. காணி-புரக்க, சிலையான் — வில்லையுடையவர்.

11. பரசமயகோளரியாய் ஒரு நெறிய மனம் வைத் துணர் ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையரரைக் காக்கக் காப்புப் பருவத்திலே பண்டையோர் ஆசாரம்பற்றி, 1. திருமால், 2. சிவபெருமான், 3. உமாதேவியார், 4. விநாயகர், 5. முருகக்கடவுள், 6. பிரமதேவர், 7. தேவேந்திரன் 8.திருமகள், 9.கலைமகள், 10.சத்தமாதர்கள், 11. முப்பத்து முக்கோடிதேவர்காக்களன்றுகூறியமுறைமைகொள்ளாது திருமால், பிரமன், திக்குப்பாலகர் எண்மர், அருக்கர் பன்னிருவர், உநுத்திரர் பதினெட்டுருவர், மருத்துவர் இருவர் கண்ணியர் எழுவர் சேவித்து உடன்வருவர் என்று இவ்வாசிரியர் பிறிது விதிவகுக்கின்றார். சிவகுமாரஜீனச்சேவித் தலன்றிக் காக்குந்திறம் இவர்க்கின்மையின் என்க. சிவகுமாரன் என்றது புத்திரமார்க்கமுடைய பிள்ளையாரை.

2. செங்கிரைப் பருவம்.

இஃது ஒரு காலை முடக்கி, ஒரு காலை நீட்டி, இரு கரங்களையும் நிலத்தில் ஊன்றி, தலைநிமிர்த்தி, முகம் அசைத்து ஆடும் பருவம். “ஒருதானுந்தியெழுந்திருக்கையும் ஒருங்கு பதித்து நிமிர்ந்—தருள்பொழி திருமுகமசைய வசைந்தினி தாடுக செங்கிரை” என்பர் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்.

“இருக்கமலை ரும்புவி பதிக்தொரு முழந்தா
ளிருத்தியொரு தாண்மேனிமிர்த்
திந்தரதிரு விற்கிடை தொடுத்தவெண் டரளநிரை
யேய்ப்பதுதல் வேர்பொடிப்பத்
திருமுக நிமிர்த்தொரு குளந்தையழு தாம்பிகை
செங்கிரை யாடியருளே”

என்பது ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானசுவாமிகள் அருளிய அமுதாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ். இனி, செவ்விய சொற்களைச் சொல்லும் பருவம் என்பாரும் உளர். கீர்—சொல்.

1. (அடி-1) கோல்—செங்கோல். அகில வலயம்—எல்லாவுலகமும். கோமாறன்—பாண்டியவரசன். சமன்மூகர்—சமனரான ஊமர்கள்.

“திருமடத்தெரி யிட்டகுண்டர்
கிடக்கவவ்வெரி தென்னனிற்
பெருமடத்தர சைச்சுடத்திரு
வாய்மலர்ந்தது பிள்ளையே” என்பது
தக்கயாக — 173.

“சைவர் வாழ்மடத் தமணர்க
ளிட்டதீத் தழுல்போய்ப்
பையவே சென்று பாண்டியற்
காகெனப் பணித்தார்” என்பது — திருஞான:
புரா: 704.

“சேய்ய னேதிரு வாலவாய் மேவிய
ஜியனே யஞ்ச லெஞ்றருள் சேய்யேனைப்
போய்ய ராமம ணர்கோளு வுஞ்சடர்
பையவே சேன்று பாண்டியற் காகவே”

என்பது முதலாகிய பதினெடு திருப்பாட்டுக்களும் ஆன
டைய பிள்ளையார் பணித் தருளியவை: பண்—கெளசிகம்.

(அடி - 2) மால்—மயக்கம். பாண்டியன் சுர
நோயாற்படும் துன்பத்தால் வந்த மனமயக்கம். மதுர
வாசக — விளி.

“மன்காதலி இய்வுதிவ் வையமெலா
மலையாண்முலை யாரமு துண்டவனே
என் காதல னெம்பெரு மானிவனுக்
கிதுவோதக வென்றன ளென்றலுமே”

தக்க: 186.

“மாமான்மர பிற்பகன் மன்டிலமொத்
தெரிமன்டின னென்னு மகிபதிநின்
கோமான்மர பிற்சசி மன்டிலநேர்
குளிரும்படி கானுதி கோமளமே”

என்பது தக்க 187.

இது மங்கையர்க்கரசியார் படுதுயர் கூறியபடி. இனி,
பெண்பெருமானுக்குப் பிள்ளையாரருளிய மதுரவாசகமா
வது:

“.....எழில் கோள்ஷும் புகலி வேந்தர்
ஒன்றுநீ ரஞ்ச வேண்டா வுணர்விலா அமணர் தம்மை
இன்றுநீர் உவகை யேய்த யாவருங் காண வாதில்
வென்றுமீ னவனை வேண்ணீ றணிவிப்பன்விதியாலென்றுர்”

என்பது திருஞான — புரா 734.

2. ஒரு மலைச்சாபம் — ஒப்பற்ற மலைவில். உம்பர் நாயகன் — சிவபெருமான். கதிர்கள் — கிரணங்கள். சூரியர் அடைய — சூரியர் முழுவதும்: அவர் பன்னிருவர். உடன் இருந்து அனைய—ஒருசேர இருந்தாற்போல. பரு மணி-பெரிய இரத்தினம்; மாணிக்கக்கல்; அது செம்மணி. தரளப்பந்தர் — முத்துப்பந்தர். தடம் புனல் — திருப்பொய்கை; அது பிரம தீர்த்தம்.

3. களமர் — உழவர். கருமேதி — கரிய ஏருமை மலைவாய் — மலையினிடத்து. தளவு—மூல்லை. மை உலா விய இதழ்க் குவளை — கருங்குவளை. வீரகு — தந்திரம். களையொன்றைத் தன்றும், கவரொன்றைத் தன்றும், வேயொன்றைத் தன்றும், வெட்டொன்றைத் தன்றும் குவளையும் கொடி வள்ளையும் தளவும் குழிமூம் மாளிகைதோறும் மலர் கிணற எனக்கூட்டுக. தாமரையின்—தாமரையினிடத்து குவளை—கண். வள்ளை—காது. தளவு—பல். குழிம்—மூக்கு. தாமரை — முகம்.

4. அகருவட்டக் கலசமுலை — அகிற்புகைழுட்டிய வட்டமாகிய கலசம்போ லும் மூலை. சக்ரவாளச் சிகரவட்டம் — சக்கரவாளசிரியாகிய வட்டம் என்க. “அண்ட மனைத்துஞ் சூழவரும் பேராழி” தக்க: 595. “உடுத்த நேமிகிரி” தக்க: 422. ‘சகத்தைச் சுற்றிய சக்கர வாள பருவதம்’ ‘இந்தச் சகதண்ட முழுவதுஞ்சூழ்ந்துகொண்ட சக்கரவாள பருவதம்’. தக்க: உரை. மகர வட்டப் பரவை — சுருவென்னும் மீனம் உடைத்தான பூமியைச் சூழ்ந்த மகாசமுத்திரம். அரிவை—உமாதேவியார். அம்பரம் — ஆகாயம். பகழி — அம்பு. நச்சிவரு—விரும்பி வருகின்ற. முகடு — உச்சி. மஞ்சு — மேகம். தாழைப் பெருங்காடு — தென்னை மரங்கள் அடர்ந்த பெரிய காடு. தாழை — தென்னை.

5. கஞ்சாசனத்து அரிவை — தாமரைமலர்ப்பீடத் திலுள்ள திருமகள். தாமரைக் கண்ணன்—தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய திருமால். உதரக் கமலாசனத் தில்—உந்தித் தாமரையில். பிஞ்சாய வெண்மதி—இளம் பிறைச் சந்திரன். சடாடவி — சடைக்காடு. மா மலைப் பேதையொடு — மலைமகளோடு. ஆடல் வெம் புரவி — வெற்றி பொருங்கிய விரும்பத் தகுந்த குதிரைகள். கதிர்க் கற்றை — கதிர்த்தொகுதி. உடு முகடு — கட்சத்திர மண்டலத்தின் உச்சி. செஞ்சாவி—செங்நெற்பயிர்கள்.

6. வளைய உகந்தான் — சிவபெருமான். ஊர்ந்தான் — அச்சிவபெருமானால் ஊர்ந்து செலுத்தப்பட்ட இடபமாகிய திருமால்: விளையாலனையும் பெயர். ஊர்ந்த ஆன் எனப்பீரிப்பினும் அமையும். வயிற்து அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. தழல் செல—அக்கினி அவீய. ‘வயிற்து காங்கிய தழல்’ எனவே பசித்தி, என்றபடி. ஊன்றிய மண் — திருவயிற்றிலடக்கி நிறுத்திய உலகம் என்க. பிரமப்பிரளயத்திலே உலகம் அழியாமல் அவ்வுலகைத் தமது திருவயிற்றிலடக்கிக்கொண்டு திருமால் யோக கித்திரை செய்தருஞ்வர் என்ற வர்லாறு காண்க. மண்தான் உண்டாக—பூமி மீளவும் தோன்ற. உண்டாகவும், வந்தேறவும், கதிபெறவும் ஈந்தவன் என்க. அவள் மைந்தன் என்றது மகன்மை முறைபற்றி. உரிமையர் என்றது சிவனடியார்களை. நிசிசரர்—அரக்கர். பூம்பணை—அழகிய வயல். அணை—கரையிலிருந்து. குலாந்தக— குலத்துக்கு இயமனே. செரு—போர். ஏன்று எழும்— எதிர்ந்து எழும். இப்பாடல் முதல் பத்தாம் பாடல் முடிய ஒந்து பாடல்களி லும் ‘செருவினி வேன்றெழு’ எனத்திருத்திக்கொள்க. ஆம் களி விரவிய மாங்களி — பொருங்கிய கண்ணியாராசியைக் கலந்துள்ள மா மரங்களி ஆவள் களி என்க.

7. அயல் உரை தாங்கிய சிறுவன்—பிரகலா தன். கோள் துஞ்சாது—வலிமை கெடாமல் தூணங் கீறி யவன்—இரணியன். அயலுரையாவது இரணியன் பெயரைக்கூறுமல் கட்டளை கடந்து நாராயண நாமங் கூறியது என்க. வயலை—வென்றியின் வலிமை. கோபந் தீரவும், வயற்றில் எரிதோன் றவும் வயிரவக்கடவுள் சரபவுருக்கொண்டு நரசிங்கத் தின் மண்டையைப் பின்நதமை. விசைகொடுபோழ்ந்தவன் எனத்திருத்துக. இயல்—இயற்றமிழ் பாண்கிளைமிடையொலி—இசைப்பாட்டின் ஒலி: பாணரும் அவர் சுற்றறமும் நெருங்கிப்பாடும் ஒலி என்க. வாங்கிய வெம்கோடு—வளைந்த வெவ்விய கொம்புகள், கோடு—பின்னது சங்குகள். தேன்—வண்டுகள். மூன் றமுல்—முத்தீச்செல்வம்; ஆகவனீயம், காருக பத்தியம், தட்சிணங்கினி என்பன. இனவொலி செயலொலி என்று பாடமிருப்பின் நன்றெனத் தோன்றுகிறது. மூன்று அக்கினிகளையும் வளர்க்குங் காலத்து அவ்விடத்து ஸிகமும் லோபமில்லாத மந்திரோச்சாரண வொலி எனப் பொருள் கொள்க. ‘குன்றுதசெயலொளி என்னும் பாடத்துக்குக் குறையாத செய்கை (கிரியை)களால் உண்டாகும் பிரகாசம் என்க தேஜஸ் என்றபடி: அது விளக்கமுறுதல்.

8. ஒங்கிய—உயர்ந்த. திருவோங்கல்—திருக்கயிலாய மலை. முனிவினில்—கோபத்தினால். எறிபடை—வாளாயுதம். நசை—விருப்பம். தங்கன்றை ஸினைந்து அன்பால் ஏருமைகள் பால் பொழியும் புகலி என்க.

9. இமகிரி ஈன்றவள்—பார்வதியம்மையார். விதி—தக்கன். வளையேந்தி—திருமால். பொருதபிரான் இங்கே வீரபத்திரக்கடவுள். சிவபிரானுடைய ஆணையின் வீரபத்திரக் கடவுள், வயிரவக் கடவுள் செய்யும் செயல்களைல்லாம் சிவபிரான் செய்ததாகவே கூறப்படும். அரியினம்—வண்டுக் கூட்டங்கள். குழல்—கூந்தல். காண்பவர் நெஞ்சு அவிழ்தல்—மனவலி கெடல்; இது காமுகர் செயல். அடைய—எல்லாம். ‘நீர் சுவறுமடையவே, தக்க—499.

10. வருபகை-மேலும் மேலும் எதிர்ந்து வருகின்ற பகை. சங்கு ஆளும் பாணி—பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கைத் தமது திருக்கரத்தேந்திய திருமால். வடகிரி—மேருமலை. அலை—கடல். பணி—வாசகி என்னும் பாம்பு. காளம்—நஞ்ச வந்தார்கள்—வந்தவர்களாகிய தேவர்கள்: விளைப் பெயர்.

3. தாலப்பருவம்.

தாலப்பருவம் முன்றுவது. தாலாட்டென்பது தால் என மருவி வழங்கியது. தால்—நா. மடித்தலத்தும் மணித் தவிசினும் தொட்டிலினுங் கிடத்தித் தாயர் தம் நாவை அசைத்துப் பாடும் பகுதியைக் கூறும் பருவம். எட்டாம் மாதத்தில் இஃது இயம்பப்படும் என்பர்.

1. கமலப் பூ—தாமரை மலர். மேதித்திரள்—எருமைக் கூட்டம். வண்கரை—வலியகரை. வண்கரை என்ற பாடத் துக்கு வளப்பம் பொருந்திய கரை என்க. தோழம்—தோழு வம், எண்ணூயிரம் சமணர்களாகிய் பசக்கள் கூடிய தோழு வத்தின் இடையே சென்ற புலியை யொப்பவரே. “மாண் குழாம் நடுவட் போந்த வல்லுகிர்த் தரக்குப் போன்றுன்” என்பதுபோல. சமணப் பக்கள் எண்ணூயிரமும் ஒருசேரத் திடுக்கிட்டு அஞ்ச என்றபடி.

2. விண்தாவ—ஆகாயத்திலேதாவும்படி. மிதவை-புனை. புண்டரிகத் தன் தாமம்—தாமரை மலர் மாலை; இஃது அந்த ணர்க் குரித்து

3. கற்பகம் என்றார் வரையாது கொடுத்தவின், திரு உக்கும்படி—திருமகஞும் சாம்பும்படி; திருவுக்கும்படி ஒக்க—இலக்குமி தேவிக்கும் படிவத்தால் ஒக்கும்படி. சித்ரப்பிடி—அழகிய பெண் யானையை யொத்த பூம்பாவை: மயிலாப்பூர்

ங்கழ்ச்சி காண்க. புற்படம்—மரவரி. அமனே உலவக் கற்று என்றது சமண சமயமே உலகில் பரவும்படி செய்துள்ள றபடி. முட்டை—சந்திக்க அமனே எனத் திருத்துக.

4. திகிரிக்கோன் — சக்கராயுதத்தையுடைய திருமால். மாறன்—பாண்டியன்.

5. அமிழ்து ஆரும்படி. ஆர்தல்—உண் னுதல். அலீ நீர்—கடல்; திருப்பாற்கடல் என்றபடி. அடல் நாகம்—வளிய பாம்பு; வாசகி. பகுவாய் — பிளங்தவாய் ஆலாலம் — ஆலகால நஞ்சு. குமிழ் ஆரம்—குமிழ் மரங்களையும் சந்தன மரங்களையும். குணபாகம்—கீழ்பாகம், குடபாகம் — மேல்பாகம். தமிழ்—தேவாரத் திருப்பதிகம்.

6. சத இதழ் — நூறு இதழ்களையுடைய தாமரை. முகடு—பீடம். தரம் இலி — பெருமையில்லாத. தரம் — சிறப்பு. மகிதலம்—ழுமி. புத்த நங்கி தலைவிழச் செய்தது. அடைவு—முறைமை. விருது—விருதாவளி; மெய்க்கீர்த்தி. வழை அடவி—சுரபுன்னைக்காடு. கதம்—கோபம் களிறு—கெளிறு என் னும் மீன்: ஆண்சுரு. “கரியுஞ் சுறவுங் கேழலுங் களிரே” பிங்கலங்தை “மகரக்களிக்களிறு” தக்க; 456. „மடையை முட்டுவன கரை வெந்துக்குவன மழுவு ருக்குவன மாநீர்போய் — வயல்க லக்குவன கதிர்வணக்குவன வளைது ரத்துவன தேவேரும், — தொடையை யெற்றுவன வளியெ முப்புவன சுலைவி முத்துவன வானுாடே—சடர் வெருட்டுவன வெழிலி தத்துவன துளியீறக்குவன கீழ்க்கால்வா,—யிடையை யெட்டுவன கழுக லக்குவன வெருமை மொத்துவன சேலேபாய்...” என் னும் சேழுர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பகுதி இங்கு ஒப்பிடத்தக்கது. ஏரார் சேல் எனத் திருத்துக. ஏர் — அழகு. ஆர் — மிக்க.

7. படைவணிகன் — கண்படை செய்த வாணிகன். பணி—பாம்பு. எயிறு—பல். உகுக்க—சிந்த. தெரிவை—செட்டிப்பெண். பதுமலிழி — தாமரை மலர்போன்ற கண். இழிய அருளி—இழுகுமாறு கருளைசெய்து. முகிழ்த்த மதியென

—நிலவைச் செய்கள்ற சந்திரன் போல குவீத்தர—குவிக்க. இன் வரி வளை—இனிய சுரிமுகச் சங்குகள் பலவு எடுத்த களி—பலாக்களி. உக்க புனல்—பழச்சாறு. கடைசியர்— உழத்தியர்.

8. அருசமுது விட்டவர்கள் எனவும், தேனீர் மேய் என வும். கருகிய திரைப்பரதை எனவும் திருத்துக். குருகு—நீர்வாழ் பறவைகள். வானகம்—ஆகாயம். வொருவ—அஞ்ச. உரகர்—பாம்புகள். பழனம்—வயல். தேமா களியை நிரப்புவன், தேன் மதுவைக் கட்டுவன், நீர் நாவாய் மடுவினை யுழக்குவன், கலப்பை வழிபுதுக்குவன், முத்து அணைகட்டுவன் என்க.

9. வனப்பு—அழகு. மீகாமன்—மாலுமி. கடலடைத் தவன்—சீராமாவதாரத்திலே சேதுபங்களும் செய்த திருமால் மதிப்பரிய மணி—சிவபிரான். அதிர்கலி—வெற்றுரை மிக்கொவித்தலையுடைய. புறச்சமயங்களாகிய முதுமையான களைகள். அறுசமயம் என்றது அகச்சமயம் ஆற்றினும். கானுளன்—வேடன். தறுகண்—அஞ்சாமை உரக பண் பத்தி—ஆதிசேடனுடைய ஆயிரந்தலைகளின் வரிசை. வெயில்—கிரணம். வாமம்—அழகு. எட்டுமடி— எட்டுமடங்கு.

10. தோலா மே—தோல்வியடையாமல். கரையொடுக்கி எனத் திருத்துக் கூட்கும்—அஞ்சும். பச்சை வயமா—பச்சை நீறமுடைய வெற்றி பொருந்திய குரியனுடைய தேர்க் குதிரைகள்: அவை ஏழ்பரி.

“ நிறைமனிப் புரவி யோசேழ் முண்ட.

வொருதுனி யாழிக் கடவுட் தேர்மிசைக்

காலைச் செங்கறிக் கடவு னேற்னன்”

என்பது சிலப்பதிகாரம்.

4. சப்பாணிப் பருவம்.

சப்பாணிப் பருவம் என்பது கையோடு கைசேர்த்துக் கொட்டும் பருவம் எனப் பொருள்படும். கையோடு கையைச் சேர்த்துக் கொட்டிக்காட்டி அக்குழங்கையிடம் சப்பாணி கொட்டும்படி கூறுவதாக அமைக்கப்பெறுவது இப்பருவம். ஸ:பாணி— சப்பாணி. ஸ: — கூட. இஃது ஒன்பதாம் மாதத்தில் கூறப்படுவதென்பர்.

1. சண்பகாடவி— சண்பகவனம். ஞானத்தமிழ்— சிவஞானத்தை விளைவிக்கும் தேவாரத்திருப்பாட்டு. வங்கம்— மரக்கலம். எண்திசாமுகம்— எட்டுத்திக்குகள். இமயமங்கை— உமாதேவியார். அடுபடை— கொல்லும் படைக்கலங்களையுடைய. குளிநாயகன்— பேய்க்கணங்கட்குத்தலைவர். ‘பேயோடாடி’என்பது இறைவற்கொருபெயர். மறுவிலோர்— குற்றமில்லாத அடியார்கள். மறைவலோர் என்ற பாடத்துக்கு அந்தணர் என்க. சண்பை—சீர்காழி. தல முழுதும் அர ஒலி வளர அழுதமுனி— சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் ‘எண்ணின் மறையொலைபெருக எவ்வயிருங் குதூகவிப்பப், புண்ணியக்கன்றணையவர்தாம் போருமியழுதநுளினுர்’ எனவும், ‘வேத நெறி. தழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்கப்— பூத பரம்பரை பொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தழுத— சீதவள வயற்புகளித் திருஞானசம்பந்தர்’ எனவும் ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச் செய்தமை காண்க. ஞானசம்பந்தரை முனியென்றது “பிரமாபுரத்து மறைஞான ஞானமுனி வன்” என்பது கருதி என்க. ஆனாடையபிள்ளையாரையன்றி வாகிசரும் முனிவர் என வழங்கப்படுதல் “திருஞாவுக்கரசுவளர் திருத்தொண்டினரிவாழ— வருஞானத்தவமுனிவர்” என்னும் திருவாக்குண்மை நோக்கியறிக. “திருவாதலூர்மகிழ் செழுமறை முனிவர்” எனப்

பேராசிரியரும் முற்றுத்துறந்து முழுதணர்ந்த அந்தணர் சிகாமணியாகிய வாதலூரடிகளை எடுத்தோதினமை காண்க. ‘முனிமொழியுங் கோவை திருவாசகம்’—வாதலூர் முனிவராகிய சமயாசாரியர் அருளிச்செய்த திருக்கோவை திருவாசக வோத்துக்கள் என்க. திருக்கோவையார், திரு வாசகத்துள் ஒரு பகுதியே என்பதுகருதிக் கோவைத் திருவாசகம் எனவும் ஆன்றேர் கூறுவர்.

2. துங்கம் — பரிசுத்தம். களமர் — உழவர். புரிசை சூழும் அகழில்—மதிலைச் சூழ்ந்துள்ள அகழியில். புல்லும்—பொருந்தும். பூகம்—பாக்குமரம். பொருகடல்—கரையை மோதுகின்ற அலைகளையுடைய சமுத்திரம். எல்லாவிடங் களிலும் இப்பிழுத்துக்கள் நிறைந்து விளங்கும் சண்டை நகர் என்க.

3. அருவி முக்கடம் — அருவியாகிய மும்மதம். அலகை — பேய். அறுபதம் — வண்டுகள்; ஆறுகால்களை யுடையது எனக்காரணக்குறி. வடமொழியில் ‘ஷ்ட்பதம்’ என்றமையும் காண்க. ‘அறுபத்ததுமவுடைய’ தெனவும், ‘உலகொடுக்கிய வடியது’ எனவும் திருத்துக் கூடு—நட்சத்திரம். ஒன்றூர் — பகைவர். கடமுடையது, படையது, உறவுடையது, அடவருவது, பொருவது, உருவது, கடியது, அடியது, முடியது, விழியது ஆகிய யானை என்க. இது தாரூகவன முனிவர் ஏசிய யானை. கழகு—பாக்கு. கதலீகை — வாழை. வகுளம் — மகிழுமரம். அகரு — அகில். கொச்சை — கொச்சை வயம் என்பது சீர்காழிக்கு ஒரு பெயர்.

4. இதுசமனர் இயல்புகூறியது. அமணர் கழுமேற் கொள்ளன்றதுவாதிலேதோற்ற அவர்மனம் பொருராய்த் தாமே தமது சொல் தவறாது கழுவிலேறினர் என்றது. “பிள்ளையார் கொன்றுராகச் சொல்லியது படைசெய்த

பராக்கிரமம் இராசாக்களதாம் எனவே யுணர்க “என்னும் தக்க — 220: உரை கோக்கியறிக. இனி, “வேதப் பகைவர் தம்முடம்பு வீங்கத் தூங்கும் வெங்கழுவிற், கேதப் படுவென்ன பெருங்குன்றத் தெல்லாவசோகு மெறிகெனவே” எனப் பாண்டிய குலபதி அருளிச்செய்வானுயினான். “இராசாவை கோக்கி சது ஆகாதென்று பிள்ளையார் வீலக்கியருள்” என்ற வாக்கியம் ஆளுடைய பிள்ளையாருடைய பெருங்கருணைத் திறத்தை நன்கு புலப்படுத்துகின்றமை பரணியிற் கான்க. மழைதோய்கானத்திருத்துக் மழை-மேகம். மதுகரம்-வண்டு. காமரம்—ஒருபண். களிறு, முனி என்பன விளி. மதுகரம் பாட, மயில் ஆட, செந்தெல் வீச, அன்னம் ஏறும் என்க.

5. பணுமகுடம் — படத்தின் உச்சி. மாசனம் — பாம்பு. கனகமலை — பொன்மலை. கமலமகன் — திரு. கமலமகன் — பிரமன். தலைமகன் — சிவபெருமான்.

6. செஞ்சடர் இரவி — சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன். “உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதநு, பலர் புகழ் தூயிறு” மேருமலையை ஹலமாக வருதலும், மேருமலையில் கயற்கொடி பொறித்தலும் கூறியது கான்க. உடல் வளைந்தது நிமிர — கூன் நிமிர என்றுபடி.

“ ஒருக்குன்மிசை வைத்த திருக்கைபுறத்
தொருக்குன்மிசை வைத்தனர் வைத்தலுமே
இருக்குனு நிமிர்ந்தன தென்னவர்கோன்
முதுகுந்தட மார்பு மிடம்பெறவே ” தக்க—216.

“ முன்னும் பின்னும் ஒக்க நிமிர்ந்தவாறே தடமார் பும் அழகிய முதுகும் ஆயின.....” என்பது அதனுரை. இனி, “ வண்புகலி, வேந்தரால் ஆருயிர்க்கூன் மெய்க்கூன் தவிர்ந்தருளே, சேர்ந்துவாழ் நின்றமீர்த் தென்னவனும் ”

என்பது சொக்காதருலா. வடவிலங்கல் — வடக்கின் கண் உள்ள இமயமலை. உழுவை — புலி. தோளினை — சோழன். ஒக்கலீ — சுந்தரம். மிசையை எட்டிய — மே ஆலகத்தைத்தாவுகின்ற. தலைப்பூகம் — உச்சியையுடைய பாக்கு மங்கள். சிவன் வீசும்புக் கியை எனத்திருத்துக் கூகம், ஏணியோ? கால்களோ? எனாலவு என்க.

7. கலி — துண்பம். மிடி — தரித்திரம். கொட்டாரம்—சரக்கறை. கெடியவன் சமன் இவுளி—பெரிய வலிய சமணர்களாகிய குதிரைகள். பட உரறி எனத் திருத்துக் கூறி — முழங்கி.

“ வெண்ணாந்துரறி வயிறுள்ளந்து ”

சேக்கி - பிள்ளை - தாலப் - 1.

“ உருமூரறு கருவிய மழைபொழிந்தாங்கே ”

புறஞ - 174.

பயிரை விளைவித்து என்றிருந்தால் பொருள் சிறக்கும் எனத் தோற்றுகிறது. ஆராய்ந்து கொள்க.

8. சரணபங்கயம் — பாத தாமரை. அற்புத — ஞானத்தின் திருவுருவானவனே.

9. இஃது அற்புதசெயல்களைக் கூறியபடி.

10. திருப்பதிகம்பெற்ற திருத்தலங்களின் பெயர்கள் அடைமொழியின்றி இப்பாடலில் வந்தன காண்க.

5. முத்தப்பருவம்.

தாயரும் பிறரும் ‘முத்தம் தா’ எனக் குழந்தையை வேண்டுவதாகக் கூறுதல் இப்பருவத்தின் செய்தி. முத்தம்

என்பது முத்தையும் குறிப்பது ஆகவீன் பல்வகை முத்தங்களினும் சின்னுடைய வாய்முத்தமே சிறந்தது என்பது மரபு. இது பன்னிரண்டாம் மாதத்தில் கூறப்படும் என்பர்.

1. சுடிகை — உச்சி. பன்னுமகுடம் — படமாகிய முடி. வாள் — ஓளி. அங்காப்ப — வாய்த்திறக்க. கனகக் கிரி—மேருமலை. பரவை — கடல், என்றது பாற்கடலீ. மண்ணுண்டவன் — திருமால்.

2. கழை முத்து — கரும்பின் முத்து; மூங்கில் முத்து எனினுமாம். மாநீர் எனத்திருத்துக். அதுபெருமை பொருங்கிய நீர் என்க. அரசின் வடக்கரை — அரிசிலாற்றின் வடக்கரையில். விண்ணியில் வீமானம் என்க. மிழலீ — திருவீழிமிழலீ. இசை ஆகரன் — புகழுக்கு இருப்பிட மானவன். மிசைதாவி எனத் திருத்துக். தரங்கம்—அலை. திருவீழிமிழலையிலே ஒரு பஞ்சகாலத்தில் படிக்காசுபெற்ற வரலாறு பெரியபுராணத்துக்காண்க.

3. இணர் — பூங்கொத்து. தெய்வத்தமிழின் கொழுந்து, நான்மறையின் கிழங்கு. பரி — குதிரை; விலங்கு என்றபடி. வாரணம் — யானை. குமுதம் — அல்லி. தொண்டை — ஆதோண்டை. பீடு — பெருமை. முருக்கு — முள்ளுமுருக்கு.

4. நாண்மலர் — அன்றலர்ந்த டி. குஞ்சி — ஆண்மயிர். வேடன்—கண்ணப்பநாயனூர். தேவாரம் காண்க. யானைக்கொம்பினின் று எடுக்கும் முத்து, சங்குமுத்து, மூங்கில்முத்து, நெல்முத்து முதலியன. கண்ணல்—கரும்பு. முத்துப் பிறக்கும் இடங்கள் இருபது; எட்டு என்றும் கூறுவர்.

5. நாமப்புளி — அச்சத்தை விளைக்கும் புளி. வழுதி — பாண்டியன். மந்திரம் — ஆலோசகீன. குலச்சிறை — குலங்காப்பவர்; பெருங்பிருக்கோற்பவர். எண் ஞூரும்

எண்ணம் — மதுகர மாங்கரி முழுவதும் சைவசமயம் பரவவேண்டும், அரசனும் சைவனானால் வேண்டும் என்றெண்ணீய எண்ணம் என்க.

6. சணவர்—‘கணத்தில் தோன்றியறியும்’ என்னும் கொள்கூடியுடையார். அது கணபவபங்கம் என்க.

7. தளரவே எனத்திருத்துக் கண்ணீர் ஒழுகும்படி தலைமயிரைப்பறிக்கும் அமணர் என்றபடி.

8. திருவுருக்கொண்டவன் — திருமால். துவலீ — நீர்த்திவலீ; கங்கை.

9. கமலவட்டம் — உளத்தாமரை. பிரசம்—தேன்.

6. வாராணைப்பருவம்.

தளர் நடையிட்டு வரும் குழவியை வா என அழைப்ப தாக இப்பருவத்தில் சிறப்பித்துக்கூறப்படும். இது பன்னிரண்டாம் மாதத்திலே சொல்லப்படும் என்பர்.

1. தென்திக்கு இலங்கும் மலீ — பொதியில். மலீத் தயிழ் — செந்தமிழ்ப் பரமசாரியராகிய முருகவேள்பால் தயிழை உணர்ந்த அகத்தியமூனிவர் நிலத்துத்தயிழைப் பரப்பிப் பொதியில்மலீயில் வீற்றிருத்தலின் அங்கிருந்து தோன்றிய தமிழ் என்பது வழக்கு. செவ்வித்தேன் — இலக்கணவரம்புடன்கூடி இனிமைபயத்தலின்; பருவம் முதிர்ந்த செந்தேன் என்றுர். உழக்கி — கலக்கி. பகலின் போது — பகற்காலம். மகரக்கொடிவேள் — மன்மதன். திங்கட்கவிகை—திங்கட்குடை. பெரும்போது — மலரும் பருவத்தரும்பு. மன்றில் — ஊர்க்கு நடுவாய் எல்லாரும் இருக்கும் மரத்தடியில்.

பசங்தென்றல் (மலையத்திலே தோன்றி) தேன் முகந்து, நீராடி, ஒன்றி, அவர்த்தி, உழக்கி, உலாவி, வீசி, மன்றில் புகுங்கு விளையாடும் புகவி என்க.

2. மகராலயம் போன்று விளங்கும் புகவி. மகராலயம் — கடல். கடலில் தோணி, சங்கு, சுறவம், இரத்தினம், நித்திலம், அழுதம், நஞ்சு, அரமகளிர் முதலியதோன்றுவன். புகவி தெய்வத்தோணியால், சங்க வாத்தியங்களால், மகரக்கொடியால், மணிகள் முத்துக்கள் கிரணத்தைச் செய்தலால், கனிவாயமுதுடன் வீழிஞ்சும் தோன்ற நல்லார் தோன்றலால் கடலை ஒத்து விளங்கும். சிகரம்—மலையுச்சி. அசலம்—மலை. சிலையாளி — வில்லையுடைய சிவப்ரீரான். புகர் — குற்றம். பகழிப்பு — அம்பாகிய மலர். துவசம் — கொடி. பூண்—ஆபரணம். ஆகிர்—பவளம். கனிவாய், வேல்விழி உவமைத்தொகை.

3. சடங்கு — விதி. அயன் — பிரமன். சக்ராயதன் — விஷ்ணுமூர்த்தி. இந்த்ராதியர்கள் எனத்திருத்துக். பச்சைப்பிடி — உமாதேவியார். தாவடி — போர்.

4. கழுகின் மிடறு — பாக்குமரத்தின் கழுத்து. கதலிக்குலை — வாழைக்குலை. சிதற எனத்திருத்துக். மறித்தும்—மீட்டும். பங்கேருகம்—தாமரை. சதகோடி — நூற்கோடி; என்பது மிகுதிபற்றி. தாவி பாய்ந்து புகுங்கு துகைத்து உழக்கி எழுப்பி தள்ளி கறுவி அடர்த்து வாளைக்களிறு விளையாடும் என்க.

5. திருவரத்துறை பட்டங்ச்சுரத்துக்கு அண்மையில் உள்ளது.

6. இது களமர் செயல் கூறியபடி.

7. முருகு — வாசனை, தேன். மூளை — தாமரை. தெரியல் — மாலை. அளகம் — கூந்தல். தரளவடம் — முத்துமாலை. மறுகு — விதி.

8. தழுவனி — ஒலி. அலகையின முநீர் எனத்திருத்துக். குமருகம் — உடுக்கை. தவளாவிடை — வெள்ளிய இடபம்.
  9. இறைவர் உரை — சிவாகமம். பிடகன் — புத்தன்.
  10. வெறி — வாசனை. நயனம் — கண்கள். மகிழ்நர் — கணவர். அமளி — படுக்கை.
  11. இடவகையின் கடைசெல எனத்திருத்துக்.
-

7. அம்புலிப்பருவம்.

அம்புலிப்பருவம் என்பது குழந்தையுடன் விளொயாட வருக எனச் செவிலியர் அம்புலியை அழைப்பதாகக் கூறப் படுவது. இது பதினெட்டாம் மாதத்திலே கூறப்படும் என்பர். சாமு-பேத-தான - தண்டம் ஆகிய நால்வகை உபாயங்களாலும் சந்திரனை இப்பருவத்தில் அழைக்கப் பெறும். இப்பருவம் பாடுதல் புலவர்கட்கு எளிதன்று: ஆகவின், ‘அம்புலி புலி’ என்பர் ஆன்றேர்.

1. பீவி - மயில் தோகைகள். சுறுநாறுதல் - பாண்டியன் உடலில் உள்ள வெப்புநோய் தீர வெலப்பால் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் இடப்பால் சமணர்களும் தங்கள் தங்கள் திருக்கரத்தாலும் மயிற்பீவியாலும் முறையே தடவினார்களாக: வெலப்பால் பொய்கையிற் குளிர்ந்தது: இடப்பால் மிக்க அழல்மண்டி எழுந்தது: பீவிகள் தீயச் சுறுநாறிற்றென்க. இதனை, சேக்கிழார் கவாயிகள் —

“ உறியுடைக் கையர் பாயி னுடுக்கையர் நடுக்க மெய்திச், செறிமயிற் பீவி தீயத் தென்னன் வெப்புறுத்தி

தம்மை, எறியமா சுடலுங் கன்றி அருகுவிட் டேறநிற் பார், அறிவுடையாரை யொத்தார் அறிவிலா கெறியினின்றூர்” என்றநுளினுர்கள்.

“ நீர்வந்து தொடத்தொட வெந்துருகா
தெடுவேனில் சுடச்சுட நின்றுலறிக்
கார்வந்து தொடத்தொட வய்ந்தினரும்
காடொத்தனென் யானிவர் கைப்படவே. ”

எனப் பாண்டியன் சொன்னான் எனத் தக்கயாகப் பரணியில் கலாவல்லிகூற்றில்கைவத்துக் கவிராக்ஷஸ் கூறியமையுங்காண்க. கலக்கம் பாண்டியன்மேற்று. கலக்கமும் கூனும் உடன் தீர்த்து என்றபடி. கூனும் இறுதி தொக்கது. கூன் தீர்த்தபடி முன்னேகாண்க. சின்குலத்தரசன் என்றது பாண்டியனை; அவன் சந்திரகுலத் தவன் ஆகவின்.

மதியிலாய் என்றது சந்திரனை. மதியோன் என சின்னை உலகோர் கூறுவார். மதியுடையயாயின் வாழ்வு தந்தவன் என்பதை உணர்வாயன்றோ? உணராமையின் ‘மதியிலாய்’ என சின்னை இகழ்ந்து கூறியபடி. சீவரம் — மருதந்துவராடை.

பவுத்தன் தலை வீழப்பார்த்தது திருப்போதிமங்கையில். அம்மே! அப்பா!! எனப் பொய்கைக்கணரயில் சின்றமுதருளியது உலகத்தோர் அழுகைதீர: அவ் அழுகையே உலகத்தாருக்கு வைத்திக் சைவ வாழ்வுதந்தருளியது என்க.

2. பணி — பாம்பு. எயிறு — பல். திரை — அலை களையுடைய பாற்கடல்: ஆகுபெயர். உன்னுடைய கோள் மொழியால் என்க. ஆகம் — உடல். நாகங்கள் இராகுகேதுக்கள். மருசல் வரலாறு பெரிய புராணத்துக்காண்க.

3. ஓடத்தை வருகென்றது — “கொட்டமே கமமும் கொள்ளம்பூதூர்” என்னும் முதற் குறிப்புடைய பாடற்றிருப்பதிகம் பாடிக் கரைசேர்ந்தது திருக்கொள்ளம் பூதூரில். “காவலனு ரோடத்தின் கட்டவிழ்த்துக் கண்ணுதலான் திருத்தொண்டர் தம்மை யேற்றி, நாவலமே கோலாக அதன்மேனின்று நம்பார்தமைக் கொட்டமே நவின்று பாட”... சார்ந்தார் என்க. ஆண்பனை பெண்பனையாக்கியருளியது திருவோத்தூரில். பழி — சூருபத்தினியைப் புணர்ந்தது முதலியன். திருவிசை கோத்தவன் எனத்திருத்துக.

4. மயிலை — மயிலாப்பூர். தத்தை — பூம்பாவை.

5. தேவர்கள் மணவாளன் — தேவர்கட்குத்தலீவன். சடையினையுடைய மணவாளன் என்க. “செத்துப்பிறகுக் கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள்” என்றார் ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள். “தோன்றி மரிக்கும் தெய்வங்கண் மணைளன்” என்பது திருப்பூவணாதருலா. ‘அறுபத்துகாலு வணக்கலை ஸ்ரீப்பியமுனி’ என்றது “சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்” என்ற பெரிய புராணத் திருவிருத்தத்தை ஸ்ரீப்பிக்கின்றது. அம்மையார் இறைவரைப் போலவே ஞானவடிவினர், அவருடைய இரண்டு தனங்களும் பரஞானம் அபரஞானம் எனப்படுவன்; அதிற் பெருகிய பாலும் ஞானமயமே என்க. “சத்திதன் வடிவேதன்னிற் ரடையிலா ஞான மாகும்” என்பது சிவஞான சித்தியார், நரந்த நாண மலர் எனத்திருத்துக.

6. இதில் திருத்தோணிபுரம் என்றதன் வரலாறு கூறப்பட்டது.

7. பிரசம் — தேன். வெங்குரு — சீகாழிக்கொரு பெயர்; தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி தம்மை யொழிந்து காத்தா வேறுண்டோ என்று அகந்தை கொண்டார். சிவபெருமான் அவருடைய காவத்தை யடக்கக்கருதித் தேவ

குருவாம் அதிகாரத்தை மாற்றியருளினார். அதனை யுணர்ந்த வியாழபகவான் இப்பதியை அடைந்து இறை வரைப் பணி ந்து தான்செய்த குற்றங்களைப் போக்கியருஞக எனக்குறையிரந்துகின்றார். அவ்வேண்டு கோளுக்கு இரங்கிய சிவபெருமான் முன்போலவே அவருக்கு அவ்வதிகாரத்தைக் கொடுத்தருளினார் என்பது வரலாறு. இதனைத் திருவெழுகூற்றிருக்கைத் திருவுட்கிடையில் கண்ணுடையவள்ளால் கூறியுள்ளமை காண்க, மற்றும், “ஓம்புலன்களை வென்று பரிபக்குவ முற்ற மெய்தெதாண்டர்களுக்குச் சிவபெருமான் குருவாகத்தோன்றி இத்தலத்தில் அருள்புரிவதால் அப்பெயராயிற்று” என்னும் கருத்துப்பட திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சவாமிகள் தமது தேவாரம் “அங்கண்மதி” என்று தொடங்கும் திருப்பாட்டிலே “.....புலன்கள் களைவேர், வெங்குரு விளங்கி யுயைபங்கர் சரணங்கள் பணி வெங்குருவதே” என அருளியமை கருத்தக்கது.

8. விரிஞ்சன்—பிரமதேவர். கஞ்சனை விளைசெய்வஞ்சன் என்றது கண்ணபிரான் அவதாரமாகியவிட்டனுமூர்த்தியை. களிறுடையவன்—இந்திரன்.

9. முனி—தக்ஷமுளிவன். குலாரசு—பாண்டியன்.

8. சிற்றிற்பருவம்.

சிற்றிற் பருவத்திலே சிறுவீடு கட்டி விளையாடும் சிறுமியர் தம் சிற்றிலைப் பாட்டுடைத்தகலைவர் அழிக்கும் போது ‘எங்கள் சிற்றிலை அழியாதொழிக’ என வேண்டுவதாகக் கூறப்படும். இஃது இரண்டாம் ஆண்டிற் கூறப்படுவது என்பார். சிறுமிகள் மணல்வீடுகட்டி விளையாடுவதையும் சிறுர்கள் அதனைத்தமது காலால்சிடைத் தத்து அவர்களை அழப்பண்ணித் தாம் மகிழ்தலும் உலக இயல்பு.

1. சூல் — கரு. நீலமலர்க்கழி—நீலோற்பலமலர்கள் மலரும் உப்பங்கழிகள். முலை சுரந்த மொழியால் — உமா தேவியார் பொன் வள்ளத்திலே பெய்து கொடுத்தருளிய சிவஞானப்பால் மொழியால் : சிவபிராணை அவனருளா வன்றிப் பெறப்படாது என்பதும், சிவஞானத்தாலேயே காணப்படுவர் அவர் என்பதும் குறிப்பித்தபடி. “அருளது சத்தியாகும்” எனவும், “சத்திதன் வடிவேதன்னில் தடையிலா ஞானமாகும்” எனவும் வரும் திருவாக்குக் களால் உணர்க. இதனை, “.....வன் கேழவின் பின்பு சென்ற, வேட்டுவர் கோலத்து வேதத் தலைவனை மெல் விரலால், தோட்டியல் காதன் இவன் என்று தாதைக்குச் சூழ்விகம்பிற், காட்டிய கன்” ரு என்னும் ஆளுடைய பிள்ளையுர் திருவந்தாதியும் உணர்த்தும். உலகம் எல்லாம் அழியாவகை ஆட்கொண்டது — வேதங்கின்தனை; சைவ சிங்கதனை, அடியார்சிங்கதனை முதலியங்கின்தை கூறி ஏரிவாய் சிரயத்துக்கு ஆளாகாமல் உலகரைச் சிவபெருமான் திருவருள் பெற்றுய்யச் செய்தருளியது. உலக முழுவதை யும் அழியாமல் ஆட்கொண்டருளிய நீர் உமது திருவடிகளைக்கொண்டு அடியேங்கஞ்சையை சிற்றிலை அழிக்காதீர் என வேண்டிக்கொண்டபடி.

2. சுழிக்கும் — சுழித்தலைச்செய்யும். பெருஞ்சாறு — மிக்கசாறு. பரசமயப்பகடு — பரசமயங்களாகிய மதயானைகள்: இதனை, ‘பரசமயகோளரி’ என்னும் பெயருண்மையில் வைத்துக் காண்க. பரசமயங்களைப் பகடாக உருவகம் பண்ணிப்புகளிப் பெருமானைக் கோளரி யாக உருவகம் பண்ணுமையால் இஃது ஏகதேசஉருவகம். பகட்டைப் பால்வாய்ப் பகந்தமிழால் அழிக்கும் திற முடையீர்! நீர் எங்கள் சிறு வீட்டைப் பாததாமரையால் அழியாதீர் என வேண்டியபடி இது என்க.

3. சமணர் சின்று உண்பவர் என்பது இதிற் குறிப் பித்தபடி. தமிழ் பாடும் — தேவாரத்திருப்பதிகத்தை அருளிச்செய்யும். ஏற்றின் கொடி—இடபக்கொடி. தான் அசை, பங்குடையான்—பாதியீலுள்ள உமாதேவியார். சிறுமியர், தாம்கட்டிவிளையாடும் சிறுவிட்டைத் திருவடித் தாமரையால் ஸீர் அழிப்பீராயின் முத்துக்கள் உமது காலில் உறுத்தும் எனக்கூறி அவரைத் தடுக்கின்றனர்.

4. தள்ளாடாவகை பேதித்து — பிறப்புஇறப்புக் களில்பட்டுத் தடுமாருதபடி அக்குற்றத்தினின்றும் பேதம் செய்து. ஆன்மா எவ்வெப்பொருளைப்பற்றிமோ அவ்வெப்பொருளைப்பற்றிவாழும் இயல்புடையது. உடலும் உலகவாழ்வும், இன்பத்துன்பங்களும், தொடர்பாய்வரும் பிறப்பிறப்புக்களும் இவையெல்லாம் பற்றினால் வந்தன; வருவன். ஆன்மாவுக்குப் பற்று முதல்முதல் ஆணவ மலத்தால் உண்டானது: அது முதற்குற்றம். பின்பு மாண்யயில் பற்றுண்டாயிற்று: அது இரண்டாவது. அதனடுத்துக்கண்மத்திலே பற்றுண்டாயிற்று. அது முன்றுங்குற்றம். இந்த ஆணவும் மாண்ய கண்மங்களால் மற்றப்பற்றுக்கள் எல்லாமும் விளைக்கன. இவைகளாலே ஆன்மாவுக்கு எல்லாத்தீங்குகளும் உள் ஆயின. இப் பற்றுக்களை முற்ற ஒழிப்பதாயின் அது எளிதான செயலன்று. மலவலியோ பெரிது. அதனை ஒழித்துக்கொள்ள ஆன்மாவால் என்றும் இயலாது. அதனால்தான் மலத்தாற் சிக்குண்டு பிறப்பிறப்பிலே அகப்பட்டுத் தடுமாறுவதாயிற்று. அம்மலவலி தொலையப் பேராற்றல் படைத்த ஒரு பொருளின் துணைவேண்டும். அப்பொருள் ஸீர்மலமாயிருந்தாலன்றிப் பயன்படாது. மலவலியாற் பரம்பரையே பெற்ற பிறப்பிறப்புக்களும் பிறப்பிறப்பில்லாத பெரும் பொருளைப்பற்றுவதாலேதான் ஆன்மாக்களுக்கு ஸீங்குவனவாம். அப்பெரும்பொருளைப் பற்றப் பெறுவதும் ஆசாரிய ஞடைய அநுக்கிரகத்தாலேயே கூடும். அவ்வநுக்கிரகமும்

குரு—விங்க—சங்கம வழிபாட்டாலன்றிப் பெறப்படுதலின்று. ஆகவின், இவையெல்லாம் சிந்தித்துணரவே ‘பேறுத்து அடியார் அடிமைசெய்ய வழியாட்கொண்ட பெருமானே’ என்றார்கள் என்க. தோன்றுப்பொருள்—சிவபெருமான். ஆதித்தியன்—இங்கே ஞான சூரியன் என்க.

5. வழுதி—பாண்டியன்.

9. துறும் அமணர்—ஷிரைந்த சமணர். அவர் எண் ஞூயிரவர், எண்பெருங் குன்றங்களிலும் உள்ளவர்என்க.

10. கழுது—பேய்.

9. சிறுபறைப் பருவம்.

சிறுபறைப்பருவமாவது பாட்டுடைத்தலைவராகிய குழந்தையைச் சிறுபறை கொட்டும்படி செவி வியர் வேண்டும் பருவம். இது மூன்றாம் ஆண்டில் மொழியப் பெறுவதென்பது,

2. கிடை—வேதமோதுமிடம்.

3. அழல்வலி தவிர்த்த தமிழ்—திருந்ளாற்றுப் பதிகம். “தளிரிளவளரொளி .....ளரியிடிலிவை பழு திலை மெய்ம்மையே.” என்பதும் முழுதும் முன்னே கூறியது காண்க.

“கன்லெங்கனல் அக்கன எால்விளையும்
கார்காரவை வந்து தருங்கனுழிப்
புன்லெம்புனல் யாமிடும் ஏடுசுடா
போகாதிரி யக்கொடு போமெனவே.” தக்க—209.

என்பது: “பாண்டிய குல மகாதேவி சேளாய். உலகத் தில் அக்கினி யெல்லாம் எங்களக்கினி, அவ்வக்கினியால்

விளைவன மழையானவை; அம்மழைதான் வந்து சொரியும் ஆற்றுநீர்; எங்கள் நீரே. ஆதலால் யாமிடு ஏடுகளைச்சுடா அக்கினி; உடன்கொண்டு போகா சலமும்; திரியக்கொண்டுபோமென்று சொல்ல எ-று.' 'எனவே சொல்லிற்றுச் செய்யும் அக்கினிதேவனும் வருணராசனும் உளர் எங்கட்கு; பரசமயத்தார்க்கெல்லாம் நெருப்பும் நீருமே உள வென வுணர்க' என்ற அதனுரையும் இங்கே வைத்துணர்க.

5. அவகதியில் உற்று மெனியாமே பிழைத்துச் சிவகதிபெறல்—எந்தச்சமயத்தில் சின்று ஒம் முத்தி கிடைக்கும் என்பது கூடாது. ஆன்மா இல்லை என்பவர் ஆன்மாவைப்பெறமாட்டார். கடவுள் இல்லை என்பவரும் கடவுளை அடைதல் இல்லை. மலம் மாயை கனமம் என்பன இல்லையென்பார் அவைகளின்று நீங்கமாட்டார். எனவே, அவரவர் கூறும் பொருள் சிச்சயத்துக்கு ஏற்பவே ஒழுக்கமும் ஞானமும் பயனும் வெவ்வேரும். ஆகவின், யாவரும் ஒரேபயனை அடைதலில்லை. அதனால் அந்தந்தச் சமய வரம்பில் சின்று விதிப்படி ஒழுகினு ஒம் பரமுத்தி கிட்டுவதின்று. வேத வொழுங்கை இகழ்ந்து தீரியும் மிலேச்சமதங்கள் பலவுள். அவை, சரீர தத்துவங்களைப்பற்றி யாவது, கன்ம விளைவுகளைப்பற்றியாவது, இன்பத்துன்பவிளைவுகளைப்பற்றியாவது ஆன்ம இலக்கணம் கடவுள் இலக்கணம் முதலீயவைகளைப் பற்றியாவது ஒன்றும் சொல்லமாட்டா. 'சமரசம்' என்னும் பெயரால் எல்லாச் சமயங்களும் ஒன்றே எனக் குழப்புவதும் அறிவுக்குப் பொருந்தாதது. அவையாவும் சித்தாந்த சைவசமய நெறியை அடையச் சோபானங்களாம் எனத் தெளிந்து சித்தாங்தநெறி கடைப்பிடித்தல் ஆம். இதனை,

"செய்விளையுஞ் செய்வானும் அதன்பயனும் சேர்ப்பானும், மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள்

எனக் கொண்டே, இவ்வியல்பு சைவநெறி யல்லவற்றுக் கில்லையென, உய்வுக்காயாற் பெராருள் சிவனென் தருளாலேயுணர்ந்தறிந்தார் ”எனவும், “...அல்லார் கண்டர்தமக்கின்த அகில மேல்லாம் ஆளென்ன, வல்லாரிவரவ் வேடத்தை மாற்று தன்பின் வழிநிற்பார்” எனவும் வரும் பெரிய புராணத் திருவிருத்தங்களான் உணர்க.

6. மிடை—நெருங்கும். மறுகு—தெரு, அளகம்—குங்கல். முழுமதியம்—பூரண சங்குரன். வதனாமளரி—முகதாமறை. முழுமதியம் உலவ முளரியலரும் என்பது ஒரு நயம்.

7. தவன குலபதி—சூரியகுலத்தரசனகிய சோழன். மகள்—மங்கையர்க்கரசியார். அவனி—பூயி.

8. நெறியில்லாத அமணர் எனவிரிக்க. கருநெறி—பிறப்பில் செலுத்தும் வழி. கவுணியர்—கவுணிய கோத்தி ரோற்பவர். திருநெறி—முத்தி நெறி.

10. சிறுதேர்ப்பருவம்.

சிறுதேர்ப்பருவமாவது பாட்டுடைத்தலைவராகிய குழவியைத் தாயர் சிறுதேர்ச்சருட்டி விளையாடும்படி வேண்டும் பருவம். இது நான்காம் ஆண்டில் கீழ்வது.

1. கோடு—கிளை. முகிற்படலம்—மேகபடலம். சேடர்—ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பும் ஏனைய அட்டமாநாகங்களும். முள்ளியாறு—இப்போது இது வெட்டாறு என வழங்குகிறது. திருக்கொள்ளம்பூதூர் என்னும் தலம் இதன் கரையில் உள்ளது.

2. தாளவனுக்கு — இராவணனுக்கு. நக்கவரை — சிரித்தவரை. நட்டுவரை — நடனம் செய்தருளுபவரை, ‘அவரவரைக் கூத்தாட்டுபவர்’ என்றபடி. கமலத்தவரை — பிரமதேவரை. பாலை கெய்தலாகப்பாடியது திருங்கிபள்ளியில்; “காரைகள் கூகைமுல்லை” என்ற முதற்குறிப்புடைய திருப்பதிகம் அது: பண் — பியந்தைக்காந்தாரம். இத்திருப்பதிகம் திருக்கடைக் காப்பிள் “ஞானமுனிவன், இபொறை யோன்ற அத்தர்பியன் மேலிருந்து இன்னிசையாலுரைத்த பனுவல், நடுவிருளாடு மெந்தை நனிபள்ளியுள்க வினை கெடுதலாண்மமதே” என்றாருளியுள்ளமை சிந்திக்கத்தக்கது. செம்பொனார் கோயிலிலிருந்து 2-கல் தொலைவில் உள்ளது இத்தலம். உலகுடையாள் — உலக முழுவதையும் தனதடிமையாகவும் உடைமையாகவும் கொண்ட பராசத்தியாகிய உமாதேவியார்.

3. கயற்கொடி — மீனக்கொடி, இது பாண்டிய அரசர்க்குரியது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளை நோய்தீர்க்கு மருந்தாகவும், செழுந்தமிழ்வல்லிதழைக்க இருத்திய வேராகவும், எலும்பு உடலாகச் செய்த வேதக ஞராகவும், உண்மையை விளைத்த வித்தாகவும், கற்பகமாகவும், சரக்கறையாகவும், வழிப்பகையாகவும், கவிகோபனுகவும் உருவகம் செய்தமை காணக.

4. சிதலம்—குளிர்ச்சி. சித்திலம்—முத்து. உணர்த்தருள் மைந்தன் எனத்திருத்துக்.

5. மறைக்குருளை — அந்தணர் சிறுவராகிய மார்க்கண்டேயர். கொடியோன்—இயமன். சேவகன்—காலசங்காரக்கடவுள்.

6. அகிற்குறடு—அகிற்கட்டை படிது—வஞ்சகம். செரு—போர். இப்பாடல் முதல் 10-ம் பாடல் வரை ‘வட்டினர்களே’ எனத்திருத்திக் கொள்க. திரு—முத்தித் திரு.

7. உரூ—முழங்கி. பனை—கிளை. நச்சி—விரும்பி.

8. இத் திருப்பாட்டின் முற்பகுதியில் கூறும் கருத்து நன்கு விளங்கவில்லை. அமண் ஆச—சமணசமயக்குற்றம். பிற்பகுதியில் திருஞாவுக்கரசரசுவாயிகளுக்கு அமணர் இழைத்த தீங்குகள் எல்லாம் கூறப்படுவது காண்க.

9. திருமறைக்காட்டில் வேதங்களால் பூட்டப்பெற்ற திருக்குதவும் திறக்கவும் அடைக்கவும் பாடிய அற்புதம் கூறியமை காண்க.

திருஞானசம்பந்தர்பிள்ளைத்தமிழ்

குறிப்புரை முற்றிற்று.

ஈ

தீவாய்ம்.

திருச்சிப்பலம்.

“வாழ்க வந்தனர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்டுனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதேல் லாம்அரன் நாமமே
துழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.”

—திருஞானசம்பங்தமுர்த்தி சுவாமிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

சிவமயம்.

திருநூன்சம்பந்தர்பிள்ளைத்தமிழ்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

(எண்—பக்க எண்)

அகருவட்டக்கலச	13	உவமைழற்றும்	41
அகலுமுதுபரவை	51	உவரெழுமளக்க	68
அடல்படுஞ்சத	58	உருவைப்புற்பட	20
அமிழ்தாரும்படி	21	உரைசெய்கோல்	54
அயலுரைதாங்கிய	16	உலவுசெஞ்சட	30
அருகமுதுவிட்ட	23	ஏருக்கேடுனலே	37
அருகரொடுபுத்தர்	67	எழுதுவனகொடி	68
அருவிமுக்கடமுடைய	28	எழுபுவிபெற்ற	64
அலீயார்புனற்கருகு	77	ஒருமலைச்சாபம்	11
அலீயார்புனல்	4	கஞ்சாசனத்தரிவை	14
அலீயுண்டமரா	35	கடலையிரட்டியிரட்டி	7
அளவில்தொண்டினர்	59	கடியவெம்பிறவி	31
அளியினமுழக்க	66	கந்தனுரையுங்	57
அறுபதந்திகழ்	33	கயிறுகோண்டரி	60
ஆதியுகந்தனி	72	கரியபீவியு	53
இட்டபடரெரி	6	கருதரியழுத்தி	66
இரவிதுவக்கிவிடு	2	கருமாழுகிற்படல	75
இருநூருவமாலுததி	4	கலியின்வளிபொருத	52
இவனேவேதுப்பகல	76	கழுமலங்திருவதிகை	34
இழிச்ததேவரை	7	கார்மேவும்	2
இளையவறுசமய	50	கையினுஞ்சொறுங்	12
இனமொடுபறித்ததலை	25	கொத்துப்படுநாண்	38
இனவமணர்பொய்ச்	67	கொலைபயிலும்	29
இனிதாகக்கமலப்பு	19	கோடுபடைத்த	70

கோலொன்று	10	பின்முடைச்செஞ்	39
சடங்கின்படியே	45	பிரசமுந்திய	58
சதவிதழ்முகட்டி	22	புவனமுழுதுடைய	69
சாதித்தெமது	62	புளகமெய்த்தொண்டி	40
சிகராசலப்பொற்	44	போங்குதேனேழுக	26
சுடலையிடமுமிகு	49	போருளிலகத்தொடு	73
சுழிக்குபெருஞ்சா	62	மதுரகவிதைக்கடவி	24
சுழியாலெரிக்குங்	61	மறுவில்தமிழ்க்கோர்	65
செய்யமலர்த்திசை	9	முறுகுகதிரில்	48
தக்கவரைப்பணி	71	முலையானவை	9
தருமத்தின்வழி	10	முருகுதழுவிடை	69
தழழத்தசோலை	55	வசையறவோங்கிய	17
திண்மைப்படைத்த	72	வருகதீர்விட்ட	63
துங்கமதகிற்களமர்	27	வருநெறியிலமணர்	69
துறக்கவொண்காப்பு	1	வருபகையேங்கிட	18
தென்றிக்கிலங்கு	43	வருமமலை	8
தேனலம்புதண்	56	வரைசிலையாம்படி	15
நடிக்கும்பெருமான்	39	வரையான்மகடகரச	76
நியிருமங்கொடுமுடிக	32	வழியுங்கரையிற்	36
நோமதற்குப்பெருக	28	வழுதிபிழைக்க	65
படிக்குங்தெய்வத்	47	வழுதிவெதுப்பு	63
படைவணிகனச்சி	22	வாராமேயற்கவை	21
பரம்பையடிப்பார்	48	வாவுதன்புனல்	54
பருவேரகிற்குற்று	74	விண்டாவத்திவலை	20
பழிகள்பெருக்கி	64	விரிகதிரோன்சூழ	17
பாளைக்கமுகின்	46	விளையுடைப்புன்	42
பிடித்தார்பிடித்த	62		

ஏ-

சிவமயம்.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.

4.	அருகத்திரளை	— அருகர்திரளை
6.	விட்டவிடை	— விட்டவுடை
8.	முலையுண்டமுதானை	— முலையுண்டமுதரளை
	புகழ்ப்புறவங்	— புகழ்ப்புறவங்
11.	கைநெரித்தருகு	— கைந்நெரித்தருகு
15.	கனிவிரவிய	— கனிவிரவிய
21.	மாறன் றுயர்ப்பட்டு	— மாறன் றுயர்ப்பட்டு
22.	வோரோர்சேல்	— வேரார்சேல்
24.	கருகியதிரை	— கருகியதிரை
27.	முதலைப்பொங்கு வாழையடரிற்	— முதலைப்பொங்கு — வாழையடியிற்
29.	களிறுமறை	— களிறுமழை
32.	கணுமூலவ படிப்பட	— கணுமூலவ — பொடிப்படக்
33.	பதியரனளித்தது புறம்பியமயிலை	— பதியரனளித்தது — புறம்பயமயிலை
34.	வண்டுறை களப்பூர்ந்னை	— வெண்டுறை — அளப்பூர்ந்னை
35.	அலையுண்டமரர் தழலாயிரம்வாய்	— அலையுண்டமரா — தழலாயிரவா
36.	மானீரசின் மிசைத்தாவி	— மாநீரசில் — மிசைதாவி
40.	தளரவோர்	— தளரவே
44.	கவிகைக்கதிர்	— கவிகைக்கதிர்
45.	சந்த்ராதித்தா விந்த்ராதிபர்	— சந்த்ராதித்தர் — விந்த்ராதியர்

46.	குலைசிதறிப் புனல்புகுங்கும் திசையின்·	— குலைசிதறுப் — புனல்புகுங்கு — திசையிற்
47.	அரத்துரையின் முனிவர்பணி பொருதக்கதீர்	— அரத்துறையின்· — முனிவாபணி — பொருதகதீர்
49.	யின்முனீர்	— யினமுநீர்
51.	8 செய்	— 9 செய்
52.	ரிடவகையினிடை	— ரிடவகையினிடை
54.	மொருவிசைக்	— மொருவிசை
55.	திருவிசைக்கோத்தவன்	— திருவிசைகோத்தவன்
56.	நரங்தைநாண்	— நரங்தநாண்
60.	சலதுயின்களூர்	— சலதுயின்களூர்
65.	வடி யினை	— வடி யினை
69.	யிட்டுந்தினேர்	— யிட்டுந்தினேர்
72.	விருத்தியதோ தலக்கரிதா னினைப்புற	— விருத்தியதேர் — தமக்கரிதா — னினைப்புற
73.	வேலைபொழிந்தன	— வேலையொழிந்தன
74.	மருவேகழிக்குவளை	— மருவேய்கழிக்குவளை
75:	வட்டிநிறை	— வட்டிநிறை
76.	யானையாச்சனை	— யானையார்ச்சனை
85.	பதினுயிரம்	— பதினுருயிரம்

பருவமுற்றிற்றுஎன்பவைகளைப் பருவம்முற்றிற்று
எனத்திருத்தம் செய்க. மற்றும் விட்டுப்போன அச்சுப்
பிழைகளையும் குறியீடுகளையும் இங்கே குறிக்கப்பட.
வில்லை. படிப்போர் திருத்திக்கொண்டு படிப்பார்களாக.